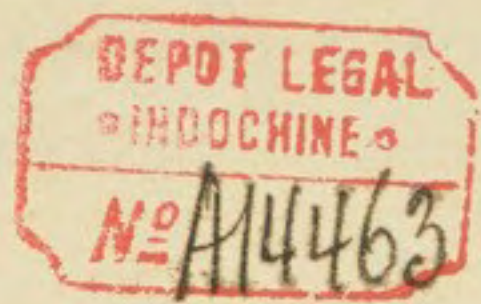

BÁO QUÁN
150, Rue Lagrandière
SAIGON
MUA BAO XIN TRẢ TIỀN
TRƯỚC

mai

ra ngày thứ sáu mỗi tuần

Directeur Fondateur:

Đào - trình - Nhất

THƯ và MANDAT GỬI:

Administrateur Gérant:

Nguyễn - văn - Thắng

GIÁ BÁO

1 năm 7\$00 — 6 tháng

3\$60 — 3 tháng 1\$80

Abonnement administratif:

10\$00 par an

NAM 3 — 15 SEPTEMBRE 1939 — N° 102 — MỖI SỐ 20 TRƯỞNG: 0\$15

TRONG SỐ NÀY:

CỰC CHĂNG ĐÁ MÀ ĐÁNH
SONG ĐÁNH VỚI NHỮNG ĐIỀU KIỆN THUẬN LỢI

*

BÁO-GIỚI NÊN TỔNG ĐÔNG-VIÊN

*

CẬU BÉ 6 TUỔI LÀM
CHÚA TỂ 800 TRIỆU NGƯỜI

*

TÀ-PHẠM-GIAN

Còn nhiều bài hay chuyện lạ v. v...

HAI CON CHIM THÍCH ĂN THỦY MÁ NGƯỜI CHẾT

MỘT BẢNG CỐ HIỆN NHIÊN.. Chứa tuyệt chứng ho lao chỉ cho bằng : Phê lao chỉ khai hoàn số 2

... Là một môn thuốc gia-truyền và kinh nghiệm của hai nhà y-học LÊ-VĂN-HOANH và TRẦN-VĂN-HÓA, Trung-Việt Tốt-nghiệp y-sanh, tham-bác cả y-lý Đông-tây, tận tâm luyện thành, đề tuyệt trừ ho khức khặc, ho ra huyết, khạc đờm xanh, vàng, ho khan tiếng, tức ngực, đau lưng, ốm o gầy mòn. Hiện đã cứu nhiều người qua khỏi cảnh trầm kha. Lắm thơ khen tặng.

Mỗi hộp giá : 1p.50 — Nguyên tể : 12p.00 — Nửa tể : 7p.00

M. Lê-văn-Hoanh HOANH - HAI - DU O'NG
(Cochinchine) (Cailay)

Đây là một đoạn thơ khen thuốc ho :
Hà-Tĩnh, le 23 juin 1939

Thưa ngài,
Tôi thiết tưởng thuốc « Phê lao chỉ khai hoàn số 2 » của ngài rất công hiệu. Tôi cha 27 tuổi sanh ho đã gần một năm uống thuốc gì cũng không lành, mà cha u uống thuốc của ngài đến 2 hộp thì chứng ho lành lập tức. Thật là một thứ thuốc rất hiếm. Vậy ngài gởi tiếp thêm 2 hộp nữa, Ca'm ơn ngài vạn bội.

Monsieur NGUYỄN-XUÂN-VIỆM Ex-Maire à Cam-ayao
(Nord'Annam) Hà-Tĩnh

MỘT CÔNG VIỆC LỚN TRONG NGHỀ GIÁO-DỤC

THI TỬ-TÀI

Khắp Lục-châu đã có nghe tiếng trường CHẤN-THANH số 54-72 rue Marchaise - Saigon

Trường có số học-sinh đông hơn ở đâu cả : 1098 trò, trong ấy có 300 internes. Trường có nhiều học trò thi đậu mỗi năm : Kỳ này có 54 trò đậu Certificat, thi Diplômes thì đậu 11 trò sous-admissible, 7 trò đậu oral. Trường chăm nom học-sinh kỹ lưỡng : có rào, có cửa, kho bãi cho học-sinh trốn ra lều lộng.

Bắt đầu từ ngày tựu trường 1er AOÛT này trường CHẤN-THANH có mở các lớp THI TỬ TÀI tây :

a) Lớp Seconde B nhận học-sinh đã có học 4e année ;

b) Lớp Première B nhận học-sinh đã có học Seconde rồi. Nếu chưa có học lớp đó mà cũng muốn LÊN Première thì phải thi concours d'admission vào.

Trường CHẤN-THANH nói ít mà làm nhiều chứ chẳng đi hô hào những việc không có, hay là khoe khoang bằng cấp của giáo-sư « hữu danh mà vô vị » để lường gạt bà con ở xa.

CÁCH ĐIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG NỘI-ÂM
để chữa

BỆNH GIANG-MAI
bằng thuốc bánh

SIGMARGYL

Thuốc SIGMARGYL tác có ba thần hiệu đa thí nghiệm về Bệnh Giang-Mai, thuốc SIGMARGYL này chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tồn-thương, cả các thời-kỳ của bệnh Giang-Mai. Không quan-ngại gì, không tồn-hại gì đến tí vị, thuốc này là một thứ thuốc tác hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công-hiệu :

HAY ĐƯỢC THUỐC TIỀN
Chế ra tại
LABORATOIRE CHIMIOTHERAPIQUE
số 2, Place du Théâtre Français, PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các hàng bán-chế tây ở thuốc-địa.

ĐỜI VĂN MINH VẬT CHẤT PHẢI VUI VẺ TRẺ TRUNG

Đời văn-minh vật-chất, vui vẻ trẻ trung là một điều kiện tối cần. Nhứt là người lao tâm, lao lực, phải bồi bổ sức khỏe luôn luôn. Muốn được như vậy cần phải trường phục bằng một thứ thuốc bổ chắc chắn như thuốc CAO-THIÊN-MÔN của nhà thuốc ÔNG TIỀN. Thuốc CAO-THIÊN-MÔN nhờ sự chế tạo hoàn hảo, nhờ giá trị đặc biệt của nó và sự trông nom cẩn thận trong việc bào chế, là một thứ thuốc bổ kiến hiệu hơn hết. Chẽ ra bằng một vị thuốc hết sức bổ kên là THIÊN-MÔN sanh nơi xứ mình thường ở các bờ biển núi non, rất khó kiếm vì nó mọc có mùa. CAO-THIÊN có tài chữa quả quyết : lao tòn (ho lâu năm), tinh khí khô khan, nhức mỏi, đau lưng, tức ngực, ăn uống không tiêu, ít ngủ, cùng đàn bà đau máu, huyết hư, kinh kỳ trời sụt rất công hiệu. Đàn ông, đàn bà, già cả nhỏ lớn đều dùng được.

CAO THIÊN MÔN

Mỗi ve 1p.50 (Uống dạng 5, 10 ngày)

Có bán khắp các chi-cuộc và đại-lý nhà thuốc ÔNG TIỀN
Saigon : 228, d'Espagne, Choison : 59, Bd. Tổng-đốc-Phương,
Dakao : 187, rue Albert 1er, Phnompenh : 57, rue Ang-dương

Bán máy xay lúa gạo

Trữ đủ đồ phụ-tùng dùng theo nhà máy xay. Những đồ phụ thuộc như bàn găng, cối lúc, cối trắng, cối chà có quạt hút mát gạo, xa gió, bàn đảo, bù dài vùn vùn. Đại-lý nhiều hiệu máy chạy dầu cạy, máy chày, m trâu và đã ráp nhiều nhà máy được kết quả mỹ-mãng.

ÉTABLISSEMENTS
21, Bd GALLIÉNI
(TÉL. N° 21.058) SAIGON

TRẦN-VĂN-HANH

Sâm Nhung Bách Bồ Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dần dần đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều ; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỏi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bệnh thở dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sài, bồ tỉ, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bồ Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn : các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai nghiền với chén nước rã. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phieu, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lãnh đạm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « Cai Hồng-Khê »

Không trộn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoan đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một ống bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng-Khê

Giấy thép mà buộc ngang trời ! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ ! Hai câu Sấm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì kẻ nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai ; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp 0p.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi dứt nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đâu đâu cũng biết tiếng :

Nhà thuốc HỒNG - KHÊ

88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Hải-phong năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng Cấp Tài Năng » tại Hội-chợ Huế. Có biển hai cuốn sách thuốc : « Gia-đình Y-Dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận kỷ dấu hiệu Phật 12 tay.

Đại-lý tại Nam-kỳ. — SAIGON : Đức-Thắng 148 Albert 1er Dakao ; BÉNTRE Tân-Thành Rue Clémenceau ; THUDAUMOT : Phúc-Hưng-Thai. VINH-LONG : Long-Hồ ; LONG-XUYỀN : Hữu-Thái ; SOG-TRẮNG : Trường-xuân 77 Đại-ngãi ; MYTHO : Mông-Hoa ; CẦN-THƠ : An petit gain ; BAC-LIÊU Trang-hiếu-Nghĩa ; RACH-GIA : Vạn-Hóa Rue Gia-long ; TRA-VINH : Liên-Hiệp thư-quân.

3e ANNÉE — N° 102

VENDREDI 15 SEPT. 1939

Direction & Rédaction N° 150, rue Lagrandière - SAIGON

Directeur Fondateur
Đào-trình-Nhất

Thơ và mandat gởi :
Administrateur Gérant
Nguyễn-van-Thang

CỰC CHĂNG ĐÁ MA DANH... ...song danh với những điều-kiên thuận lợi

của BUI-THU-MY

CÒN nhớ hồi đầu năm nay, các nhà tiên-tri phần nhiều đã dự-đoán giống nhau có một kiểu: « Năm 1939 sẽ là một năm hòa-bình, nhưng hòa-bình trong sự tăng-da binh-bị, chớ chưa đến nỗi là năm chiến-tranh. »

Hèn chi người ta bảo chớ nên nghe lời « thầy bói nói đùa » cũng phải !

Tăng-da binh-bị, thì bấy lâu ai lại chẳng biết rằng trong đám Liệt-cường thế-giới, thậm-chí có những nước bắt buộc dân-chúng phải nhin đôi nhin khát đề đưa tiền cho họ đúc thêm súng, đóng thêm tàu, chế-tạo thêm máy-bay, ví-dụ như nước Đức là một ?

Còn về chiến- tranh, thì đến nay xét lại những lời dự-đoán tiên-tri của mấy ông thầy bà thầy xũ quẻ xem sao chẳng trúng mồm-xì gì ráo !

Vì muốn xâm-lược xứ Ba-lan để khôi-phục Đế-quốc Nhựt nhĩ-man, Adolf Hitler chẳng ngần-ngại gì hết mà xô-dẩy Âu-châu vào tai-nạn tàn-sát, mà gây nên trận thế-giới Đại-chiến thứ hai.

Sẽ liềm-kết lâu hay mau chưa biết, song theo chúng tôi thấy, trận giặc này hẳn không giống với trận giặc trước

Censuré

là khi nó xảy ra, thiên-hạ chẳng ai lấy làm lạ gì hết, hình như ai nấy cũng có ý chờ đợi nó lâu rồi.

Thật vậy những người hiểu biết về thời cuộc quốc-tế đôi chút, ai mà không nghĩ trong trí rằng thế nào một ngày kia cũng phải có giặc chớ chẳng tránh đâu khỏi ?

Censuré

Không phải mới trước ngày 1er Septembre 1939, mà sự thật thì từ năm 1933, nghĩa là từ ngày Hitler lên cầm quyền nước Đức đến giờ hạnh phúc hòa bình của nhơn loại chẳng khác chuông treo nơi sợi chỉ mảnh.

Nếu hồi tháng Aout 1914, chiến tranh sẽ đến vì một duyên cớ bất ngờ, thì trái lại, trận đại-chiến lần này, Hitler đã cố ý súc tâm, đã trù hoạch, dự toán lâu lắm.

Cái trách nhiệm trọng đại của Hitler ở trước lịch-sử đã đành là một sự dĩ nhiên, chẳng còn phải ngờ vực gì nữa.

Đáng lẽ ngọn lửa chiến tranh đã cháy phừng lên vào khoảng cuối tháng Septembre năm ngoái rồi, song hiệp ước Munich, nếu không cứu vớt hẳn được hòa-bình cũng đã làm cho trì hoãn cái ngày giờ tai nạn.

Đến nay, mặc dầu cái thái độ

thỏa hiệp của hai nước Anh - Pháp, Hitler cũng quyết định dùng đến võ-lực.

Vì danh dự, vì tín nghĩa, Anh Pháp há lẽ khoan nhượng cho Ba-lan hóa ra một Tiệp-khắc thứ hai ở dưới những gót giày sắt chủ Vạn ?

« Hề Anh Pháp làm lơ, ấy tức là để cho « cường-quyền đè ép công lý, và nếu cái nguyên-tắc « dã-man ấy được cả thế-giới nhìn nhận, thì không những sự tự « chủ của Đế-quốc Anh sẽ nguy ngập, mà hết thảy các dân tộc « trên thế - giới cũng phải sống « trong cảnh khiếp sợ hoai hoai. « Khi đó, giữa các quốc gia chẳng « còn có thể trông mong hòa-bình, « yên-ôn, công-ly tự do gì nữa hết « Cái hiểm tượng nó đương đề « nên trên chúng ta là thế. » Đó « là lời của vua Georges VI nước Anh.

« Còn thủ tướng Daladier thì « nói như vậy : « Hai nước Anh « Pháp chẳng thể nào lấy con mắt « mà nhìn ngó sự tiêu diệt của « một dân tộc bằng hữu. Xâm-lược nước Ba-lan, tức là một sự « hăm dọa nữa của Đức đối với « hai nước Anh Pháp. Đây chẳng « phải là một vụ xung đột giữa hai « nước Đức - Ba, mà chính là « cuộc tiến - công của Đức trên « con đường chính - phục. Thì « hiệp - ước Đức - Ba mới kỷ

« có mấy năm nay, thế mà Đức « đã thủ-tiêu không ngần ngại gì « cả. Bây giờ Đức lại hứa sẽ tôn-

« trọng hòa-bình, sau khi giải- « quyết xong vụ xung-đột Đức-Ba, « song chúng ta vẫn còn lạ gì cái « kiểu hứa ấy nữa. Sau những lời « hứa giống như thế, quân-đội Đức « đã kéo vào kinh-thành Vienne. « Vậy còn thủ-tướng Schuschnigg « đầu rồi ? Đã bị bỏ tù. Đức cũng « đã dùng cái kiểu ấy đối với « nước Tiệp. Rồi cách đây không « bao lâu, thủ-tướng Đức lại cũng « còn hứa sẽ tôn trọng hiệp-ước « đã ký với Balan... Không, với « Hitler, thì chỉ có những sự hành- « động, chớ những lời nói suông « đâu có đủ kể !... »

Cũng nhờ đã được thấy rõ nhiều lần những chứng cớ về cái dã-tâm của Hitler như vậy, và biết chắc rằng Hitler, cũng chẳng khác gì Guillaume II, là một người chỉ xem những hợp-ước quốc-tế như đồ giấy lộn, nên Anh-Pháp mới lo liệu mà đề-phòng để có ngày sẽ đối phó với Đức. Đó kể cũng là một điều may-mắn cho hai nước dân-chủ hiện nay.

Nhiều người thường hay nhắc phải chỉ hồi năm 1914 mà nước Anh biểu - thị cái quyết - tâm

Coi qua trang 6

Kính cáo cùng bạn đọc

CHÚNG tôi xin có lời kính cáo cùng chư vị độc-giả được rõ. Vì thời-cuộc nghiêm trọng, mỗi vật gì đều bóp thắt lại quá khó khăn. Báo chí chúng tôi cũng đồng chịu ảnh hưởng ấy. Chúng tôi phải chung cảnh là phải nạn hụt giấy,

Mặc dầu số giấy đã mua trữ đã nhiều nhưng e còn phải sợ trước.

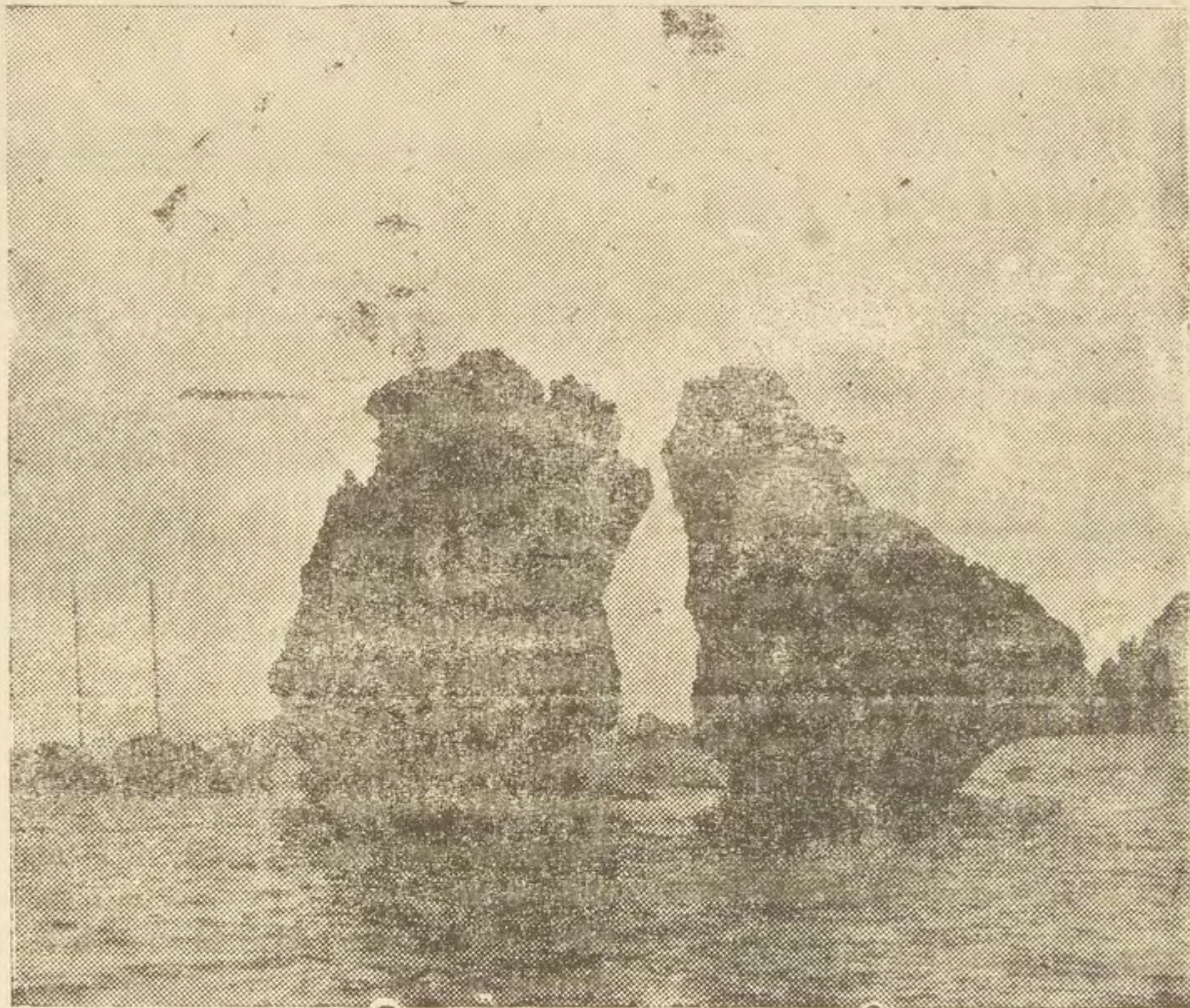
Báo « MAI » chúng tôi vì chỗ thiên cầm của chư vị độc-giả, không muốn để các bạn đọc phải thất vọng vì tờ báo « MAI » nên chúng tôi xin tạm sụt bớt trương đề phòng sự thiếu giấy và được tiếp tục luôn luôn lại đúng ngày giờ hầu khỏi phải phụ lòng các bạn đọc lâu nay có lòng hoài cổ đến « MAI ».

Đó cũng do là tạm một thời gian ngắn ngủi rồi chúng tôi xin trở lại thời-kỳ cũ là thêm trương lại và có lẽ gia tăng thêm đề đền đáp thành tình của bạn đọc. — Đây cũng là sự bất đắc dĩ chúng tôi phải tạm làm, nhưng dầu sao chúng tôi không để các bạn đọc phải thiệt thòi về bài vở. Hề bớt trương là chúng tôi phải bớt quảng-cáo để cho bài vở được đầy đủ. — Sự ảnh hưởng này chẳng riêng vì chúng tôi mà cả các bạn đồng-nghiep hằng ngày cũng thế.

Mong các bạn đọc yêu quý hiểu cho và xóa bỏ sự chấp nê mà chúng tôi không bao giờ muốn có.

NGUYỄN-VĂN-THẮNG

HAI HÒN NÚI CÀI NHAU TRÀI BAO THỂ - KỶ CHƯA ĐÌNH HƠN THUA

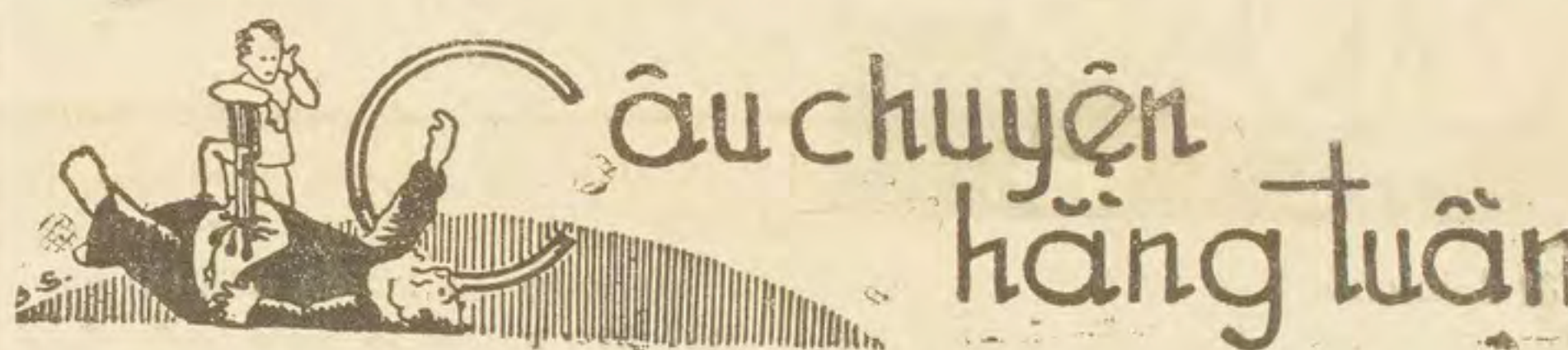
(Cliché Đông-pháp)

QUÝ ông quý bà trong Nam ta đi du-lịch xứ Bắc, có đến xem cảnh vịnh Hạ-long, chắc đều phải nhìn nhận và kinh-ngạc ông thợ Tào-nỏ đã thi đậu mỹ-thuật số 1 của trường Võ-trụ và đã tỏ ra một tay thợ thật tài tình, đa-sự và háo-ký.

Lấy những cục đá xanh, xếp đặt ở giữa biển một cảnh trí tuyệt diệu ; lại khéo tỉ mỉ đẽo gọt cho mỗi cục đá hình dung ra một vật, hay một tấn trò đời, coi rất tài hoa và linh-hoạt.

Tức như hình trên đây, du-khách từ xa ngó tới, ai không tưởng tượng như hai người đá đang khoan tay chu mỏ cãi cộ nhau chuyện gì. Nhưng người xưa đã có con mắt thâm-mỹ, gọi tên là núi « Gà chọi », vì sự thật nó giống y hai con gà chọi đang đứng hăm hừ đối mặt thủ-thế với nhau.

Ty kiểm duyệt bỏ

BẢO-GIỚI NÊN TÔNG-DỘNG-VIÊN

NẾU có một câu nói cần có động-tĩnh gì thì đề khiến cho phải nhắc lại hoài-hoai dân chúng ở thôn quê vì những ấy là cái câu của quan Toàn-quyền sự nghe bảy hiệu lầm mà sanh ra Catroux trong mấy lời bỏ - cáo với nồn nao xao xuyến, nhơn dân Đông-Pháp :

— « Hồi người Pháp và người Đông-pháp ! Chiến-tranh vẫn chỉ Công-luận của chúng tôi đã phải rõ phạm sự cho mỗi người. Phận than-phiến như sau đây :

sự ấy tóm tắt trong mấy tiếng : — « Ở thôn-quê, vì chẳng được phục sự — Hoạt-động — Tin-nhiệm « biết rõ tin tức chánh thức thành Một thiếu số nhơn dân đã đi hay « ra có nhiều người bị mất tin đồn sẽ đi sung-quân nhập ngũ. Còn đa « thất thiệt mà sợ sệt không can cứ số ở nhà, thì ai lo phần nấy, cứ « gi hết.

việc chăm chú làm ăn như thường. » « Kể giàu lo chôn vàng chôn bạc Làm việc như thường và hơn « người nghèo lo bán rẻ heo gà, cây thường nữa, bởi vì trong thời-kỳ « trái, e ngại không biết ngày mai chiến tranh, nhứt thiết mọi khoản « sẽ ra thế nào. Thậm-chí có một nhu gấu đều tăng lên gấp năm gấp « bốn không nghĩ tới sự trồng-trỉa mười, thì cái sức sanh-sản trong « aئن. Họ không mượn nhơn-công, xir cũng phải tăng theo mới đủ « họ không cho vay mượn lúa ăn. « Thật là một điều sai lầm có hại cung cấp. « Lớn...

Muốn làm việc nhiều trước hết cần phải có tấm lòng tin cậy và « sợ lo ngại hiện - thời cái cảnh trật tự yên ổn. Mà ta đâu còn lo « thất mùa đói khổ, là nguyên do ngại gì nữa, khi ở phía trước đã « của những sự trộm cướp. Chúng có bao nhiêu tướng tá binh-sĩ làm « ta không nên bán đồ bán-thảo rào dạn để che chở sự tự-do cho ta ? « ít nhiều sản-vật của chúng ta.

Vả lại, nên nhớ rằng chỗ sản - « Nếu bán hết rồi, mai một lấy gì ở tận bên Âu-châu kia, chớ chẳng « mà sống, và chúng ta sẽ làm phải ở đâu bên này. Ảnh hưởng « miếng mồi béo cho bọn đầu cơ. xir ta phải chịu chi là một ảnh « Chánh - phủ đã đình chánh hưởng gián tiếp, gây nên bởi cái « nhiều tin đồn thất thiệt : Các « lể mạng - hệ tương - quan ở giữa « tiệm cầm đồ vẫn mở cửa cho Chánh-quốc và thuốc-tiã. « chuộc với cái giá lời như trước. « nhà băng vẫn làm việc như

Tuy vậy, ở xứ ta đây, một là « bởi dân trí phần nhiều bởi chưa khai thông, hai là bởi tin tức thường « khi không được mau lẹ, hóa nên trở

Coi qua trang 6

Trông chờ trên chín tháng nay?

Lúc trước bán giá 25p. nay còn với
giá phi thường 17p. một cái áo
mưa thượng hạng bảo-kết dùng
20 năm không hư — Nhà buôn :

Đông-Hòa-Lợi

69 Bd Tổng-dốc-Phường
Cholon — Tél. 30 772

GYRALDOSE

Mỗi ngày đàn bà dùng để rửa chỗ kín, sẽ
tránh được mọi sự ngứa ngáy và ra huyết
trắng. Nhờ lớn dùng thường, máu huyết trong
người nhờ Faudorine mà được lưu thông
sâu độ. Hỡi các hiệu thuốc hay nhà tổng
phát hành CHATELAIN n° 2 rue Valen-
ciennes Paris.

Chatelain, la marque de confiance

Mất tiền chờ để ai cười,
Mua đàn hãy lựa kẻ người chê
câm..

MÊLODIA ấy không lầm,
Đàn làm kêu đẹp ai cầm cũng ưa
Mười năm nghệ-thuật gan đua,
Sánh cùng Âu-Mỹ có thua chi
người?

Thật đúng như lời.

Mới ra đĩa

trong tháng Aout
Cô Thúy-Hoa ca vọng cổ
LỖ BƯỚC GIANG HỒ (2 đĩa)
TIẾNG SÁO TRONG SƯƠNG (2 đĩa)
Và Tây-thi Cổ-bản
TÌNH GIÁC MỘNG HỒN, TÀI
TỬ NGỘ GIAI NHÂN (2 đĩa)
Cô Tuyết-Hồng ca vọng cổ
KHÓC BẠN TRI ÂM (2 đĩa)
Sắp ra 20.000 cuốn bài ca vọng
cổ số 4.

asia

37, rue Colonel Grimaud - Saigon
Téléphone : 21.424

ĐƯƠNG IN

TRẦN-VĂN-THẠCH
licencié ès-lettres

LE FRANÇAIS CORRECT

PHAN-VĂN-THIỆT
licencié en droit

Cours d'Instruction Civique

en 4 volumes à l'usage de l'en-
seignement complémentaire in-
do-chinois

EDITIONS SCOLAIRES

ĐO - PHƯƠNG - QUÊ
Saigon-Cholon

SAIGON VẪN GIỮ CẢNH- TƯỢNG THƯỜNG NGÀY

Hôm đầu tháng, khi ngọn
lửa chiến-tranh mới vừa
cháy bùng ở Âu-châu và trông thấy
nhà cầm quyền xứ ta lo thi thiết
những công-cuộc phòng bị cần-kíp
thì tự-nhiên lòng người ta không
khỏi rộn rục ít nhiều.

Là vì dân Annam ta bấy lâu vẫn
sống trong cảnh tượng thái-bình
quen rồi, ai nấy đều yên trí rằng
Đông-dương này là một nơi lạc-
thoải có thể iam chỗ dung thân tối-
hạu cho thần Hòa-bình, hiện
đương bị đuổi chạy rày đó mai đây

Bởi vậy, hễ
nghe động-địa gì một chút, thì
người Đông-dương chỉ khỏi tự đặt
ra trong trí lăm cái dấu hỏi phàn-
vân.

Nhưng ở mấy nơi khác thế nào
không rõ chờ riêng Nam-kỳ, chúng
tôi có thể nói rằng những lời phũ-
phũ rõ-ràng của quan Toàn-quyền
Catroux đã làm cho dân chúng vững
lòng được nhiều lắm.

— « ...Đông - dương hiện - thời
không bị một cường quốc nào đe-
doạ trực tiếp hết thấy. Mà nếu một
ngày kia Đông-dương rủi bị đánh
đi nữa, thì đội binh phòng-thủ ở
đây cũng đủ sức giữ gìn cho đất-dai
bốn xứ khỏi bị xâm-phạm... »

Còn gì rõ-ràng hơn nữa?

Bây giờ người ta mới hiểu rằng
bao nhiêu những sự thi-thố khác
với ngày thường mà chúng ta
trông thấy đó chẳng qua chỉ là
những phương-pháp dự-phòng
mà thời-cuộc đã khiến nên tất yếu.

Bây giờ người ta mới hiểu rằng
cắt nhắc một vị nguyên soái lên
trên ghế thủ hiến Đông - dương
thật là một cái trưng tượng đáng
mừng ở giữa buổi năm châu đương
rộn rịp sóng gió.

Và sau những giờ phút mà quá
tim phải hồi hộp, thủ đô Saigon
lại bày ra cái cảnh tượng hoạt-
động vui vẻ của lúc bình thời.
Trong trật tự, mỗi người đều chăm
lo phận sự của mình, « cái phận
sự mà chiến-tranh vẫn chỉ rõ »,
theo như lời quan Toàn - quyền
Catroux đã nói.

PARIS TỎ RA TÌNH TÁO MỘT CÁCH LẠ

HITLER đã thất bại hết
một trận Trận giặc..
thần kinh của hắn đã gây ra. Bởi
món « tiên thưởng » đặc biệt này,
Hitler cố muốn tạo nên một không
khí chiến-tranh hải hùng để làm
cho dân chúng ở hậu-phương của
nước Pháp phải khiếp sợ đến nỗi
mất ăn mất ngủ, nghĩa là « làm
cho tinh-thần của họ bị lung lay »
như lời báo Figaro đã viết.

Không dễ kết quả lại trái hẳn.
Ban đầu người ta còn hơi dợn dật,
song hồ hấp cái không khí chiến-
tranh ấy thét rồi ai nấy đều trở
nên quen.

Và mấy bữa rày, tôi lại, mỗi
khi thỉnh thoảng nghe tiếng còi báo
hiệu, dân chúng kinh thành Paris
bắt cứ ai đương làm công việc gì
cũng ngừng lại và tất đến lập tức
rồi mang mặt nạ vào đi xuống
hầm mà ẩn núp. Đầu đó đều rạp
nhau, và lặng phắc, êm khò,
không hề lộn xộn một tí, đến nỗi
các báo đều phải ngợi khen.

Báo Figaro: « Trong hai đêm, dân
Paris sẽ ở dưới hầm đến bảy giờ.
Sau khi đó, ai nấy lại trở về với

công việc của mình... »

Báo Le Jour : « Tiếng còi thời
ré để báo hiệu làm cho những
người vững vàng cách mấy cũng
phải rụng rợn, lạnh mình, thế mà
bây giờ hình như người ta đã bất
ghê sợ. Không gì đáng chú ý bằng
thầy dân Paris tỏ ra tỉnh táo và
có trật tự một cách lạ mỗi khi
phải bỏ bất ngưng công việc đang
chạy đi trốn tránh ».

Nhưng dân Paris càng tỉnh táo
chừng nào hân Hitler lại càng
mất ngủ chừng nấy !

CUỘC TUẦN-HOÀN CỦA LỊCH-SỬ

HỒI trận Đại - chiến 1914-
1918, dân Tiệp - khắc
nguyên đã mất nước lâu rồi và
lúc bấy giờ đương sống rải rác ở
ngoại-quốc, đã rủ nhau tổ-chức
thành một đạo binh để trợ chiến
với Đông-minh.

Nhờ đó mà đến khi giặc tan,
nước Tiệp-Khắc đã được khôi-phục.

Trải hơn hai mươi năm độc-
lập, rút lại chẳng khác một giấc
chiêm-bao, bởi vì một buổi mai
kia, Dân-quốc Tiệp-khắc đã bị
tuyên-bố thối-tuộc về Đức, và
bừng con mắt dậy, người Tiệp lại
thấy mất nước !

Việc ấy hãy còn mới tinh khôi,
thời-gian chưa hàn nổi vết thương
lòng của đồng bào ông Bénès.

Bỗng đến nay, một cái đùng !
đại-chiến-tranh thế-giới lại nổ ra...

Những người Tiệp bỏ-đào ở
ngoại-quốc lại xúm nhau lập một
đạo binh để đánh giặc Anh Pháp,
trả mối thù « bất-cộng » với Hitler

Nhưng rồi đây nước Tiệp-khắc
có được sống trở dậy từ trong
đồng tro tàn, như con chim phụng-
hoàng của chuyện thần-thoại
chẳng ?

Lịch-sử đã là một cuộc tuần-
hoàn, thì việc đó đâu đến nỗi ở
ngoài vòng có thể ?

Mà những người có chút tâm-
huyết, ai lại chẳng nên vì dân
Tiệp mà trông-mong ?

NGHỊ-VIÊN PHÁP VỚI CHIẾN-TRANH

CHÁNH-phủ Pháp mới ban-
hành một đạo sắc-lệnh

đại-đề nói rằng các ông nghị-viên
nào tuy không ở vào trường-hợp
phải đi lính mà tình-nguyên xin
tùng-chinh, thì chẳng phải xin từ-
chức và sẽ giữ trách-nhiệm hạ-
nghị-viên hay thượng-nghị-viên
của mình như thường.

Từ hôm sắc-lệnh đó ban-hành,
thầy nói đã có trót trăm ông nghị
vội-vàng khảng-khải xin đi tòng-
chinh.

Ngay như ông de Beaumont là
nghị-viên Nam-kỳ ta cũng đã nhập
ngũ rồi.

Theo luật riêng về thời-kỳ chiến-
tranh, đáng lẽ các quan tổng-
trưởng phải đi lính, vì mặc ở
nhà dặng lo tròn phận sự. Song
quan Tổng-trưởng bộ Quốc-gia
Giáo-dục là ông Jean Zay lại
không muốn hưởng đạo luật này
và đã mạnh-bạo xin sung-quân
để chịu chung cái số - phận
của bao nhiêu người cùng một
lứa tuổi với ông. Cử-chỉ cao-thượng
ấy khiến cho ai cũng khen ngợi.

Và lại, một quan Tổng-trưởng
khác là ông Chappellaine hiện giờ
thần thể không được khỏe mạnh.

Vì vậy nên mới có tin rằng thủ
tướng Daladier muốn tổ-chức lại
một Nội-các chiến-tranh cũng giống
như bên nước Anh vậy.

Có hai cách tổ-chức Nội-các mới:
một là sẽ mời cả : ông lãnh tụ của
các chánh đảng dự vào để tổ nghĩa
« cử quốc đồng tình » ; hai là sẽ
lựa chọn những người có tư cách
chuyên môn và đủ sức để hoạt
động hằng hải.

Chưa biết ông Daladier sẽ làm
theo cách nào.

CÁC NHÀ VIẾT BÁO

TRONG LÚC CHIẾN-TRANH

BỎ-khuyết cho những luật
đã có sẵn về báo-giới,
nay chánh-phủ lại ban-hành thêm
một đạo sắc-lệnh phạt từ 1 đến 10
năm tù và từ 1000 đến 10.000 quan
những báo-chí đăng tin-tức có tánh
cáo-tán trợ hành động của một
nước ngoài nghịch với nước Pháp
hoặc có thể ảnh hưởng bất lợi
đến tinh thần của quân, dân.

MUỐN CÓ SỨC KHOẺ, THÌ PHẢI BỔ DƯỠNG

Trong đầu cá thu có hai chất
bổ dưỡng y học gọi là Vitamine:
Vitamine A giúp sức mau lớn.
Vitamine B để trừ bệnh xanh
xao, gầy ốm.

Thuốc viên Morrhuol Cha-
poteaut có đủ cả hai chất bổ ấy,
cho nên nó bổ dưỡng cho con
trẻ mau lớn và thần thể cũng
mạnh. Nó lại giúp trẻ thêm ra
sanh lực và có sức chống chọi
với tật bệnh nũa.

Đễ uống. Không ngán.

A Monsieur le Professeur

H. H. A. AMIL

N° 161, rue Mac - Ma'lon - Saigon

Saigon, le 12 Aout 1939

Kính ông,

Tôi rất cảm ơn ông và cho
chúng bạn biết hồi năm ngoái tôi
có cây ông làm một cái phép. Nay
công chuyện đã được kết quả tốt.

Vậy tôi có mấy lời để khen tặng
ông và xin giới thiệu cho các bạn
biết luôn.

Kính chào ông

Mme NGÔ-THỊ-ĐÌNH (Giadinh)

ÉCOLE COMMERCIALE

LE DACTYLO

1 et 2 Passage n° 37

rue Nguyễn-tan-Nghiêm — Saigon

Không hồ hào, không lão xược d
cầu danh, chúng tôi vẫn vì tôn ch
chí lợi chung, chuyên môn dạy các
khoa thương-mại :

COMPTABILITÉ — ANGLAIS

STENO — DACTYLO

Do một nhóm Giáo-sư du-học-sanh
ở Pháp và Tàu từng lão luyện trên
bước thương trường. Bảo đảm dạy
cho trong ba tháng được thành tài.
Có nhận lãnh học sanh ở trong.

Muốn làm bằng hiệu
bằng ống diên NEON

hãy tới

AMAZING SERVICE

158/16 rue Lefebvre Saigon

Téléphone : 21.447

Giá thật rẻ

Làm kỹ lưỡng

Bảo kiết lâu

Kiểu thật khéo

Directeur CHU C. Y.

Mỹ-quốc điện quang sanh-viên

ĐÁNH THỨC GIẤY MẬT SANH Ở GAN

Không kinh-phấn - mà sáng giấy
thấy như mới "bơm sức khỏe"
vào trong người.

Ta cần phải làm cho gan mỗi ngày để một
lít mật sanh vào trong ruột. Nếu một sanh ra
không đều, đó là không tiêu được, thối ra.
Bụng phình hơi, người có bệnh táo. Trong thân
thể đầy chất độc, người buồn là ở đó, ở
trường và gì cũng đen mờ !

Công quả phải dùng thuốc tây. Nhưng bất
đi đại tiện như thế không thừa tới nguồn
con bệnh. Chỉ có VIỆN THUỐC NHỎ HIỆU
CARTERS đã cho GAN làm cho mật sanh ra
đều, trong người nhẹ nhàng khỏe khoải
như thuốc. Chải các cơ, ngón tay, rất mạnh
để làm cho một chất ra. Nên dùng thuốc viên
nhỏ hiệu Carters để mật Gan. Các
báo chế. \$ 1,25.

Bảng cơ đáng tin

HUỆ LIỀU LINH ĐƠN SỐ 01 là một kiện tướng trừ tuyệt
nọc bệnh phong-tinh đã vang danh là Vua Thuốc Lậu.

LỤC SÚC-HỒI SANH HOÀN SỐ 13. TÔI GÁ SỐ 29 cấp cứu
vô số trâu, bò, heo, ngựa, chó, gà vịt. Nông-gia diên-chủ nhiệt
liệt hoan nghinh cho đến cố R. Père Piquet (cha tây) ở Phan-
rang, cố Ignatio Thích ở Saigon đều viết thư khuyến khích
ngợi khen.

THANH HUYẾT ĐIỀU KINH HOÀN, bà đầm Fabry Clairet
ở Namvang viết thư khen tặng.

Mới phát minh ra thuốc RẾT SỐ 30 chế toàn chất thuốc An-
nam, nhai không đắng, đốt không cháy, ấy là không có pha
trộn quinine sai phép, chặn cử rết dứt liền, trị rết rừng hay
độc dắc.

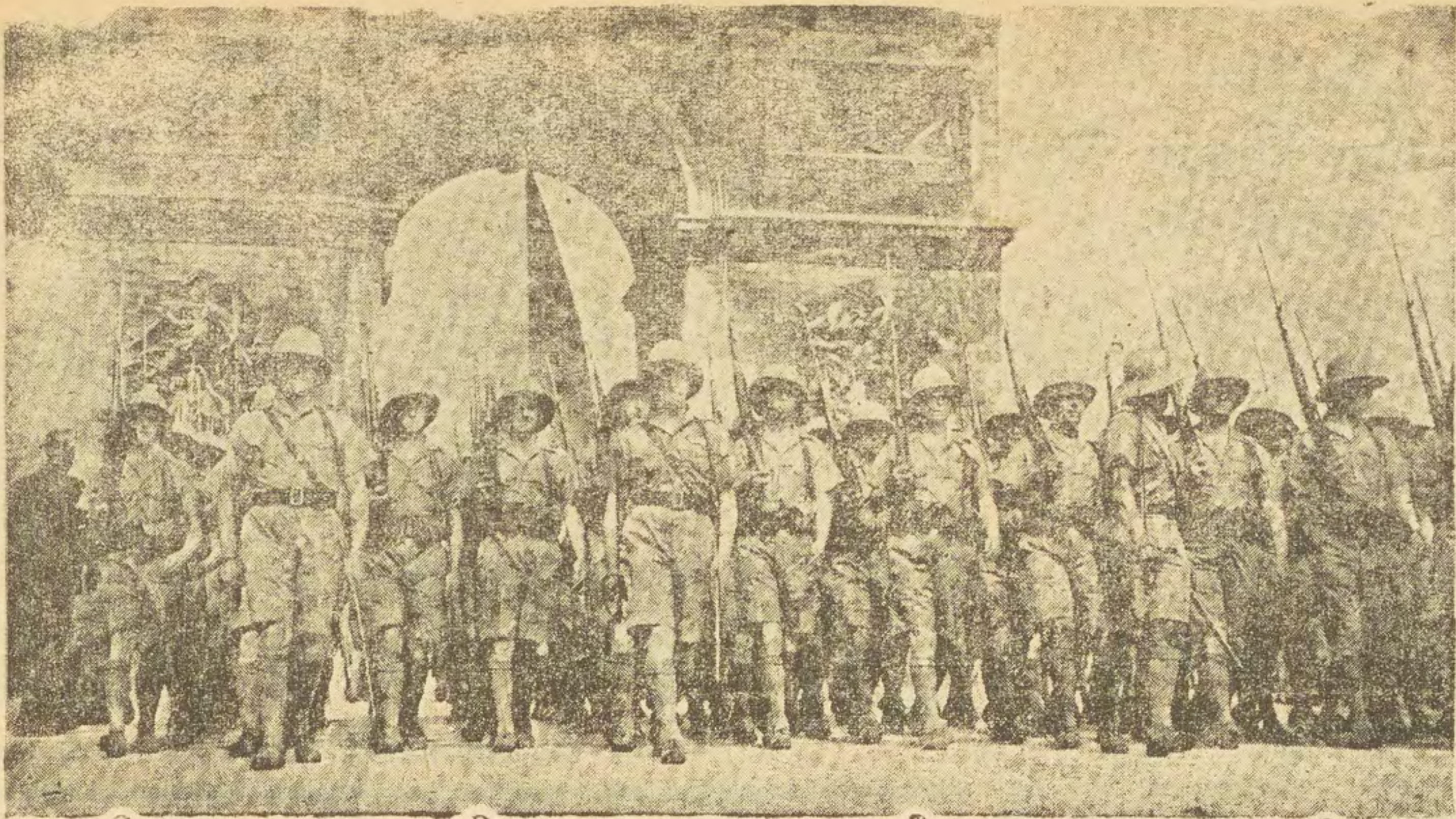
Thuốc TIÊU TÍCH TRỤC ĐÀM HOÀN SỐ 33 trị tiêu thực,
nhuận trường, trục đàm độc thấy ghê, ỉr bụng lớn, đầy da,
tích khối, trường đàm, huyết, đi rừng chọi nước thiệt đại tài.

Sự công hiệu bao giờ cũng hay hơn lời quảng-cáo, ông Tham-
Thiên-Đường Haiphong đã viết trong Bỏ-Phê-Lộ-Thuyết-Minh-
Thư giới-thiệu mấy món thuốc này là hay chắc chắn.

NHÀ ĐÌNH-THÀNH-SONG

THUỐC 112, rue d'Espagne Saigon (sáng lập năm 1925)

Chi nhánh tại Namvang : hiệu XIÊU BAO rue Paul Beau (Chợ-
mới) và có trữ bán khắp nơi.

Một đội-quân Pháp thao-diễn trước khải-hoàn-môn

NHƠN CUỘC THỂ NGHIỆM TRỌNG Ở TRƯỚC MẮT MUỐN
HIỀU VIỆC NGÀY NAY, NÊN NHỚ VIỆC NGÀY TRƯỚC

Nhắc lại Hoà-uớc VERSAILLES

TỪ 1935 đến 1939, trong thời-vị. Vua đánh chịu nghe lời. 1871. khoảng thời-gian 5 năm Đế-quốc Đức chẳng thể nào tồn-tại nay. Hitler đã kéo quân sang chiếm cứ hạt La Sarre, đã thật hành việc sáp-nhập Đức-Áo đã thôn tính nước Tiệp-khắc, và hiện nay đang muốn chinh-phục nước Ba-lan. Nhưng chưa phải hết đâu, bởi vì rồi đây — bấy lâu Hitler há chẳng đã nhắc nhở nhiều lần? — rồi đây Đức lại còn có thể sanh giặc với sự dõng những thuộc-dịa cũ của mình nữa.

Trong bao nhiêu việc đã xảy ra vẫn có mục-dịch nhất quán : là xé lãn xé hồi tờ hòa ước Versailles bái tờ hòa-ước mà ngay từ lúc mới ký, người Đức vẫn gọi một cách căm hờn là « diktat ».

Ty kiểm duyệt bỏ

Vậy muốn cho bạn đọc dễ hiểu nước thế-quốc-tể hiện thời, chúng tôi tưởng cũng nên nhắc sơ lại cho biết hòa ước Versailles đã sản-xuất trong những cơ-hội như thế nào,

Ty kiểm duyệt bỏ

NƯỚC ĐỨC CẦU HÒA

Vào khoảng cuối Septembre và đầu Octobre năm 1918, ngọn gió thắng-lợi ở chiến-trường đã thổi chiều bần về phía các nước Đồng-minh. Quân Đức đã bị đánh lui ra khỏi chiến-tuyến Hindenburg. Quân Huê-ký tiến-công mạnh-mẽ như dõng ngời chẻ tre và chiếm-cứ được xe lửa Sedan-Luxembourg Pionville, là con đường vận-tải quân-lương của Đức. Nắm chắc sự thất-bại trong tay, các danh-tướng là Ludendorff và Hindenburg chỉ mong sao quan-sĩ của mình khỏi phải oang-hội, chớ cái tình-trạng thắng-trận của họ thì đã tan như mây khói lâu rồi. Thế cũng lực-kiệt, mấy nước đứng về phe Đức đã lần-lượt xin hòa hết cả. Đức cũng đã mủn hơi. Cái hy-vọng thắng-trận của quân-dân trong nước trước kia đến nay bỗng dõng ra cái nguyên-vọng cầu-hòa. Bị tổng-thống Wilson nước Mỹ chỉ ngay mặt là chánh-danh thủ-phạm đã gây nên chiến-tranh hoàng-dế Guillaume phải buông giây-cương quyền-bính ra, để cho những cuộc thương-thuyết ở tương-lai sẽ được đề-lãng. Ngay các tướng-sái Đức cũng khuyên Vua rằng cần phải

Được nữa : đầu đó tiếng sóng cách-mạng đều nổi dậy ầm ầm. Ngày 5 Octobre 1918, Đức phát-biểu lời thỉnh cầu giảng-hòa. Và đến ngày 11 Novembre, đoàn đại-biểu Đức thuận-nhận những điều-kiện đình-chiến của các nước thắng-trận.

TỔNG - THỐNG WILSON ĐĂNG « CHƯA CỨU-THẾ »

HỘI nghị giảng - hòa sắp mở tại thành Versailles, nơi cổ đô cũn nước Pháp.

Ngày 13 Décembre 1918, Tổng-thống Wilson ở dưới tàu buôclên. tại hải-cảng Brest (Pháp) và được Âu-châu nô nức hoan-nginh như một đấng « Cứu-thế » sẽ đem hòa bình, công lý mà định đoạt lại số phận cho thế-giới vừa mới bị trọng thương. Theo trong trí Tổng-thống, thì tờ hòa-ước phải là một tờ thuận ưng giải hòa và giao-kê, hiệp-tác ở tương-lai của các dân-tộc ; và, muốn cho cuộc hòa bình được vững chãi, lại phải sáng lập một cơ quan trên tất cả các nước, mà nhiệm vụ là để phân xử và ngăn cản những cuộc xung đột có thể xảy ra,

Muốn cho những sự giải quyết của cơ-quan ấy có hiệu lực và được ai nấy tuân theo, Tổng-thống Wilson lại cũng đã nghĩ đến « sự xây dựng một lực lượng tối cao vô thượng, một lực lượng thế nào cho đầu một nước hay nhiều nước liên kết với nhau cũng chẳng có thể chống cự nổi ».

Song giữa lúc Tổng-thống đem những lời rất hùng-hồn cảm-động, chan chứa nhơn-đạo và công-ly mà giảng-dụ với Âu-châu,

Ty kiểm duyệt bỏ

Và lại, đối diện với mình ở cuộc Hội-nghị, Tổng-thống nước Mỹ lại gặp những tay chanh khách lão mạo ở Âu-châu, mà nhất thì-tướng Clemenceau, thì thật là trái hẳn với nhau như băng thán. Mang nặng tâm lòng ái-quốc, ông Clemenceau là một người đã từng chịu bao nhiêu đau khổ vì sự bại trận của tổ-quốc mình hồi năm

Ông yên trí rằng cái trật tự cũ là bất di bất dịch, và trận chiến-tranh vừa mới kết liễu đó, chỉ là một lớp mà thôi, chớ chẳng phải màn cuối cùng của tấn tướng Pháp-Đức ; mà lần này may mình đã thắng trận, thì sao lại không ra tay giết rắn trừ nọc, ngõ cho khỏi di hoạn về sau ? Đại-biểu Anh là ông Lloyd George, và đại-biểu Ý là thủ-trưng Orlando, nời người cũng đều hết sức bình vực cho quyền lợi của nước mình.

CHƯƠNG-TRÌNH WILSON GỒM 14 KHOẢN

HỘI-nghị giảng-hòa đã sắp đến ngày mở.

Nhưng vì lo sợ rằng những sự xung đột về ý-kiến giữa các nước Đồng-minh sẽ làm cho việc khởi thảo hòa-ước phải khó khăn, lên trước khi đó. Tổng-thống Wilson đã cùng bạn tâm phúc của mình, là quan năm House, thảo sẵn một bản chương-trình để các nước sẽ căn-cứ theo đó mà bàn-luận cho dễ bớt.

Chương-trình ấy đã được công-bố ngày 8 Janvier 1919, và trong Sử-ký, người ta vẫn gọi là « chương trình mười bốn khoản » *programnu des Quatorze points*.

Đấy chỉ xin nhắc lại một ít khoản quan-nệ :

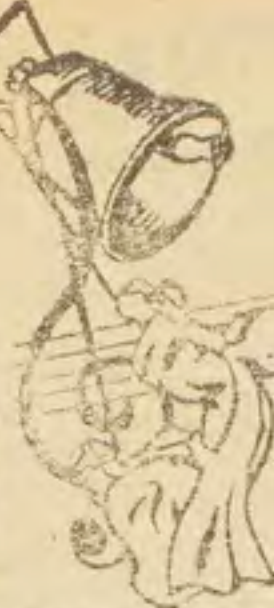
Khoản I (nói về bang giao). Sẽ công-khai thảo-luận và ký-kết những hợp-ước hòa-bình, mà theo đó thì tự hậu như-thiết những cuộc hoà-hợp quốc-tể và đàm-phán ngoại giao phải cử-hành một cách công-nhiên và với cái tinh-thần ngay thật

Khoản II (nói về hàng hải). Trừ ra những lãnh-hải (les eaux territoriales) còn tại sự giao-thông hàng-hải sẽ tự-do tuyệt-đối, lúc thái-bình cũng như khi giặc-giã.

Khoản III (nói về kinh-tế). Thủ-tiêu sớm được ngày nào càng tốt ngày nấy, tất cả những rào-dậu về kinh-tế. Lập ra một cách thức đãi-ngộ bình-đẳng cho tất cả những nước ký tên trong hòa-ước và đồng lòng ủng-hộ cuộc hoà-bình.

Khoản IV (nói về tài-binh). Cùng nhau trao đổi những sự đảm-bảo về việc giảm bớt binh-bị xuống một hạn-độ tối-thiểu chỉ vừa để giữ gìn sự yên-ôn trong nước mà thôi.

Khoản V. — (nói về thuộc-dịa). Giải-quyết một cách rộng rãi, tự-do và công bằng tất cả những điều

ROMASCOL

Chất bổ trích lục ở cây cỏ quý, ai cũng chịu là kiến hiệu lạ lùng để chữa tất cả các bệnh đau gan. Các sự ăn uống khó tiêu vì gan chạy không khoẻ, Nhức đầu, vẩn, vẩn... ROMASCOL, thuốc tiên làm cho sống lâu, làm cho ai cũng có Gan lành lặn, thành ra da giấy và ruột làm việc được đều thường.

Lọ thuốc **ROMASCOL** Phòng chế thuốc **MOREL & Co** 23, các hiệu bảo chế **MOULIN (France)**

XIN MÁCH MIỆNG GIÙM BÀ CON

Nhân vì đọc « Saigon » thấy ông Như-Hoa khen tặng thầy Albert Bach-Hà dùng nhơn-điện chuyên trị các chứng bịnh của trẻ em một cách rất thần hiệu, tôi cũng không dám vội tin.

Vì về cách trị bằng nhơn-điện này ngay ở các nước văn-rình còn chưa có được tài, nữa là nước ta.

Nhưng cách đây ba tháng, thằng nhỏ tôi trào ổi, bị té, tôi cũng tưởng là bị té qua loa, nên chỉ rịt bó sơ sịa nơi vết thương xoàn ở đầu gối. Không ngờ, sau khi vết thương ấy lành thì con tôi bỗng phát ra bịnh suyễn. Tôi phải chạy thầy, kiếm thuốc cho nó rất dày công mà cũng vô hiệu quả. Nhân nhớ trật lại báo của « Saigon » tôi bèn đưa con tôi xuống tìm vị thầy nhơn-điện ấy. Sau khi hỏi qua loa câu chuyện thầy Bach-Hà làm phép cho con tôi ngủ rồi trưng ra bịnh nguyên.

Thì ra trong khi té, phổi nó bị chạm vào hòn đá mà cả nhà không ai hay cả. Rồi thì phổi ấy bị bầm và lâu ngày sanh mủ. Biết được bịnh căn rồi, thầy liền chuyên chữa, và nhờ vậy mà chỉ trong một tuần lễ con tôi được lành mạnh như thường.

Nghĩ rằng ở đất nầy hạng thầy bửu danh vô thiệt không phải là ít, mà nhà người còn có con em bịnh hoạn thì trong khi gấp rút, làm sao phân biệt được mắt cá với bat châu, nên chỉ tôi xin vì bà con mà giới-thiệu thầy Bach-Hà. Một điều rất chắc chắn và đáng tin cậy là bịnh nào thầy đã nhận chữa thì chứng bịnh ấy phải lành ngay. Vậy bà con ta ai muốn tìm thầy thì đi ngay tới 115 rue Bourdais Saigon. Gặp được thầy ta khỏi lo cái nỗi « Tiền mất tật mang » vậy.

TRẦN-VĂN-KIỆT 163 Bd Kitchener

yêu cầu về phương diện thuộc-dịa. Những sự giải-quyết đó sẽ căn cứ theo những nguyên tắc này : mỗi khi muốn quyết định những vấn-đề chủ quyền do những sự yêu cầu kia đã kêu gọi ra, thì quyền lợi của những dân chúng có quan hệ cũng cần phải được trọng thị ngang hàng với dục vọng chánh đáng của các chánh-phủ mà cái chủ quyền sẽ bị đem ra bàn cãi.

Khoản VI. — (nói về nước Nga). Rút binh ra khỏi tất cả những lãnh thổ Nga. Các nước khác hãy thành tâm cộng-tác dặng giải quyết như-thiết những vấn-đề quan - hệ cho Nga, ngõ giúp Nga chỉnh đốn lại nền chánh-trị và phát triển theo những điều kiện thuận lợi hơn hết và ở trong phạm vi chế-độ riêng mà tự ý Nga muốn lựa chọn.

Khoản VIII. — (nói về nước Pháp). Rút binh lui khỏi địa phận nước Pháp ; những đất đai của Pháp đã bị chiếm cứ sẽ được khôi phục ; sự thiết thời mà Đức đã gây nên cho Pháp hồi 1871 về xứ Alsace-Lorraine, và bởi đó đã làm liên lụy đến cuộc hòa bình của thế giới, thì nay phải đền bù lại, ngõ cho cuộc hòa bình ấy được vững chãi và mọi người đều có thể sống yên.

Khoản X. — (nói về nước Áo). Phải giữ vững địa-vị của hai dân tộc Áo-Hung (Autriche-Hongrie) ở giữa hàng vạn-quốc và giúp cho họ tất cả những phương-thế cần dùng để phát triển một cách độc-lập.

Khoản XIII. — (nói về nước Ba-lan). Sẽ kiến lập một nước Ba-lan tự-chủ. Nước ấy sẽ gồm tất cả những đất đai có nhơn dân Ba-lan đương cư trú. Hãy ban cấp cho cái nước mới ấy một ngã đường đi ra biển thông thả và chắc chắn, còn sự độc lập về kinh-tế, về chánh-trị, với quyền lãnh thổ hoàn-chính của Ba-lan thì sẽ do một bản công-ước quốc-tể đảm bảo.

Khoản XIV. — (nói về hội Quốc liên) Sẽ tổ-chức một tổng-hội của liệt-quốc mà mục-dịch là để đảm bảo quyền độc lập về chánh-trị và quyền lãnh thổ hoàn chỉnh (intégrité Territoriale) cho các nước lớn cũng như các nước nhỏ.

Khi người Đức phát biểu tờ thỉnh cầu đình-chiến, ngày 5 Octobre 1918, họ chịu nhận cái chương-trình « Mười bốn khoản » trên đó như là cơ-sở cho cuộc thảo-luận để giảng hòa. Bên các nước Đồng-minh cũng chịu, nhưng sau khi đã cãi cọ rất lâu và đã tỏ ý dè dặt về nhiều khoản. Tờ đình-chiến đã ký ngày 11 Novembre 1918 giao một kỷ hạn là 36 ngày, và có thể da-hạn thêm nữa. Về việc ký tờ đình chiến, nước Đức phải chịu nhiều điều khoản, mà những điều quan trọng hơn hết là. Nội 15 ngày phải rút binh ra khỏi những đất đai đã chiếm cứ ở phía Tây xứ Alsace-Lorraine ; nội ba chục ngày phải lui ra khỏi tất ngạn sông Rhin, và khỏi phía đông sông Rhin một triển đất rộng 10 cây số. Đức lại còn phải đem giao nạp rất nhiều khí-giới, thuốc-dạn, máy bay, tàu trận, toa xe lửa..

(Còn nữa)

Không đâu may tốt

mà giá lại rẻ bằng

Nam-Xuân

108, Bd de la Somme - Chợ cũ

Shantung n° 1 18p.50 — n° 2 17p.50

Douppion 14p.90 — 13p.90 — 12p.90

Mau kéo hết

Hạ giá trong một tháng mà tho

Chatelain, la marque de confiance

NHỮNG NGƯỜI ĐAU XƯƠNG CỐT VÀ THIÊN - ĐÀU - THỐNG

URODONAL

sẽ làm cho các ngài khỏi đau đớn và trừ độc các cơ-thể trong người ta. Nhà thuốc nào cũng có bán. Tổng cuộc, hãng CHATELAIN số 2 rue Valenciennes Paris

Chatelain, la marque de confiance

TIN TỨC THỊ-TRƯỜNG

GIÁ Lúa

Ngày 4 Sept. 1939 theo gia tua	Taux Officiel	101.00
các nhà máy Cholon bán nguyên	Banque de l'Indochine	10.00
bao 68 ki-lô.	Banque Franco-Chinoise	10.00
Lúa thượng-hạng:	Honkong et Shanghai	10.00
Lúa hạng nhứt:	Chartered Bank	10.00
Lúa hạng nhì 40% Japon		3,45-3,50
Lúa h. nhì 50/55% Java		3,35-3,40
Lúa thường dùng		3,30-3,35

GIÁ GẠO

Ngày 4 Sept. 1939 bán dọc theo		
mé sông, không kể tiền sỡ phí.		
Gạo số 1, 25% tấm		5,30-5,35
Gạo số 2, 40% tấm		4,90-4,95
Gạo số 3, 50/55% tấm		5,00-5,05
Gạo lứt 5% lúa		4,05-4,10
Tấm số 1, số 2		3,95-4,00
Tấm số 3		4,20-4,25
Cám trắng		2,15-2,20
Cám lứt		1,05-1,10

HEO

Mỗi 100 ki-lô	32,00-34,00
GIÁ ĐƯỜNG	
Đường cát trắng 100	29,00

GIÁ BẠC

Đồ mỗi 100 ki-lô	4p.90 5p.00
Trắng	(không định giá)

GIÁ ĐỒNG BẠC CŨ

Ngày 30 Aout 1939	0p.99
-------------------	-------

GIÁ BẮP

Đồ mỗi 100 ki-lô	4p.90 5p.00
Trắng	(không định giá)

GIÁ DỪA KHÔ

Dừa khô Cholon 100k 13p.00	-13,50
----------------------------	--------

GIÁ CAO-SU

Paris 1-9-39 Cpt. fr.	15,25 p. 1 k
Londres 1-9-39 cpt.	8 d. 38 p. a
Londres 11-8-39 ter	8 d. 1/2
Singapoure 1-9-39 cpt.	SG 0p.281/8.
New-york 31-8-39 cpt.	U.S. 16,40p

Coi tiếp ở đây

Cực chẳng đã mà đánh...

muốn can - thiệp sớm hơn một chút, thì có lẽ đã không đến nỗi xảy ra chiến-tranh. Anh vẫn chưa quên bài học của lịch-sử. Lần này, không những Anh đã bao phen cho Đức hay trước rằng mình sẽ không khi nào bỏ Balan mà lại đã bắt tay hợp-tác với Pháp rất sớm, nên chẳng cứ về phương-diện nào, dầu kinh-tế hay quân-sự, đôi bên cũng đã có thì giờ để cùng nhau thương-xác, chuẩn-bị rất thận-trọng, châu-đảo.

Đã thế, mà nếu ta thử dòm vào toàn-cuộc của bàn cờ thế-giới từ hôm ngọn lửa chiến-tranh đã bùng ra, thì thấy một bên cuộc liên-minh, của ba nước dân-chủ Anh, Pháp và Balan, bây giờ Đức chỉ đứng trơ-trọi có một mình.

Censuré

Mussolini thì giống như phiên trách Hitler sao không thêm nghe lời mình. Còn Nhứt-bồn thì đầu đã nguôi được nổi bất-bình về bản hiệp-uớc Đức-Nga! Mà cho đến Tây-ban-Nha cũng trung-lập nốt. Còn những đồng-minh cũ của Đức trong trận Đại-chiến ngày trước, ngày nay nước thì tuyên-bố độc-lập, như Hongrie, Bulgarie, Yougoslavie, nước thì lại công-nhiên tố-cảm-tình-cùng phe Dân-chủ, như Turquie. Bù lại, Đức vẫn nhờ được sự trợ-viện của Nga? Nhưng muốn biết sự trợ-viện ấy hiệu-lực ra sao, xin ai nấy hãy chịu khó nhớ lại cuộc nội-loạn Tây - ban - nha và trận chiến-tranh Hoa-Nhứt...

Đang này, Anh-Pháp vốn có tiếng là hai nước giàu mạnh vào bậc nhứt ở toàn-cầu, lại thêm những sự giúp đỡ về nhơn-lực, vật-lực, tài-lực của các thuộc-địa cũng chẳng phải là không đủ đếm xỉa. Còn Huê-kỳ, tuy đã thi hành luật-pháp trung-lập ngay từ hôm 5 Septembre, song những cảm-tình nồng-hậu của Tổng-thống Roosevelt đối với mấy nước dân-chủ, thì thử giờ có dấu điểm gì đâu? Tóm lại, trừ ra cuộc thế sẽ biến-diễn thế nào, thật chưa dám biết mà dự-liệu; song cứ theo hiện-tình trước mắt mà xem xét, thì chúng ta có thể nhận thấy một cách rõ ràng rằng hai nước Anh Pháp đã tham-dự vào chiến-tranh trong những điều-kiện rất thuận-lợi.

B. T. M.

Coi tiếp ở đây

Báo-giới nên tổng-động-viên

« thường. Chánh-phủ cũng tuyên « bổ kiểm-soát giá thực-phẩm, thì « không có gì cho chúng ta lo lắng. « Những người có của không nên « quá kinh khùng đầu dút tiền bạc « làm ngưng trệ sự lưu-thông của « nó. Không muốn nhơn công, « không cho mượn lúa ăn hay nhơn « công vớ một giá rẻ mạt, ấy là « gây cái cảnh đói khổ cho dân « người đói - đứng Dân nghèo « không công ăn việc làm kinh-tế « lụn-bại, phong các người có của, « chôn vàng có thể sống yên-ôn để « dằng sao? ». Những người sợ bị « trộm cướp, không dám làm ăn, « nên bình tĩnh giúp dân nghèo

NEO-TONIQ

RƯỢU BỔ MÁU BƠ

Dưỡng thai và sau khi đẻ nên trường phục Néo - Tonic

Ăn ngon dễ ngủ, mau iều, ngừa bệnh lao về sau. Rượu có nhiều chất bổ dưỡng cho máu. Công hiệu chắc chắn.

Có bán trong các nhà thuốc Tây

DAILY Pharmacie **KIM-QUAN**

90, Bonard SAIGON - Tél. : 21.464

ADHESINE

Keo dán giấy, màu trắng như tuyết, rất tinh khiết, dễ cho các văn-phòng, ưa nhận dùng hàng thượng-phẩm. Giá mỗi hộp trọng 0p.60

F. VAN-VOVAN

146, rue Colonel Boudornet SAIGON - Tél. : 21.475

Bùa hộ mạng trẻ con

Tổn trăm ngàn đồng rồi mà trẻ cũng không mập? Tại sao??

Những trẻ con gầy ốm mãi, ăn thì nhiều bụng thì lớn, mỗi lần nong là nôn mửa, hay khóc đêm ề-ồ, cho ăn bao nhiêu cũng vẫn đó, đầu cổ tay chân nhỏ bé bụng lại bình rĩnh...

Ấy là bệnh CAM-TÍCH bụng chứa đầy sên lãi... Quý bà nên mua ngay bánh Cam-tích hiệu con « ONG » của nhà thuốc « GIA-BỬU-ĐUỜNG » cho trẻ ăn vào, tức nhiên sên lãi ra hết, trở nên ngoan ngoãn, mập, mạnh mẽ thương. Đứa không bệnh ăn vào đó da thắm thịt, chơi giỡn suốt ngày. Trăm ngàn bà mẹ đều công nhận là môn thuốc thần (hình viên bánh như cục bòn bon tây ngọt và thơm, trẻ con rất ưa thích).

Nhìn kỹ hiệu con « ONG ». Có bán các tiệm thuốc bắc.

PHÁT HÀNH GIA-BỬU-ĐUỜNG

90, Boulevard Tong-độc-Phu'ong - CHOLON.

ĐÔI TÀI HOA

liêu-sử cụ Nguyễn-hàm-Ninh tức Trọng-Ninh

Giá' mỗi cuốn 0p.35, tiền cước 0p.08

Ồ RẼ RẤT RẼ, HAY THẬ HAY !

Đọc qua sẽ rõ

— Người Tàu vì có gì và dùng mưu gì mà bắt lên được cụ? Cụ làm thế nào mà người Tàu phải thả cụ về? Nhà vua sùng-hạnh cụ, đến bậc nào? Cuộc tình duyên chàng lên giữa Cụ với hai bà Chúa hay thơ dưới trào Minh-Mạng, Thiệu-Trị. Những thơ từ hai bên trai gái trao đổi cho nhau.

Phần nhiều thi ca tuy bằng chữ Hán mà Đầu-Tiếp dịch ra thơ sớm rất thi tình.

Báo MAI đã báo như thế.

Báo CÔNG-LUẬN lại chỉ cuốn sách ý của Đầu-Tiếp soạn mà nói:

« Không phải là một quyển tiểu-thuyết song quyển sách ý cũng có cái « thú vị » một quyển tiểu-thuyết. Người đọc sẽ tưởng tượng thấy cái đời một nhà nho tài hoa lỗi lạc, đa tình đa cảm thơ xưa. Không phải là một tập thơ, quyển sách ý có cái giá trị một tập thi cao « quý báu », trong đó có cả thơ văn Cao-bá-Quát và Tùng-thiện-Vương. Nhà văn học và nhà khảo cứu, không ai không cần quyển sách ý... » Sách bán tại hiệu ĐÔNG TÂY 195 rue Canton Hanoi ĐÔ-PHƯƠNG-QUẾ 31 rue Aviateur Garros Saigon.

QUINAFORCE

RƯỢU MÁU BƠ

Bệnh mới dờ, xanh xao, yếu đuối, ban rét, yếu phổi, kinh nguyệt không đều, đang kỳ thai nghén, và sau khi sanh, kém ăn, ít ngủ.

Rượu bổ huyết, thơm khai vị, tiêu thực, được nhiều vị lương y trọng dụng.

1 LITRE 2\$00

DỰ TRỮ TẠI:

Pharmacie Vương-hữu Lê

144, rue d'Espagne - SAIGON (sau Chợ-mới)
Ở xa gởi theo cách lãnh hóa giao ngân

Một bức thư

Kính ngài,
Ở Huê không phải thiếu chỉ là thuốc trị ho. Nhưng tôi đã dùng qua gần giúp hiệu mà không dứt bệnh. Hôm tháng rồi có dịp vào Nam tôi ghé ngài mua 3 hộp huê' ho lao (mỗi hộp 5p.) và về coi đúng theo mà dùng. Tôi thú thật với ngài rằng tôi hết sức đội ơn ngài đã có lòng bác ái mà gửi toa thuốc gia-truyền quý báu của nội-tổ ngài mà giúp đời trong muôn một.

NGUYỄN-KHÁNH Commerçan' à Huê (Annam)

Trên đây là hình cái bức thư gởi khen thuốc ho lao, ho ra máu của cụ TRỊNH-HẢI-LONG (nội-tổ ông đốc HAO). Ở xa mua'n mua thuốc gởi mandat cho ông TRỊNH-VĂN-HAO Directeur Ecole. Villa n° 110 rue Vassogne Tânnh. — Saigon.
(Coi' hai thứ; thứ 5p.00 và thứ 5p.50)

SAVON SỐ 1

HIỆU

Huê-Nam 72%

ÍT HAO, BỌT NHIỀU

GIÁ RẼ, KHÔNG MỤC

ĐỒ là bốn cái đặc sắc

của SAVON SỐ 1.

Nài cho dạng SAVON SỐ 1 nấu toàn đầu dừa không có pha các thứ dầu khác. Bán lẽ khắp các tiệm chạpkhò. Cần đại-lý Bán sỉ do nơi:

Savonnerie HUÊ-NAM

34, quai de la Distillerie 34
(gần cầu Palikao) Cholon

« liche Đông-Pháp »

Chon dung Đạt - Lai đời thứ 13, đã qua đời ngày 17 Décembre 1939

CẦU BÉ 6 TUỔI LÀM CHỨA-TỂ 800 TRIỆU NGƯỜI

Ở XỨ ĐÀN BÀ CAI-TRỊ ĐÀN ÔNG VÀ LẤY MỘT LÚC NĂM BẢY CHỒNG TỰ Ý

GIA ĐỜI máy bay tàu lặn này, ai không tưởng rằng chẳng còn có một một xô kệt nào mà người Âu-châu không để cặng tới. Nhiều người đã đi khắp bốn biển năm châu, từ đỉnh núi Hy-ma-lay-gia (Himalaya ở Ấn-độ, núi cao nhứt thiên-hạ) cho đến mấy cái củ lao bé nhỏ chơ vơ ngoài biển khơi.

Mặt đất này còn có chỗ nào mới lạ hay là giấu diếm được với người Âu-Mỹ ?

Thế mà kỳ thiết vẫn còn một nơi mình mông bí-hiêm, cự tuyệt với cả văn - minh kim thời và người thế gian ngoại cuộc, chính những nhà thám hiểm giỏi nhứt của tây-phương cũng phải chịu rằng nơi ấy ra sao họ chưa biết cho rõ. Thuở giờ có năm hay mười người mạo hiểm đi tới, chẳng qua chỉ được mục-kích sơ sài và quan sát đại khái vậy thôi.

Ấy là xứ Tây - tạng (Thibet) ở chính giữa Á-châu (người ta gọi là Nóc nhà thế-giới. *le toit du monde* vì xứ Tây-tạng ở chỗ cao hơn hết trên mặt đất ta) với những lâu đài nguy nga, những thầy tu huyền-bí và bao nhiêu phong tục tập-quán hết sức ly kỳ.

Ở đây kia người ta kêu gào đòi hỏi nữ-quyền, chớ Tây-tạng là xứ người xưa nữ-quyền đã có sẵn rồi. Có một cách đặc biệt, tối cao. Đến đời đàn bà có thể lấy năm bảy anh chồng một lúc. Việc buôn bán, việc ngoại giao việc làng xóm, nhứt thiết về tay đàn bà chủ-trương đàn ông chỉ ở quanh trong nhà lo việc nấu cơm gánh nước. Phiên chợ, bà vợ cỡi con lừa đi trước, mấy ông chồng thất thểu đi sau hầu hạ che dù xách rõ.

« Cliche Đông-Pháp »

Cặp bé sáu tuổi, quê quán ở Kokonor, hôm tháng rồi đã được dân chúng Tây-tạng tôn lên ngôi báu Đạt-Lai đời thứ 14, làm chúa tể tinh thần 800 triệu tin đồ Phật - giáo trong thiên hạ, tức là 1/13 loài người.

tin-dồ tôn sùng làm đức Phật-sống giáng phàm để chủ trì việc đạo, luôn cả việc chánh trị nữa. Kinh đô là Lhassa, cung điện hết sức nguy nga tráng lệ từ đời thượng cổ truyền lại. Công trình xây dựng rất vĩ đại và mỹ-thuật. Đời ông Đạt-lai bao trùm bởi những tấm màn bí-mật, huyền vi, được toàn-dân hết sức kính tôn sùng bái.

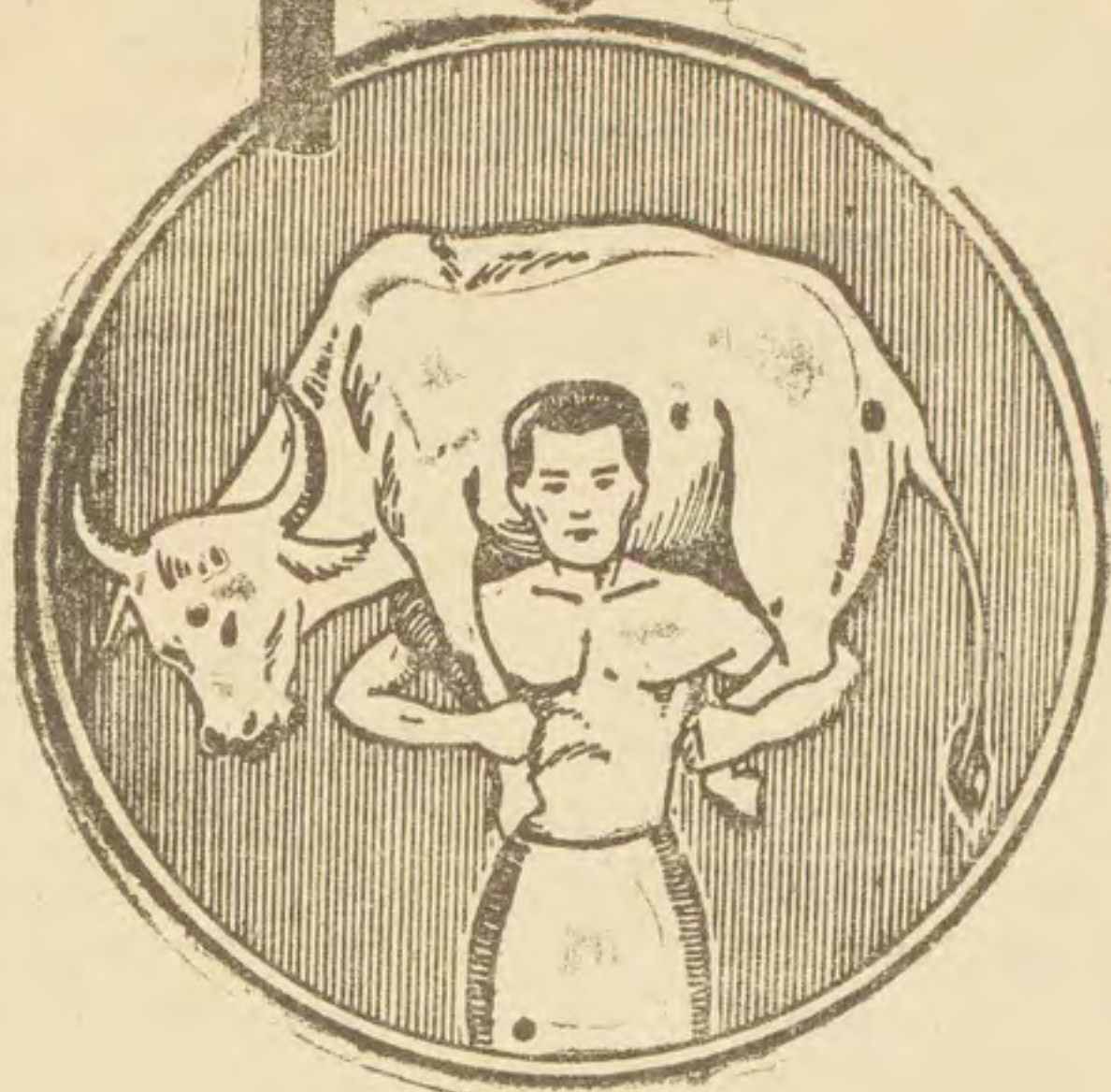
Sự kế vị Đạt - lai không phải cha truyền con nối như lệ thường quân - chủ, cũng không dùng cách truyền - hiền như Nghiêu-Thuấn đời xưa. Mỗi khi một ông Đạt - lai thăng hà, ngôi báu ấy truyền cho một thằng nhỏ vừa mới ca-oa tiếng khóc ra đời, bất cứ là con nhà thường-dân hay quý-phái.

Ông Đạt-lai xuôi tay nhắm mắt vào giờ nào ngày nào, những đứa hài-nhi khắp xứ để ra đời nhằm đúng ngày giờ ấy đều được dự phần lựa chọn nối ngôi. Vì người Tây-tạng tin rằng ông Đạt-lai mới chết kia đã chuyển-kiếp luân hồi vào đứa bé mới sanh. Xưa nay ông chỉ thay đổi xác phàm mà thôi, chớ linh-hồn chỉ có một. Khi cái xác phàm nọ bệnh tật già yếu không dùng được nữa, linh-hồn Đạt-lai chuyển ngay vào xác phàm khác mà thác sanh giáng thế.

Bởi vậy trong mấy đứa trẻ lọt lòng mẹ ra đời một giờ với giờ Đạt-lai thăng hà, có một đứa đã mang linh hồn Đạt-lai để nối ngôi giáo-chủ.

Gặp khi trong xứ chỉ có một đứa trẻ ra đời cùng giờ với Đạt-lai quá cổ thì sự kế vị dễ dàng mau lẹ, khỏi cần phải nói. Bởi chính nó là Đạt-lai mới thác - sanh đó rồi. Nhưng khi có nhiều đứa nhỏ sanh ra cùng giờ ấy thì sự kế vị phải lựa chọn hơi mất lâu ngày; đàn

FORTONIC

RƯỢU BÒ
MÁU BÒ
CỦA BÁC-
SĨ VÉCET
— PARIS —

Trừ tuyệt các chứng bệnh đau máu hư huyết làm cho thân thể con người ốm o xanh, nhức mỏi đau lưng, tức ngực, ăn uống không tiêu. Đồn ba con gái thường có huyết bạc, máu huyết khô, đều nước da vàng mét, con mắt có quầng đen, con nít ốm o, thịt không dặng nở nang, trí hóa lù-mù học hành chậm hiểu.

Y-giới Pháp và các Đại Y-viện rất hoan-nghinh và công nhận rằng thuốc FORTONIC trừ tuyệt các chứng bệnh lao lực, đau máu rét, ban và bệnh lao. Hay nhứt là đàn bà có thai và sau khi sanh thai nên uống.

Tổng Đại-lý trong cõi Đông-Pháp.

GRANDE PHARMACIE DE SAIGON
Nguyễn - van - Cao

Docteur en Pharmacie

123 124, Bd. Bonard (ngang nhà Thương-Thị) SAIGON

KAOLO... KAOLO...

Bán sỉ giá thiệt rẻ, không nơi nào có bán. Nơi bán hiệu có trữ bán giấy journal apprêté, papier couleur 18 kilos, papier marbré, và nhiều thứ giấy khác.

Thuốc nhuộm tóc Peacock

Một thứ thuốc nhuộm do một kỹ-sư Nhứt bào chế, kết quả rất mỹ mãn sau khi dùng qui vị sẽ vui lòng sự công hiệu của nó.

Có trữ bán thật nhiều tại:

NAM-HUNG
165, Boulevard de la Somme
SAIGON

chúng cầu nguyện xét nét cẩn-thận lắm.

Tức như vị Đạt lại thứ 13 (cõi hình in trên) qua đời ngày 17 Décembre 1933, cũng trong giờ ấy xứ Tây-tạng có cả thấy 8 cậu bé mới sanh, biết cậu bé mới sanh, biết cậu nào thật là Đạt - lai thác-sanh bây giờ ? Dân-chúng kính tôn nuôi nấng cả 8 cậu, cho tới hôm tháng 6 mới rồi đây, nghĩa là cách sau gần 6 năm, người ta mới lựa chọn trong 8 cậu được cậu bé quê quán ở Kokonor (xem hình in dưới) và tôn lên ngôi Đạt-lai đời thứ 14.

Sự lựa chọn lấy gì làm gì làm mục thước chắc chắn ?

Ngoài sự ăn chay năm mông, cầu trời mách bảo, những món đồ thường dùng của đời Đạt-lai trước để xen lộn với nhiều món khác, xem thử linh-tánh của cậu bé có nhìn trúng không? Quã nhiên chỉ có một mình cậu bé ở Kokonor nhìn trúng những món đồ của Đạt-lai trước dùng, không sai một mảy. Thời chính là Đạt-lai thác sanh đó rồi, cho nên mới đây toàn thể dân chúng Tây-tạng đã làm lễ chánh-thức tấn-tôn cậu bé Kokonor 6 tuổi lên ngôi báu.

Trào Đạt-lai 14 bắt đầu.

Kể về tinh-thần, cậu làm chúa-tể chung cả 800 triệu người tín-ngưỡng Phật-giáo trong thế-giới. Nghĩa là một cậu nhỏ 6 tuổi làm vua tinh-thần của một phần chia ba nhơn-loại vậy.

X. Y. Z.

Thuốc hoàn

NGUYỆT NGUYỆT VIÊN

rất linh nghiệm về sự sửa máu xấu ra tốt. Phụ - nữ uống nó sẽ trở nên mập mạnh, tươi xinh, dứt các bệnh lật vật.

Có bán khắp nơi. Mỗi tháng chỉ uống ba hộp. Mỗi hộp 0p.50.

Tổng phát hành:

**Vinh-An-Hòa
Dược - Phòng**
287, rue des Marins - Cholon

CHIRURGIEN - DENTISTE

+ Phan-văn-Nguồn +

96, RUE LACRANDIÈRE - SAIGON
(Sau chợ mới gần trường Lê-bá-Cang)

Tốt nghiệp trường đại học nha-y ở thành Lyon
Cựu phụ-tá đường-đường Edouard Herriot ở Lyon
(Ancien assistant à la clinique de stomatologie à l'hôpital E. Herriot de Lyon)

Chuyên trị

Các chứng bệnh răng, trồng răng.
Sửa hàm răng xấu trở nên đẹp.
Làm răng theo cách nhà chế tạo.
Jacket (cách Huê-kỳ : Emailage)

Có máy vô-tuyến-điện « RADIOGRAPHIE »

Sớm mai : từ 7 giờ tới 12 giờ — Chiều : từ 2 giờ rưỡi tới 7 giờ

NATUREL PHOTO

393 - 395 Paul Blanche
SAIGON

họa hình lớn
thiệt giống
khéo, bền
và thiệt rẽ
chuyên môn trên mười năm

Tình và thơ

MỘT CHUYỆN TÌNH BUỒN

SÁNG hôm nay trong và đẹp.

Vài vệt mây hồng nhạt kéo ngang khung trời màu biếc. Gió về từng trận rì rào qua những tàn me mát rượi như màu xuân.

Từ xa, một đoàn xe treo hoa kết tại chầm chậm lướt qua đường phố.

Một cuộc nghinh-hôn!

Người ta thấy những hoa cười, hoa nói, bên những hoa - thiên - nhiên đủ cả các sắc màu.

Xe vẫn lướt qua chầm chậm...

Qua một góc đường treo, xe đi chậm hơn nữa, tôi có đủ thì giờ để nhận thấy một búp hoa tường-vi đỏ thắm rơi từ bên mui xe xuống mặt đường cái... Chiếc xe thứ hai nhẹ lướt tới, chiếc thứ ba, thứ tư, rồi đến chiếc sau cùng! — Đội đoàn xe qua dứt, tôi lần-thần bước ra cúi lượn cảnh tường-vi. Nhưng, — than ôi! những bánh xe đã âm thầm, và êm-ả nữa, cán lên hoa: hoa đã nát như bệt xuống mặt đường cái như một vết máu đào!

Thế thôi, — và rồi tôi buồn, tôi nhớ...

Tôi nhớ, một mùa hè trước, ngồi trên bến Hoàng - giang nghe một người bạn kể chuyện tâm - tình.

Phạm-quân, bạn ơi! bây giờ bạn ở nơi nào, liệu thuốc thời-gian có hàn gắn được vết thương lòng hay chẳng? Tôi xin phép đề hôm nay thuật lại câu chuyện tình buồn của bạn. Bạn sẽ thấy ở đây cả một nỗi niềm tình-tử thi-thơ của tôi, bạn sẽ thấy ở đây cả một sự chơn-thành vì bạn, của tôi.

Bạn đừng tưởng tôi thiếu đầu đề để viết!

Hồi đó, Phạm-quân đã xong bốn năm ở một trường trung-học Saigon. Gia-thế lớn, ông thân sinh anh cần có anh để chăm nom mọi việc. Thế là anh về. Bến sông Hoàng từ đó thêm được một người trai trẻ yêu đời. Ba năm sau, thân sinh của Phạm ly-trần. Ở hoàn-cảnh ấy, những bậc huynh-trưởng của anh muốn cho anh sớm yên bề gia-thất; anh phải bắt đầu đi coi vợ! (Người ta đi coi vợ cũng như coi một món đồ để đánh giá rồi mua! Tiếc rằng ở đây tôi chưa tiện bàn đến chuyện này!) Tôi có trách gì một thanh-niên khi họ yêu chuộng sắc đẹp! Vì anh Phạm cũng là người như tất cả mọi người trai trẻ. Vả, anh giàu có, học thức, — một người vợ đẹp nữa là đủ hạnh-phúc cho đời trai. Anh bắt đầu đi... Xuân tươi như anh đã từng bao năm vui giỗ trong anh sáng phần-hoa của đồ-thành vàng ngọc, thì dưới mắt kia mỹ-nữ đã soi nhiều! Do thế, ngót một năm trời anh không ưng ý một gái-nhơn nào cả. Anh đến tìm tôi. Sự thật tôi với Phạm không mấy thân nhau, vì một đảng là tiên-của còn một phía là thi-thơ thì cô

bao giờ đưa đến chốn tâm-dầu! Anh biết tôi đã đi nhiều và ở chuyện này tôi lịch-duyet hơn anh. Tôi cũng tự-bào như vậy. Thế là sau khi nghe lời giới-thiệu chỉ dẫn của tôi, anh Phạm sắp sửa hành-trang đi tới « Lam-kiều » chọn ngọc — chốn ấy là một miền có tiếng văn-vật nhứt ở vùng Hậu-giang. Phạm-quân tới đó, một chiều xuân.

Mới biết lời xưa là đúng; « Thiên hạ vô mỹ-sắc, duyệt mục tức vi giai »! Thật ra thì người thiếu-nữ kia, mà tôi đã giới-thiệu với anh, không có chi để đến bức « mỹ-lệ yêu kiều »! Chính tôi, tôi đã hơn một lần hội-kiến với nàng; đó là một nữ-sinh còn thơ-ngây, thủy-mị, có duyên, — thể thôi.

Vậy mà Phạm-quân nhứt định cho là hoa-hậu của trần đời. Chàng hóa ra say mê. . nhan sắc ấy.

Một lần mai mối, đến hai lần. Buồn chưa! tợ đã hầu xó mà duyên không thắm đượm: một ý riêng gì mà song-đường của Nàng nhất định không bằng lòng.

Ở đời ai không có mấy lần qua cái « con đường » coi vợ, thế thì những cuộc « gã-bán » kia còn có gì là đặc-sắc tính-chung! Vậy mà, tội nghiệp! người thanh niên của tôi hóa ra thất-vọng nào-nùng!

Người ta đã thấy Phạm bỏ cả những cuộc chơi vui-vẻ trẻ trung, giữa những buổi hội hè bè bạn mà chàng cũng cứ rầu rầu nét mặt, người ta thấy chàng thờ dài bất cứ ở trường hợp nào. Chàng gầy ốm lần đi, và đến một khi kia người anh xanh hân: tưởng chừng như là hiện ảnh của một bệnh-căn trầm trọng nào!

« Tương-tử »? (theo một nghĩa lâm thời).

Đành rằng thế, nhưng ai đã biết gì ai? ai đã hiểu gì ai? — Có đâu là thể sông hện biển! có đâu là ba-sinh ước nguyện! Thế mà anh buồn rầu và đau đớn, được mới là kỳ! Tôi đã mấy lần nghe anh rĩ tai nói một lời rất nhạt tuy vẫn thấm thía nào nùng: « Tiên bạc không cho ta được hạnh-phúc! » Anh lại nói với tôi rằng: Phạm chỉ xin trời cho sống được đến ngày mà nàng xuất giá. Phạm sẽ thấy chồng nàng là người thế nào, Phạm thua kém họ những gì?!

Trời ơi, người bạn ấy hóa điên rồi!

Sao mà anh hèn thế, anh Phạm. Nàng còn trẻ, tương lai còn dài rộng. Có yêu nàng anh hãy yêu rằng Lý-tưởng cao-siêu, anh hãy mong mỏi cho nàng được đi tới mục-dích trên đường học-vấn. Anh nói anh yêu nàng, anh muốn đem nàng vào cảnh gia-đình nệm ấm chăn êm? Như thế quyết nhiên là anh gàn dở! Anh nên suy lại!

Phạm-quân! hôm nay thì bạn có vợ rồi. Tuy rằng tóc thề trọn kiếp không phải là người mà bạn

mơ hoài ước vọng kia; nhưng đây là một vợ hiền, một tình yêu tuy không thơ mộng nhưng thiết-thực trung-thành. Bạn hãy tập làm vai.

Sáng nay, chợt thấy một cuộc nghinh-hôn, tôi nhớ bạn nên viết mấy giòng này. Cũng như tôi đã nhớ đến bao nhiêu văn thơ than khóc những buổi nghinh-hôn oan-trái khác, những buổi nghinh hôn mà trong ấy nàng là một kiểu-diêm của « trường » xưa...

...Mỗi lúc chiều hôm nổi trống trường

Là lòng tôi nổi sóng đau thương

Mấy ngàn thiếu-nữ trên đường gặp

Mà có ai đâu giống bóng nàng!

(Xuân-Lữ) (1)

Những tình - duyên trắc trở, những mộng đẹp tan tành, những trái lòng nứt rạn đã vô-tình hiện đến bên tôi sáng nay khi tôi buồn nhìn một cánh tường-vi như màu máu thắm nhuộm đi dưới bánh chiếc xe hoa!

VIỆT-CHÂU

1. — Cây bút thơ có nhiều hứa hẹn.

Một bức thư
Biênhoa, le 9 Mai 1939
Cùng ông chủ Dépôt KIM-TIẾN Saigon
Kính ông,

Xin ông làm ơn gửi gáp theo cách lãnh hóa giao ngân cho tôi 12 ve SÂM NHUNG BỔ HUYẾT TINH hiệu SANH MẠNG của nhà thuốc NAM-KINH ông cần thận đừng gửi lộn thứ thuốc khác, vì tôi chỉ ưa có thứ thuốc hiệu đó mà thôi, tôi ngày xưa bệnh hoạn liên miên, ốm đi gió muốn bay nhờ dùng có mấy ve SÂM NHUNG BỔ HUYẾT TINH mà nay tôi mập mạnh đồ da thắm thịt, làm

việc không biết mệt. Bách bộ không mỗi, nên tôi thích dùng nó pha rượu mỗi bữa cơm uống vài ly và để đãi thân bằng cố hữu, sẵn dịp gửi luôn một lọ dầu SANH-MẠNG đựng để dành trong nhà.

Có bán khắp nơi, mỗi ve 0p.60

MIN NAI CHO ĐƯỢC

LƯƠNG-HỮU-DU
Biênhoa

SÂM NHUNG BỔ HUYẾT TINH

Hiệu « SANH MẠNG » của nhà thuốc

NAM - KINH ĐẠI DƯỢC HÀNG

211 310, rue des Marins — Téléphone : 30.323 — CHOLON

Saigon bán tại Dépôt KIM-TIẾN 191-193 rue Frère Louis

Descours
Cabaud
représentant exclusifs

SOIR DE PARIS

BOURJOIS

PEINTURES
HUILES
VERNIS

GECKO

CAM ĐOAN TỐT HƠN CÁC THỨ SƠN KHÁC

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ TẠI
Etablissements KABE
125, rue Lagrandière - Saigon
Téléphone : 21.830

TRƯỜNG DẠY MÓC TÚI

ĐÀ MỞ CỬA Ở SAIGON MÀ CHƯA AI BIẾT!

những - sự CỦA TRẦN-LANG

Nhà trường lớn, hợp vệ-sinh, kỷ luật nghiêm, giáo - sư giàu kinh - nghiệm. Các ngài mau gởi con, em vào học!

Muốn cho chúng không gặp bực bội, tôi dừng ngoi xuống đường. Còn tôi cứ luôn luôn liếc xem hành động của chúng.

Lệ ăn nhip, và êm cũng chưa phải là có « bản lĩnh cao cường »

Bài học vỡ lòng

CHỦ-NHÂN nó, ít ra cũng là một « cha hồ chủ-nhân » coi như trên đời này không còn ai nữa hết. Bởi vậy cái trường quái gở ấy và mới tư tiện lập ngay giữa « đô thị của Hòa-nghệ Viên-đồng », trước chợ Bến-thành.

Đó là một dãy phố lầu rất nguy nga kiến trúc tân-thời, cũng có nhiều cửa sổ, cửa vào thoáng khí và sáng sủa, rất hợp vệ - sinh. Tóm lại, nó cũng « văn văn » như ai vậy!

Nhưng không có đeo băng. Cũng không có bàn dài cho tin-đo đạo-chỉ hễ ngồi hễ hòng ê-a như trong các trường công và tư. Như thế thì cổ-nhiên, « ông thầy » cũng không ngồi sau chiếc bàn gỗ kê trên bục cao luôn luôn tròn mắt, hét lời gằn cổ và thẳng tay phóng thước lên đầu trò nào ham chơi đêm, vô lớp ngủ gục hoặc dết roi mây lên đít cu. Cậu nào ngón cụt xối to, lúc thấy kêu nuốt vào không kịp như quang cảnh ở các trường công khai dạy chữ.

Trên tường, thay vào những tấm bản-đồ cách-tri, địa-dur và toán pháp, đã có mấy tấm hình to về chuyện Tây-Du hoặc Bát-tiên trông rất « có vẽ ».

Tôi xin nói ngay rằng đó là dãy phố lầu đường Colonel Grimaud, sau ga Cuniac bây giờ. Chính trên lầu dãy phố ấy, hồi trước là nơi của bọn móc túi ăn - mầy gói thân. Và luôn tiện chúng dạy nhau cách làm tiền để nuôi sống nhau nữa.

Dạy vẽ ?

CÁCH đây không lâu, ở dãy phố đó, các thương-gia chỉ muốn từng dưới lập tiệm lập xưởng. Chớ trên lầu buồn bán bất tiện lắm vì phải lên một cầu thang trung ương. Nên bên trên chỉ có vài người làm việc muốn ở vì cho muốn mặc quá người ta ở không đến hết.

Hôm ấy tôi lên thăm một người bạn. Lúc ra về, đứng trước nhà anh ta, tôi ngó thấy trên hàng ba tầng lầu góc kia có hai ba anh chàng ăn mặc có vẻ « sáu nhõ » lăm lăm xang qua lách lại. Tôi tưởng bọn dơ con dạy vô cho em út, liếc bạn tôi như thăm hỏi:

— Ê ! Mày biết « cốt đột » đó làm cái quái gì lạ quá vậy mầy?

Hắn lắc đầu:

— Không biết nữa. Bộ mấy trường ai cũng có óc phóng viên như mầy hết sao?

Tôi kéo anh ta lại khỏi cầu thang một chút, nghĩa là cách chỗ mấy cha nói đó chừng 10 thước tây, đứng dựa vào lang can giả vô nói chuyện. Tôi muốn có anh ta đứng với tôi cho bọn bắt lương kia không nghĩ kỹ cứ tự do hành động vì bạn tôi muốn phố đó ở đã lâu quen thừa biết rồi.

Quả thật nghe gót giày chúng tôi nện trên sân gạch chúng ngoảnh lại khi thấy bạn tôi và cái bộ tịch nững của tôi rồi, chúng yên tâm đi lại những trò tôi vừa thấy.

GIÁO-sư là thằng bạn đồ « phá lấu » nghĩa là áo Kaki cổ đứng, quần vải đen, đội nón « cà-na-qua-d-o » bẻ nghinh, độ 25 tuổi. Còn học sanh là một thằng ranh con, độ 20 tuổi, mặc đồ « xá-xầu » nghĩa là áo vải cổ đứng và nút vải như đồ khách-trú đầu trần.

Giáo sư hỏi học trò:

— Thi-dụ tao là khách qua đường, bạn đồ tây. Tao đi coi đứng cô trên đường Bonnard, chỗ đông người, mà tao vô ý nhè bỏ cái bóp-phơi ở túi ngoài, phía bên trái. Mày làm cách nào mà « ăn » « tướng » đó?

Nói rồi, hắn giả « tướng » ấy, bước đi, nhưng không mau lắm, mắt giáo sư ngó mong phía trước như tìm xem cô bông.

Học trò hẳn dăng kia đi lại và đi phía tay trái hẳn. Khi giáp mặt « nạn nhơn » nó rồi nó liền lệ như chớp, tay trái rút một mui khăn mu soa trong túi xỏ ra đưa lên lau mặt. Chiếc khăn xỏ ra vừa lên tới ngang vai hẳn, thì hai ngón tay uật hẳn thò vô túi « tướng » kia gấp nhẹ cái bóp-phơi lên. Ngay lúc đó sau khi lau sơ mặt hẳn rồi, tay trái cầm khăn vừa hạ úp xuống cái khăn vẫn xỏ ra lớn, chụp luôn cái bóp-phơi trong túi « tướng » kia mà hai ngón tay thần hẳn vừa rút ra và phủ kín cái bóp lại rồi thồn luôn vô túi.

Bon móc túi thường xài khăn mu-soa lớn để xỏ ra làm bộ lau mặt, đưa lên án mắt người bị mất của dặng cho hai ngón tay mặt nó rút bóp-phơi. Rồi khi bóp-phơi móc được rồi, nếu nó đưa vào túi cất luôn e rủi gặp người bị móc tình mất thấy liền hay người khác đi bên cạnh bắt gặp. Bởi vậy bóp-phơi móc được bị gói lại cất ngay trong khăn mu-xoa.

Tất cả công việc ấy, thẳng bôm-bay phải làm hết sức mau, trong một cái chớp mắt thì đã xong rồi. Ma phải cho ăn nhau mới được. Ví dụ người bị mất của vừa đi xấp tới bắt thì tay trái hẳn rút khăn ra. Và khi đưa lên tới mũi phải xỏ ra liền, thì tay mặt hẳn khisư làm việc. Khi cái khăn đưa lên quệt sơ vô mặt thẳng ăn cắp lúc đó phải dùng tay áo « xá-xầu » rất rộng của mình che mắt « nạn nhơn » không cho thấy bàn tay hẳn trong túi ra thế cho cái khăn bạn lau mặt trong một sao đồng hồ. Hề cái khăn hạ xuống gần tới túi « nạn nhơn » thì vừa đúng lúc chiếc bóp-phơi bị tôi ra, và gói lại thật gọn và thật kín rồi đưa luôn vào túi.

Lạnh lẽ như cắt đã đành. Ăn nhip như những trái khế trong bộ máy đã đành. Hai ngón tay mặt lại phải nhẹ nhàng uyển chuyển làm êm như mộng, vì trong lúc nạn nhơn bước qua thẳng ăn cắp đi phía lại, nếu bạn tay hẳn không « tài-hoa » để dụng nơi mượn vô áo « nạn nhơn », và hay biết thì... chủ ngục khám lớn kêu!

TÔI đứng coi hai thằng « cốt đột » đó tận dượt mà mê man, phải phục thăm:

— Trời ơi ! « Nghệ-thuật » nó « tinh xảo » đến thế, trách gì mấy anh « nùng » không sức mất hầu bao!

Dượt xong « miếng » đó, « học-sanh » tùm tùm cười tự phụ, « cô-bà-bà », nụ cười mắng nguyền của người đã thành công một việc làm rất khó khăn.

Nhưng « giáo-sư » tròn mắt, hét to:

— Bộ mày tưởng « đặc đạo » rồi sao mà cười? Nó đánh thầy « con dĩ mục nội » đi con ạ.

Thằng kia ngạc nhiên đứng ngó, lại cái miệng « Giáo-sư » bèn giảng, nhưng không dặng ôn tồn « văn hoa » cho lắm:

— Hai ngón tay mặt hồi thọc vô bóp cái bóp-phơi thì không dụng vô mình, mà lúc rút ra, vì cái bóp-phơi nặng, mày không rút ra khỏi túi hãy gói, nhè đề nó kêu cái túi ra. Nó mà hay dặng, nó ôm mầy lại đó rồi cứ chổng khu la mả-tà lên thì từ một gông dấy!

Thằng kia cãi:

— Nếu có kêu dụng thì cũng kêu nhẹ. Mà tăng cha kia đầu phải là anh mà hay biết được.

Hắn giận đỏ mặt, nói to:

— Thôi bỏ cái đó ra. Cặp mắt mầy, trong lúc « ăn » lại không liếc xung quanh coi chừng, cứ nhìn cái tay móc túi mầy hoát. Nó không hay không thấy thì thằng khác thấy. Hừ ! « Ăn » « nai » như vậy nó đánh cho mầy « bỏ mẹ » mầy ra đi!

« Concierge » của trường Móc túi hay là cách tổ chức việc phòng bị

HỌC - SANH dượt lại « miếng » đó. Xem mãi cũng chán, tôi từ giả bạn tôi ra về.

Tôi cầu thang, một thằng, ở trần, đứng chống cùi chỏ lên lan can, trông xuống, miệng bứt giò bán « không mình tọa lâu ». Nhạc sĩ nghe tiếng giày chúng tôi, liền ngoảnh lại, rồi ngó ra ngoài, sung dung chơi nốt bản đơn tòn.

Xuống tới nấc thang cuối cùng, tôi lại gặp một thằng bé độ 14. 15 tuổi, quần xà lỏn và áo « vành tô và lu dù », đang ngồi vẽ than dưới đất chơi.

Nhà hội họa niềm nở hỏi tôi:

— Ủa, bữa nay sao thầy không hòa đồng tây với thầy Tư ở căn bìa nữa?

Tôi vô đầu cu cậu, không trả lời mà cười:

— Cô gán đi. Này « Có đường » lắm đa.

TRẦN LANG

CHATELAIN

trừ tuyệt bệnh lậu, và chữa lành những mụn nhọt ở bộ phận sinh lý của người ta. Thuốc này có trình viên Y-khoa Hàn-lâm. Các tiệm thuốc có bán, tổng phát hành CHATELAIN n. 2 rue de Valenciennes Paris.

Thưa quốc dân,

Bệnh phong-tình hiện nay càng ngày càng thêm nhiều, các ông lang đua nhau mà làm quảng-cáo cho môn thuốc của mình, nhưng thuốc hay thì thiệt ít mà thuốc dở thì rất nhiều, nên nhiều người mắc bệnh đã quá nghe lời quảng-cáo khiến đến nỗi tiền, tài bị sành kiệt, gia-dinh bị ly-tán... thương thay cho các bạn!...

NHÀ THUỐC

THƯỢNG-ĐỨC ĐẠI-DƯỢC PHÒNG

số 15, Phố Nhà Chung (Rue de la Mission) - HANOI

do một nhóm y-học-sĩ cử-nhân, tú-tài, có kinh nghiệm, có thực học uyên thâm, khảo cứu về y-học Á-đông đem dung hòa với y-học Âu-mỹ, đã dày công nghiên cứu, theo kinh nghiệm và lương tâm, bào chế được nhiều phương thuốc hết sức hay... Nhưng sở trường hơn hết là môn thuốc chữa bệnh phong-tình: chất thuốc hòa bình chế luyện hết sức cẩn thận tinh khiết, cho nên uống vô đã thấy công hiệu liền mà lại còn không hại sanh dục, không chút chi mệt mỏi, thiệt là thuốc tiên vậy.

LIÊU HOA HOÀN

SỐ 19, GIÁ 0p.50

đã nổi danh khắp miền Viễn-đồng là

VUA THUỐC LẬU

Bệnh lậu buốt, tức, ra mủ máu, xanh, vàng, bắt đi tiểu hoài, đại tiện bónائط... Đàn bà ra huyết bạch, bắt đi tiểu kinh, đau bụng nước dàu, ù tai, mờ mắt v.v... Mới mắc thì chỉ dùng 2 ve thuốc lậu LIÊU-HOA-HOÀN số 19 giá mỗi ve 0p.50 là hết bệnh. Bệnh lậu kinh niên, phải đi phải lại, đã uống nhiều thứ thuốc không nhảm, nhiều lần cung chỉ 6 ve LIÊU-HOA-HOÀN là khỏi hẳn.

Số 34, Tẩy Bách Độc Thủy, giá 0p.40

Bị lậu ra mủ nhiều, nên thật thuốc này dặng mau hết êm dêm, mát rượi, không đau xót... Mỗi chai thật được 2 lần. Thuốc này lại dùng để rửa những mụn loét Hạ-cam, Giang-mai, Sáu-quảng rất thuần hiệu nữa.

Số 32, Thoái Nhiệt Trừ Lâm, giá 0p.16

Bị lậu ít đi dái, đi dái nóng. (Lậu nhiệt dùng 1 gói này sắc uống thì đi dái thông và được khỏi ngay. (Dùng các thuốc Lậu khác, mà dùng thuốc này sắc lấy nước làm thang uống. Càng mau hết hơn.

Số 57, Tiết Trùng Lậu, giá 1p.00

Thuốc này tức là thuốc triệt nọc, ai khỏi lậu chỉ uống hết 1 hộp này được 10 dêm là không bao giờ tái phát nữa. (Các bệnh lậu kinh niên sanh ngứa lở, rứt thịt, rứt gân, buồn ống tiểu, dùng thuốc này càng mau hết bệnh hơn).

Số 21, Thuốc Giang Mai, giá 1p.00

Bệnh Giang-mai bất cứ đã lâm vào thời kỳ nào, đầu đàn ông hay đàn bà dùng thuốc này đều khỏi mau lẹ. Nhẹ 1 hộp, nặng uống 2 hộp.

Số 58, Phì Nhi Tiết Nọc, giá 1p.00

Các trẻ em bị cha mẹ truyền bệnh cho, sanh ra đau mắt, lở ngứa trên da, ăn ngũ thất thường, nước tiểu vàng, nhẹ cân, dùng thuốc này chỉ 2 hộp là hết nọc và khoẻ người, trở nên ngon ăn mau lớn.

Số 29, Bồi Nguyên Tiết Trùng, giá 1p.50

Sau khi vừa khỏi các bệnh phong-tình, hoặc bị các bệnh ấy đã lâu ngày tới 15, 20 năm mà còn thấy những bệnh như trong mình mệt yếu, bắp thịt rứt, chân tay mỏi, hay ngứa, tóc rụng, tiểu tiện khi vàng, khi trong vẩn có dục, thường ra chất nhớt ở ống tiểu, giao hợp nóng, thức khuya ăn độc lại phát bệnh. Như thế chỉ dùng thuốc này một hộp là kiến hiệu, khoẻ người, và hai hộp là khỏi hẳn bệnh. Thuốc này dùng nhiều cũng được, càng tốt.

Bạn nào muốn biết rõ về căn bệnh và cách điều trị có kết quả chắc chắn xin viết thư cho ông chủ nhà thuốc THƯỢNG-ĐỨC, cũng là giám-đốc trường « Bắc Nam y-học Hàm-thụ học hiệu » ông sẽ vui lòng chỉ giáo minh bạch cho, hay là đến các đại-lý THƯỢNG-ĐỨC mà xin tặng một cuốn THÂN-HOÀ-LIÊU nói rất rõ ràng về hết thấy các thứ bệnh phong-tình và cách trừ tuyệt tận gốc các bệnh ác liệt ấy.

Còn gần một trăm thứ thuốc chữa đủ thứ bệnh hiểm nghèo cho hết thấy Nam, Phụ, Lão, Ấu hết sức linh nghiệm, nói ra không hết được. Ai có dùng qua rồi thấy đều công nhận là hay và trung thành với thuốc THƯỢNG-ĐỨC. Ai chưa dùng hãy dùng thử sẽ khen tặng chẳng sai.

Thuốc trừ bán sỉ, bán lẻ và gởi lãnh hóa giao ngân khổ chịu cước phí từ 2p.00 sắp lên tại Tổng đại-lý:

Dépôt

KIM-TIEN

191-193, rue Frères Louis -I- Saigon
TÉLÉPHONE 1 21.486

và ở mấy đại-lý lớn bán nhiều như sau đây: dépôt KIM-TIEN annexe 51-53 rue de l'Eglise Giadinh, (sau chợ Bà-chiều, gần ga xe điện Bà-chiều), Longxuyen: Nguyễn-hữu-Thuê dit Thái, Bao-lieu: Trang-hiếu-Nghĩa, 60 Lamorthe Carrier, Bentre: Tân-Thanh, Cantho: Nguyễn-văn-Nhiều Kiosque, Mytho: Tân-Việt, Dakao: Mỹ-Long, 146-148 rue Albert 1er, Saigon: Nguyễn-thật-Kính và Xuân Nga 181 Bd de la Somme.

N° 1

BÁ ĐÁ SƠN QUÂN TÁN

Trị tử-cung đệ nhất. Trị huyết trắng vô song

Đời văn-minh ! người văn-minh ! người càng văn-minh thì bệnh phải rất văn-minh mà nếu không có phương thuốc văn-minh thì làm sao trị được.

Và như phụ-nữ đời nay, bệnh cần yếu ngặt nghèo hơn hết là bệnh (đau tử-cung và huyết trắng), mà các bộ y-thơ của Thánh-hiền truyền lại chưa có bộ nào tường thuật phát minh về bệnh ấy cho rõ. Nếu từng theo sách xưa, đã lâu đời mà trị bệnh đời nay thì không có phù hợp chút nào. Duy tôi nhờ hết sức gia-tâm khảo cứu nhờ thí nghiệm nhiều phương dùng thuốc phương ngoại hiệp cùng thuốc Bắc, chế ra một thứ thuốc bột tên là « **BÁ ĐÁ SƠN QUÂN TÁN** » trị bốn chứng đau tử-cung và huyết trắng hiệu nghiệm như thần.

1. Hư trệ tử-cung.— Bởi trong mình kinh huyết không đều tử-cung hư hàn, hư nhiệt, trái tim và hai sợi giây chẳng yếu nên tử-cung sa huyết trắng cứ ra dầm dề hoài... có khi trong, có khi đục, đục như nước cơm vo gương mặt xanh xao, càng ngày càng ốm.

2. Nội thương tử-cung.— Bởi đàn bà khi sanh dễ trặc trở làm cho động tử-cung hai sợi giây chẳng yếu tử-cung sai và có vết thương nên đau trắng hai dạ dưới ra thứ huyết trắng vàng vàng mà lỏng hình như mủ, có khi lộn máu khi tiêu-tiện, đau rát, khi có đường kinh hết rồi tước lại, dây dứa năm bảy ngày chưa hết là vì những máu trong vết thương lần lần chảy ra.

3. Nhiễm độc tử-cung.— Người đàn-bà hay con gái hoặc người tu hành, không chống khi có đường kinh không ưa sự dơ dáy lấy đồ bằng bỏ lại không cho hở hơi, nên hơi độc máu xấu nhiễm vào tử-cung, sưng tử-cung, và có khi đường kinh bị tử-cung sưng nên ra huyết đến năm bảy ngày mà chưa hết, đau trắng trắng dạ dưới, ra huyết trắng vàng vàng có giây có nhọt, đường tiêu không thông.

4. Ngoại thương tử-cung.— Chứng này nặng hơn hết. Đàn bà bị ngoại thương truyền nhiễm bởi người chồng trước kia có bị sang độc hay lậu độc uống thuốc hết rồi mà chưa uống trừ căn. Khi giao cấu, người đàn bà phải bị nhiễm độc, trong tử-cung có mọt có nhánh và lở làm cho đau trắng trắng hai bên dạ dưới mà ra huyết trắng có giây, có nhọt, có mủ, có máu, đường tiêu nóng rát mà không thông đi độc ứ đại trường, làm cho đại trường sưng mà đau thối ngan lưng và đường đại bón uất thì uống xen **THANH TẠNG BỔ TẢ HOÀN** dạng cho thông đường đại. (**THANH TẠNG BỔ TẢ HOÀN**) mỗi hộp 0p.20 uống nhiều lần.

Bốn chứng đau tử-cung tôi kể trên đây, bất luận lâu mau nặng nhẹ thế nào nếu trường phục thuốc này thì chắc dứt, uống vào thì chắc chắn hiệu nghiệm khỏi cần bơm rửa mà bệnh mau lành.

Đàn bà khi sanh dễ bị ỉn-bà vô ý làm cho náo động tử-cung, sưng tử-cung, hoặc sót nhau ra không hết, sưng tử-cung đau trắng dạ dưới, lòng tức nơi ngực đường tiêu không thông đi tiêu bất rặng lúc đương ngặt nghèo bệnh tại thì nguy uống vào 1 gói trong 2 giờ đồng hồ bệnh bớt liền, như có nhau sót đều tuông ra hết uống hết hộp thì bệnh hết dứt. Rất lạ lùng. Rất linh nghiệm.

Bệnh nhẹ uống 2, 3 hộp. Bệnh nặng uống 4, 5 hộp thì thấy đoạn căn không bao giờ trở lại. Thuốc này đã trị bệnh mà lại bổ, thiệt là một thứ thuốc văn-minh xuất thế, để giúp cho hàng phụ-nữ trong mình dặng vui vẻ, mà chẳng lo chi bệnh hoạn, đã rẽ tiền mà bệnh mau lành.

Quý cô quý bà có bệnh mua uống thử mới biết thuốc hay. Nếu uống nhiều thì điều kinh huyết thêm sức lực, ăn dặng ngủ dặng, mà lại mạnh mẽ trong mình. Khi bệnh hết rồi muốn thuốc bổ sẽ uống thêm « **SONG LIỆU ĐIỀU KINH HOÀN** » của bốn niên.

Xin lưu ý : Người nào tử-cung tích tụ những đồ độc hay là có mọt, uống thuốc này vào trong hai ngày đầu, thuốc rửa tử-cung và làm cho dập mọt, nên huyết trắng và mủ còn tuông ra nhiều hơn, qua ngày thứ ba thì lần lần giảm hết.

Quý vị có mua xin nhìn cho kỹ thuốc của Y-học-sĩ Võ-văn-Vân Thudaumot chế ra nhãn hiệu « *Thằng nhỏ che dù* » mới khỏi lầm thứ giả mạo.

CÁCH DÙNG :

Sáng uống một gói — Tối uống một gói — Uống với nước trà. Cử ăn dưa chuột rau sống, đồ sống lạnh và đồ bằng bột nếp.

GIÁ BÁN :

Mỗi hộp lớn 10 gói 1p.00 — Mỗi hộp nhỏ 5 gói 0p.50

Võ-văn-Vân Dược Phòng
THUDAUMOT

Hanoi Tourane Pnompenh
86, rue Colon Avenue du Musée Av. Ariete Briand

CUOC TAN-CONG của QUAN NHU'T O' HOA-NAM

Ty kiểm duyệt bỏ

RO RANG TRỜI PHÁT GIUP ĐO'

Cho nên ông y-sĩ Nguyễn-văn-Vang chủ nhà thuốc Nguyễn-Đức-Đường số 17 đường Huỳnh quang-Tiên (Cầu Rạch-bần) Saigon, mới phát minh được thuốc công hiệu lạ thường, chữa dứt bệnh cùi hủi hoa-lê và các chứng bệnh ngoài da, bại xụi và ghien á-phiện.

Ái bị cùi hủi phong đơn lâu thể nào uống ba bốn tháng thuốc **HÓA-THÂN CHÍ-BỮU** và **NGŨ-SÂM SẮT TRÙNG** mà không lành lặn đôi mắt mây xấu xí ra tươi đẹp thì ông cam đoan trả tiền thuốc lại. Còn các bệnh tê bại, ngứa ngăm như kiến bò ở da, xụi liệt mà uống thuốc **SƯU-PHONG BỔ HUYẾT** thì bá phát bá trúng. Đền như thuốc bổ á-phiện thì công hiệu phi thường, uống rồi hết ghien dễ như chơi.

Thuốc của y-sĩ Nguyễn-văn-Vang đã cứu vô số người khỏi bệnh hiểm nghèo. Ông dám cam đoan chữa lành bệnh.

Thuốc Hóa-thân chí bửu mỗi hộp.....	1, 20
Thuốc Ngũ-sâm sắt trùng mỗi hộp.....	1, 20
Thuốc Sưu-phong bổ huyết mỗi hộp.....	0, 80
Thuốc bổ á-phiện mỗi hộp.....	1, 00

Nhà thuốc Nguyễn-Đức-Đường

số 17 đường HUỖNH-QUANG-TIÊN (Cầu Rạch-bần) Saigon.

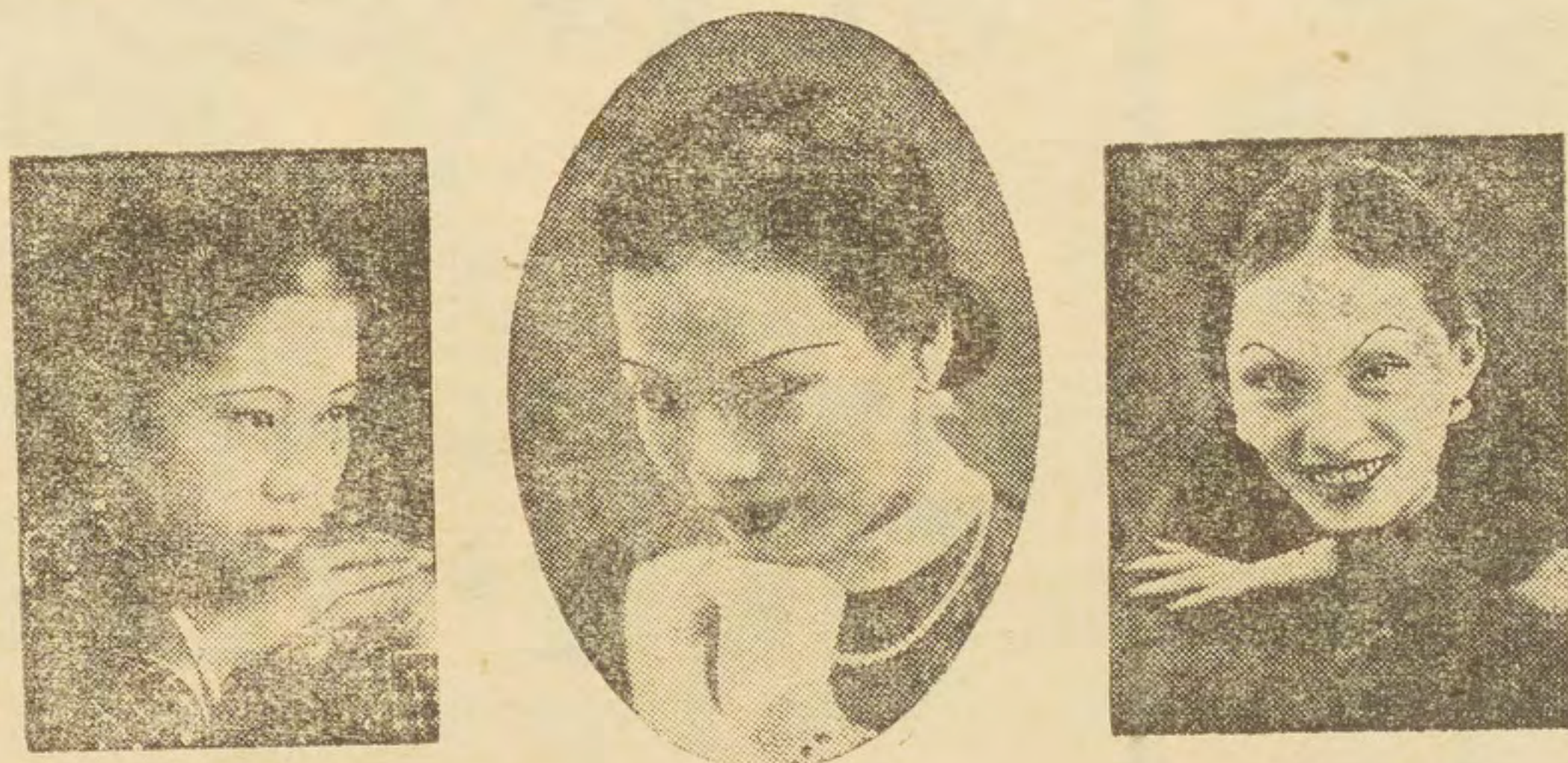
Đại-lý : Bazar Võ-văn Mỹ-tho, maison Văn vovan Bến-tre.

NGUYỄN-VĂN-VANG BẢO-CHẾ

Ty kiểm duyệt **bổ**

Dĩa mới

BÉKA 1940

J. KELLER

72 rue Mac Mahon-Saigon

LU'ÔNG NGHI BỔ THẬN

Lê-huy-Phách

Trong số 100 người đàn ông, ở thế kỷ này, thì có đến 90 người có các bệnh ở Thận. Bại-thận: đau lưng, mắt mờ, ù tai, nhức đầu, tiểu tiện vàng, tinh khí loãng... Hoặc sanh ra Mộng-tinh, Di-tinh, Hoạt-tinh, Liệt-dương... Hoặc những người vì thủ dâm! mà sinh ra tức ngực, hay đánh trống ngực, di-tinh, mộng-tinh... Hoặc những người sau khi khỏi bệnh phong-tinh vì uống phải nhiều thứ thuốc công phạt làm hại thận khí mà sanh ra đau lưng như bẻ, ù tai, chảy nước mắt, hoa mắt, rụng tóc, rụng quai đầu...

Có các bệnh kể trên đều dùng!! Lưỡng nghi bổ thận!! số 20 của Lê-huy-Phách các bệnh khỏi hết — sinh khí cố tinh, khỏi bại thận, khỏi di-tinh, khỏi mộng-tinh, khỏi hoạt-tinh, khỏi bệnh liệt-dương chắc chắn như vậy, dám cam đoan.

Lưỡng nghi bổ thận số 20 của Lê-huy-Phách là một thứ thuốc bổ thận!! hay nhất ở xứ này! Mỗi hộp giá 1p.00.

Đàn bà bắt điều kinh

Dùng thuốc Lê-huy-Phách hay nhất

ĐIỀU KINH CHỨNG NGỌC SỐ 80 GIÁ 1p.50. — Các bà có bệnh Bất điều kinh, khi lên tháng, khi xuống tháng, huyết ra tím đen, có khi ra khí hư nữa. Trong người bần thần mỗi mệt, kém ăn, ít ngủ, hoa mắt, ù tai, đau bụng khi hành kinh... dùng thuốc Điều kinh chứng ngọc số 80 của Lê-huy-Phách, kinh nguyệt điều hòa, tốt cho sự sinh dục, mau có thai nghén.

ĐIỀU KINH BỔ HUYẾT SỐ 21 GIÁ 1p.00. — Các cô kinh hành sai hẹn, tháng có, tháng không, da vàng, quầng mắt thâm, người nhọc mệt... dùng Điều kinh bổ huyết số 21 giá 1p.00' kinh hành đúng hẹn, da đỏ hồng hào, khoẻ mạnh luôn luôn và làm cho người tăng thêm vẻ đẹp.

Thanh-niên Cứu khổ hoàn

Trị tận gốc các bệnh Lậu

Một thứ thuốc Lậu hoàn toàn linh nghiệm, hay hơn hết thấy các thứ thuốc Tây, Tàu. Ta đã có bán từ xưa tới nay ở xứ này. Thuốc này có đặt tinh chữa các bệnh Lậu: không cứ là kinh niên hay mới mắc, tức buốt hay ra mủ, bệnh Lậu phải lại hay phải nhiều lần, bệnh Lậu có biến những chứng gì nguy hiểm, bệnh Lậu ở đàn ông, đàn bà hay đàn bà có thai... đều dùng Thanh-Niên Cứu Khổ Hoàn số 70 giá 1p.20, dùng được nhiều ngày, dứt tuyệt nọc các bệnh Lậu. Thứ thuốc Thanh-Niên Cứu Khổ Hoàn này hiệu nghiệm phi thường. Các ngài hãy hỏi những người đã dùng rồi thì sẽ biết sự công hiệu là dường nào.

VẠN NĂNG LINH BỔ

Lê-huy-Phách

Một thứ thuốc bổ sức khoẻ dùng chung cho các cụ già, bà lão, đàn ông, đàn bà, người lớn, trẻ con. Dùng thuốc này thân hình hình tráng kiện, phần khởi tinh thần, ăn ngon, ngủ yên, tăng thêm sức khoẻ... Các cụ già, bà lão dùng thuốc này khỏi bệnh ho sẽ dẽ, da dẻ hồng hào, tăng thêm tuổi thọ. Đàn ông, đàn bà dùng thuốc này, bổ khí, bổ huyết, tốt cho sự sinh dục.

Những người làm việc bằng tinh thần hay sức khoẻ nhiều quá: trong người mệt nhọc, chán nản... dùng thuốc này làm việc lâu mệt, thêm trí khôn, tăng trí nhớ. Trẻ con dùng thuốc này mau lớn. Mỗi hộp giá 1p.00.

Bệnh Bạch Đái

Thuốc Lê-huy-Phách hay nhất

Bệnh Khí-hư (bạch-đái) rất nguy hiểm cho phụ-nữ. Người có bệnh khí-hư thì thường thấy tiểu tiện vàng, đục, có gầy, có cạn, ra khí-hư hoặc vàng, hoặc trắng, kinh nguyệt bất điều, người ốm yếu... dùng Đơn Căn Khí-Hư số 37 giá 1p.00 và Tào Nhập Khí Hư Trùng số 38 giá 0p.50 của Lê-huy-Phách, khỏi hẳn bệnh Khí-hư (bạch-đái) tốt cho đường sinh dục về sau.

Lọc máu sát trùng

Tuyệt trùng Lậu, Giang-mai

Lậu, Giang-mai chưa tuyệt nọc: tiểu tiện trong đục bất thường có vẩn (Filament), ướt quai đầu, đồ quai đầu, buồn ngứa trong ống tiêu giết thịt trong người mỗi mệt, rụng tóc, mù mắt, ù tai, đau lưng... dùng Tuyệt trùng số 12 giá 0p.60 kèm với Bồ Ngũ Tạng số 22 giá 1p.00 khỏi hết các bệnh kể trên, tuyệt nọc các bệnh phong-tinh, người thêm sức khoẻ, không bao giờ trở lại.

Nhà thuốc LÊ-HUY-PHÁCH

N° 19 Bd. GIALONG -- N° 19 HANOI

Tổng phát hành ở Nam-hự

Tổng phát hành ở Cao-miên

XUÂN-NGA

HUYNH-TRI

181, Bd de la Somme -- Saigon

15, rue Ohier -- Pnompenh

Và khắp các tỉnh Trung, Nam, Bắc, Lào, Cao-miên đều có đại-lý.

Ở Saigon bán tại Xuân-Nga Bd la Somme; Bạch-Loan và nơi

Dépôt **KIM-TIÊN** Saigon

191-193, rue Frères Louis -- Saigon — Téléphone : 21.486

Dakao bán tại Đức-Thắng và Mỹ-Long 146-148 Bd Albert 1er, Giadinh bán nhiều nhất tại KIM-TIÊN annexe 51-53 rue de l'Eglise (gần ga xe lửa ngang chợ Bà-chiếu).

CHI EM BẠN GÁI

lở ra mắc phải những chứng bệnh rất khó chịu

BẠCH ĐÁI, ĐAU TỬ CUNG

nên phòng ngừa những lời quảng cáo nói bậy rằng một trăm bệnh cũng dùng một thứ thuốc là hết, kéo tiền mất tật còn. Mỗi một biến chứng, mỗi một thứ bệnh phải có một thứ thuốc riêng mới chữa mau hết được tận gốc mà thôi.

Theo lịch trị thí nghiệm trên ba đời gia truyền nghiên cứu, y-học-sĩ Lý-văn-Trương chủ nhà thuốc có danh tiếng:

BẢO-NAM-ĐƯỜNG

238, RUE D'ESPAGNE - SAIGON

đã bào chế được nhiều môn thuốc rất hay. Nhất là đối với CHI EM BẠN GÁI, ông đã có công rất lớn, chế ra 6 thứ thuốc Phụ khoa cứu khổ hoàn trị tuyệt tận gốc 6 chứng bệnh sau đây hết sức mau lẹ. Hằng vạn, hằng triệu BẠN GÁI đã khen ngợi là thuốc THÁNH BẢO NAM, 100 người dùng công hiệu cả 100.

1' PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 1 giá 1p.20 chữa những người huyết bạch ra nhiều, dễ lâu ra máu, có mụn, ngứa, đau trắng dạ dưới, và lâu nữa, ra mủ máu, kinh nguyệt không đều, đầy đưa 7, 8 ngày...

2' PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 2 giá 1p.30 chữa những người sanh dễ tróc trở, hư thai, động trảy tử cung, vết thương sanh ung độc, ra mủ máu, lâu nữa ăn tới đ trứng... rất mau lành.

3' PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 3 giá 1p.30 chữa những người bị sang độc do người đàn ông bệnh truyền sang, đại và tiểu tiện són gát, có mủ (mủ này hôi tanh hết sức) các bạn chớ có lầm tưởng là huyết bạch, sau đau trắng dạ dưới, âm hộ, lưng và háng, lâu nữa tử cung mọc NHÁNH, kinh nguyệt đầy đưa và không đều, có khi sanh ra BẢNG huyết nữa, hết sức mau lành tận gốc bệnh này.

4' PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 4 giá 1p.00 chuyên trị những bà có thai mà rủi bị sang độc hay đau tử cung bất cứ vì nguyên nhân gì... thiết công hiệu như thần...

5' PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 5 giá 1p.30 chữa các bà sa tử cung, hoặc lỗi hẳn tử cung ra ngoài âm hộ hết sức linh nghiệm.

6' PHỤ KHOA CỨU KHỔ HOÀN số 6 giá 1p.20 chữa hết Huyết Bạch và phòng ngừa bệnh đau tử cung, làm cho tử cung âm tốt, mau bẻ thai nghén.

Nota. — Trong mỗi hộp có 2 thứ thuốc uống, (một thứ uống sớm mai, một thứ uống chiều tối) có toa chỉ dẫn hết sức cẩn thận, cách dùng điều chỉnh. Lại có tặng không thứ thuốc bôi rửa, có chỉ cách bôi rửa dễ dàng. Thuốc trị bán sỉ bán lẻ và

CƠ LÃNH HÓA GIAO NGÂN NƠI TỔNG ĐẠI-LÝ:

Dépôt **KIM-TIẾN** Saigon

191-193, rue Frères Louis - Saigon — Téléphone : 21.486 và ở Dépôt KIM-TIẾN annexe, 51-53 rue de l'Eglise à Giadinh (ngang chợ, gần ga xe điện Bà Chiểu)

Cần thêm đại-lý, xin thương lượng nơi dépôt KIM-TIẾN

Thuốc Tiêu Phong Giải Độc Hoàn

Trừ tuyệt bệnh phong-độc nhập vào máu biến sanh ra như là nổi mụn ngứa ngáy ngoài da có dề, hoặc là mề đai u nhọt, ghê chốc, hoặc máu độc lưu hành sưng da, sưng thịt, hoặc như mủ gân cốt, hoặc tê rần tay chân, đau tức ngang lưng, đau rang nơi ngực, hoặc nóng nảy bồn uất, nhức đầu dữ dội và bị kiết.

Các chứng nói trên đây đều do máu phong mà ra, chỉ dùng thuốc TIÊU PHONG GIẢI ĐỘC HOÀN này của Bảo-Nam-Đường là hết bệnh mau lẹ. Dám cam đoan, trăm phần linh nghiệm.

Người lớn trẻ em đều dùng được và đàn bà có thai dùng mỗi ngày đường đại tiểu dễ dàng.

Mỗi ve giá : 0p.40 uống nhiều ngày

Cánthor có bán tại số 32, rue de la Prairie ; Dakao : Bazar Mỹ-long 146-148 Boulevard Albert 1er.

Cần kíp

Ngõ cùng quý bà, quý cô :

Vì thấy 6 thứ Phụ-khoa-cứu-khổ-hoàn và Tiêu-phong giải-độc-hoàn với các môn thuốc của Bảo-Nam-Đường bán hết sức chạy, cho nên có người vì chút lợi riêng đã quên mất hại lớn cho đồng-bào quốc-dân, chính là một người đã được gần gũi bên đường trong ít lâu, cho nên đã phỏng theo cách bảo chế của bên đường, cũng nói rằng có chế được 4 thứ thuốc đau tử-cung, dám tự xưng là có gia-truyền nghiên cứu để lừa gạt quý bà, quý cô.

Vậy xin quý bà, quý cô nhớ nhìn kỹ hiệu Bảo-Nam-Đường mới khỏi lầm thứ giả mạo không thể tốt bằng, không thể sánh kịp.

Nota. — Thuốc ho VẠN-LINH của Bảo-Nam-Đường trị các chứng ho lâu, ho lao, ho tổn, ho ra máu, ho khan, ho có đàm hay vô cùng, không thuốc nào bì kịp.

M. Trần-Đức-Năng, 92, Boulevard Carreau, Hanoi. — Xin ngài nhớ gởi 6 đồng tiền quảng cáo tháng Aout, cảm ơn trước.

Cùng Mr Trần-văn-Sổ. — Thầy đã nghĩ sao, tôi vì chỗ bạn tác lên tiếng lần nữa. Mong thầy nghĩ lại để tránh sự phiền phức với nhau. Hứa hẹn nội trọng tuần thầy trả lời bằng không buộc lòng chúng tôi phải nhờ pháp-luật. Có lẽ thầy đã thấy gương Mc Trần-sùng-Huệ-Trông tin thầy.

Kính cùng đọc hạt, Tân-an-Cholon. — Bỏ báo phải viên Dương-văn-Thắng sẽ lần lược đến viếng các bạn đọc toàn hạt nói trên.

Mong các bạn đọc yêu quý lưu tâm vừa giúp M. Dương-văn-Thắng được trọn phận sự trong lúc một lần đi là một lần khó.

Cùng các đại-lý dưới đây, các ngài nên làm relevé và gởi mandat gấp lên nhà báo vì đã trễ lắm rồi.

Đại-lý

Lâm-dạt-Minh Camau : Mars Juin, Juillet, Aout.

Hứa-văn-Trung Chaudoc : Juin Juillet, Aout.

Nguyễn-v-Kiểm Travin : Juin Juillnt, Aout.

Thanh-niên thư quán Soctrăng : Juin, Juillet, Aout.

Nguyễn - ngọc - Diệp Bentre : Juillet, Aout.

Mr Liên-Hiệp Travin : Juillet Aout.

Mr Huỳnh-Long Cap St. J. Mai Aout.

Ng-hữu-Thế Longxuyen : Juillet Aout.

Trang-hiếu-Nghĩa Baclieu : Mars Aout.

Ng-ngọc-Thái Rachgia : Avril-Aout.

Lê-công-Ký Traon : Juillet Aout

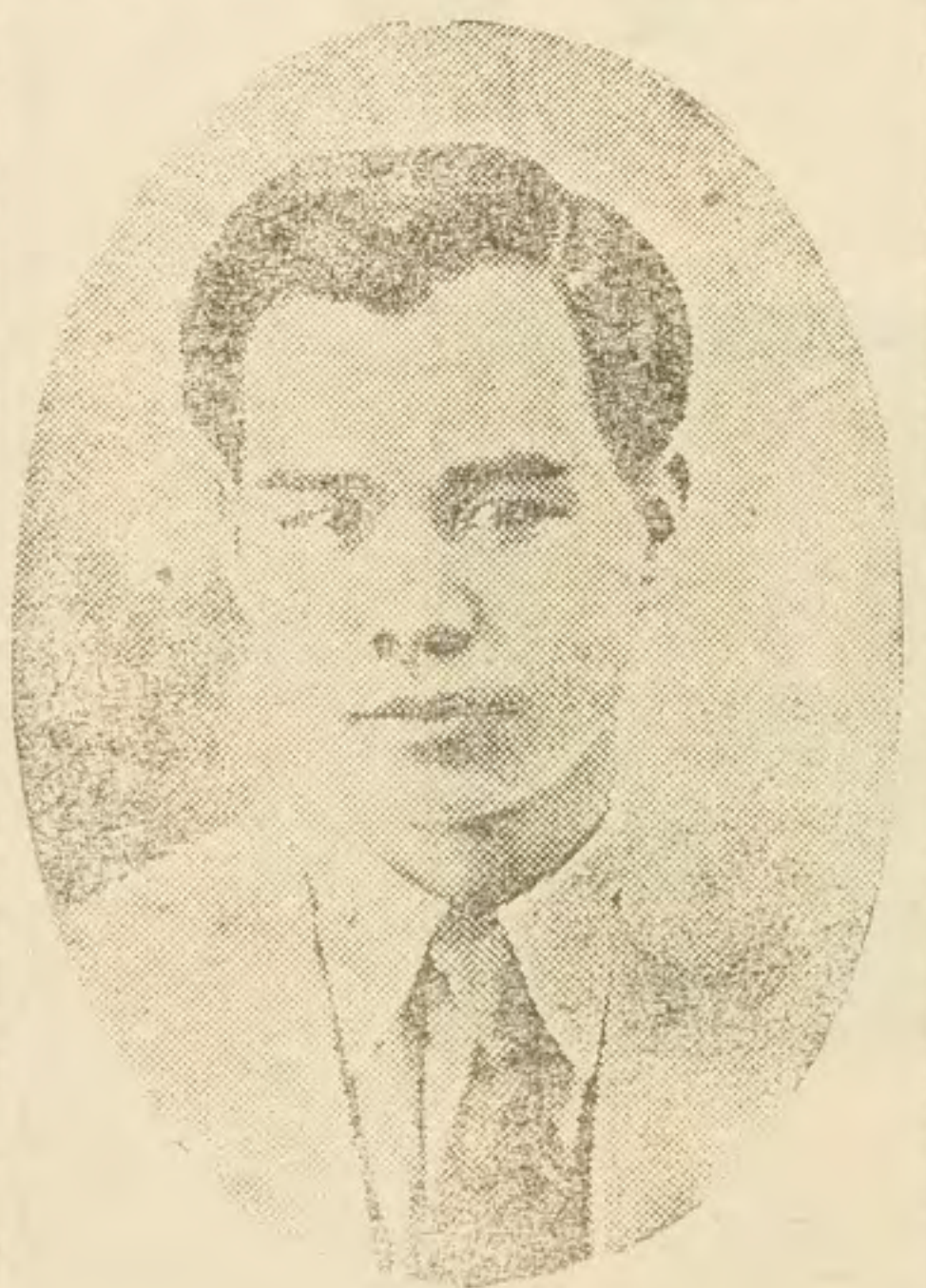
Lê-ngọc-Nghĩa Longxuyen : Mars Aout.

Tiăng-tử-Thế Tanchau : Juillet-Aout.

Trần-văn-Khánh Omôn : Juillet-Aout.

MAI

Hiện ở tại Giadinh

Lương-y HUYNH-QUỐT-NHON Qủ nhà thuốc hiệu Chia Khóa chơi-Nhon-Đường tại Giadinh.

Chuyên môn trị bệnh ho lao, ho tổn, suyễn, ra máu, bạch đàm, mạch lương và ung độc.

COI CHỪNG :

Nếu : **ĐẦU BỊ SÓI** là v.1
TÓC RỤNG, CÓ GÀO, CHỐC, CHÍ, TRƯNG TÓC
mà không lo săn sóc !

Hãy hỏi các hiệu buôn

và nơi đại-lý là :

PHARMACIE DU PORT

Bên ga xe điện Chợ-củ Saigon

mua LOTION N.T. giá 1p.20 hay LOTION ANTIGRATTE giá 1p.00 về dùng thấy công hiệu không sai !

TẠI SAO ?

Qui ngài cần hỏi đến

SECURITAS?

LÀ VÌ ...

Mỗi năm chỉ đóng một số tiền rất ít SÉCURITAS sẽ giao cho qui ngài một tờ giao kèo giúp đỡ và bảo trợ để giải-quyết giùm khi qui ngài hữu sự.

1.— TẤT CẢ CÁC VIỆC VỀ HỘ

hoặc thuộc về gia-tộc, kế nghiệp, bất động sản, đất, ruộng, sở, khân đất, cho vay có thể chum (úp bộ) nợ, tiền thế chum, ký hạn, điều đình bớt nợ v.v...

2.— TẤT CẢ CÁC VIỆC VỀ THƯƠNG-MÃI

hội hè, ban thương-nghiệp, tư-bổn, đặt đơn từ và thơ tín, tố tụng, tính sổ sách, thâu đòi nợ nần, bảo hiểm, điều đình và hiệp nghị thanh toán, phá sản, thu xếp với các chủ nợ v.v...

3.— TẤT CẢ CÁC VIỆC VỀ MẶT CAI TRỊ

VÀ TỔ TỤNG

làm giấy tờ, quốc-tịch, xem và chỉ cách nhập tịch, đơn từ, đặt giấy tờ để vận-dộng mọi việc, đấu giá, tờ tá, giấy quyền miễn (licences) thuế, sanh ý, thương chánh, đơn thưa kiện đơn tố cáo, những việc trọng yếu hay là bí mật văn, văn...

VÀ TẤT CẢ CÁC VIỆC KHÁC

tại Saigon hay ở Lục-tỉnh

Hỏi thăm khỏi trả tiền — Xin viết thư hay mời đến hỏi chúng tôi

SÉCURITAS

CÔNG-TY BẢO-TRỢ TƯ-PHÁP

46 bis, rue Lagrandière Saigon -:- Téléphone : 21.905

Thay mặt ở Cao-miên :

Xin do : 14, rue de Badens -:- PNOMPENH

SÂM NHUNG ĐƯỢC TÍNH VIÊN-ĐÔNG

Đại Dược Phòng Cholon

CÓ BÁN KHẮP NƠI MỎ VE 0p.60

Xin nhớ kỹ hiệu « ÔNG GIÀ » kéo lăm thứ giả mạo. Saigon bán sỉ lán lẻ và gởi lãnh hóa giao ngân từ 6 ve sắp lên tại dépôt Kim-Tiến, Saigon 191-193

Rue Frères-Louis — Téléphone : 21.486.

TIỀN DẦU

của Lăng-Tu

Đạo-binh xe kéo

Hôm ấy, trời vừa tạnh mưa thì đồng hồ chợ điểm mười hai tiếng là nhẹ, như giọng của một người sau khi đã có liều lượng trong mình, muốn đòi thêm thú sắc dục.

Mà có lẽ đồng hồ chợ đã tính ý nói giùm sự ước muốn trong thâm-tâm của Lạc và tôi khi ở nhà hàng Kim-Son đi ra, dánh chập chòn và hồn lảo đảo. Qua đường Amiral Courbet thì vừa lại bị một đội binh xe kéo đỗ xô lại, đỡ ngón khiêu dâm.

Chúng có miệng lưỡi dẻo dai hơn cả bọn ma cô chính hiệu nữa kia. Nhưng đối với Lạc thì chúng đã thành ra mùa riu qua mặt thợ. Cô nào ở đường nào, số nhà nào, hề chúng nói ra đều bị Lạc tấ tỷ nỷ và nói rõ về «vi kiến» làm cho chúng khiếp.

Bữa ấy họ không giúp ích cho chúng tôi gì về mặt hướng đạo cả, nhưng ít ra họ cũng đã cho chúng tôi sự quyết định tiêu phí một nửa còn lại của đêm dài.

Cái đạo binh xe kéo ấy làm cho tôi nhớ lại một lần tôi bị tên xe... chửi ở đường Paul Banchy.

Lần đó, tôi cùng với một người bạn lên nhà Cô Năm S. đi bằng xe kéo và do chúng dẫn. Xe vừa đỗ, thì người tào kè có tên ấy đã vội vàng ra tiếp. Chúng vui vẻ vào nhà.

Bổng Năm S. diu tôi vào một góc, nói nhỏ:— Gĩa bộ không bằng lòng và ra về đi. Vì nếu ở lại đây ngay bây giờ thì hai thằng xe ấy sẽ đòi chia tiền dầu, không cho không được.

Cái nhìn của mấy cô ả ngồi trên đi vắn không cho phép chúng tôi do dự nữa. Chúng tôi đi ra, gĩa tổ bộ bất mãn, trả tiền xe kéo rồi lừng thừng ra về. Nhưng ý chừng chúng đoán biết mưu mô lương lẽ hay sao mà cứ rề rề theo hoài.

Đến một ngã tư thì thốt tiền một thằng lên tiếng: nó chưởi con mẹ tào kè và khách chơi cùng nhau mưu sĩ. Lam cho chúng tôi cả thẹn và vì chúng cứ theo hoài nên chúng tôi cũng chưa kiếm ra được kẻ để eo thể trở lui.

Chúng bất bình là phải vì mắ, mấn xanh mặt là lẽ thường. Nghe theo lời tào-kè là chúng tôi đã «chân» món tiền dầu» mà theo lệ luật trong làng yên hoa, chúng có quyền được hưởng.

Tiền dầu là món tiền mà người «chơi bởi» cần phải chịu cho tào-kè, cho ma-cô bởi phòng và xe kéo dẫn mới. Một đồng bạc chúng ăn 0p.30: đó là thể lệ có sẵn từ ngày người gái đi không thể tự mình đi lừng khách lấy một mình.

Cho nên mỗi cái «boite» (nộp đêm) nào cũng có một đội binh xe kéo chuyên môn đi kiếm khách

giùm. Một cô chơi bởi nào phách lối, không «ngọt» với chúng thì chúng liền trừng phạt bằng cách không dẫn những mối «ngon» lại.

Ở đây tôi hãy nói riêng về đội binh ma-cô xe kéo. Hạng người này ra năm gọng xe chẳng phải chỉ để nhìn vào đồng tiền của khách. Ban ngày họ nằm chổng cẳng ở nhà ngủ chẳng thèm biết đến cuộc đời quay cuồn ra sao. Thời kỳ hoạt động của họ chính là ban đêm.

Nhưng nội cả xe kéo Saigon, xe kéo Tân-định, xe kéo Đất-hộ; bọn sau này là «bánh» hơn hết thảy. Chúng có tổ chức dăng hoàng và cách làm ăn có bề sung túc lắm.

Tổng hành dinh của họ chiếm cứ một khu vực ở Dakao. Họ cũng có ngôi thứ hẳn hoi vì bất cứ nghề gì, cho dầu là nghề làm ma-cô đi nữa, cũng cần phải có người cầm đầu mới được.

Ban ngày họ bận «pyjama» bằng lụa Hà-đồng, đội nón Hukel, mang «sandale», ngậm dốt thiếu đều xách «baton» nữa là họ ra về những dân thầy có «máu mặt». Trong cách ăn chơi đề bù cho những giờ «làm ngựa» trên đường họ dăm «xạc» một cây bài mười lăm, hai chục như không không.

Nhưng lúc tầm màn êm từ từ thả xuống thì họ ổi cái lột «phong vận» xuênh xoang để khoác vào một cái áo thun hiệu con nai thượng hạng giá 2p.40 và một chiếc quần xà-lỏn. Trên đầu họ quấn một chiếc khăn lông mua ở Charner và khăn ấy luôn luôn bỏ ối.

Xách gọng xe đi rề rề hay ngồi cặp vỉa hè nhưng ai kêu đi Saigon một buổi 5 cắc không thêm. Họ thường tụm 5 tụm 3 quanh quần ở ngã Albert 1er, Massiges-Faucault. Họ bắt khạc với tất cả cái nghệ thuật của những tay ma-cô có hạng.

Sinh ra vô phước không đi làm được nhà lãnh sự, nhà mại bán,

thì hãy cứ an phận làm cái nghề rút cầu đóng cửa. Vì các ngài có thể tin được hay không? Họ nói chạy tiếng Pháp, tiếng Trung-Quốc tiếng dân Thổ và cả tiếng Hồng Mao. Những khách du lịch Tây phương lúc đến đây đi kiếm mùi hẳn đã lấy mản nguyện cho sự phổ thông của ngôn ngữ nước mình, vì không tin thế sao được, lúc thấy rằng ở xứ này đến bọn cu li kéo xe cũng tinh thông Anh ngữ!

Bây giờ ta hãy để ý coi họ «làm việc». Họ ngồi không như thế nói chuyện mùa chuyện náng nếu chẳng phải là chuyện ngựa về mức ăn thua trên trường đua Phú-Thọ dơi có xe kéo Tây dưới Saigon lên là đi rề rề xách gọng theo. Nếu đó là người Pháp thì họ nói tiếng Pháp, nếu đó là người Áng-Lê thì họ «mở» tiếng Áng-lê, đại để giới thiệu cô này «mãnh», cô kia «dò li» làm cho những ông Âu-Mỹ kia xiêu lòng, ôm niêm ước muốn thú dâm bước qua xe họ. Thế là họ đưa khách đến những nhà thổ «thần chú», ăn tiền huê hồng mà trong giới mại dâm người ta gọi là tiền dầu, một cách khéo khoắn.

Nhưng khi có những «mối ngon» thì bọn xe kéo này công nhiên dầy đạp lên công ước đã định trong giới yên hoa. Nếu có mỗi Tây Áng-lê nào trả một cuộc vui 20 đồng thì chúng bắt gái phải chia hai. Họ dăm làm như thế là vì họ có công phu gạt lừa và dụ dỗ khách. Với lại nữa họ vốn có thể lực sẵn.

Các cô tứ chiến thường phải sợ và cầu lụy chúng vì chúng không cần. Chịu nhận điều kiện thì tốt, không lại càng tốt hơn. Họ đủ ngón nghề để giao thiệp với khách chơi, nơi này không bằng lòng thì họ đem đi nơi khác. Cho nên ít có cô nào dăm qua mặt chúng vì sợ thù hiềm và phá phách nếu chúng giận mà không đem khách cho

trong một tháng thì có đường tỵ vận theo ông thần phù hộ của giới mại ngái.

Xe kéo Saigon ngờ nghệch dăm chịu lép trước sự tàn bạo của anh em đồng nghiệp Dakao. Chịu lép có nghĩa là sợ vì bọn xe kéo Đất-hộ có đoàn thể hẳn hoi và anh chị lắm. Cởi mình ra, anh nào cũng có xăm, trên con «rồng», dưới con «rùa», coi rất dăm dăm dăm chém.

Cho nên hề mỗi lần có tàu Mỹ lại, mỗi đêm chúng kiếm được ngoài 3 chục đồng bạc là thường. Còn ban đêm, không có khách ngoại quốc ở xa tới thì chúng bỏ túi ít nhất là 5 đồng.

Những nhơn vật trong làng ma-cô «người ngựa người» ấy có tên tuổi riêng trong giới cảnh chim lá gió. Các cô kỳ nữ được người ta biết cho thế nào thì họ được các cô biết cho về cái bản lĩnh cao cường thế ấy.

Nào là Bảy T., Ba Tàu B., năm V., Ba L., v. v... Những người này đã sống bám theo cái cột xê của những cô gái chơi cũng như các cô đã nhờ họ mà có vị có kiến.

AI đeo hạt xoàn nên dử

Một đôi bông xoàn 3000 p.

Muốn cho người ta tưởng mình đeo một đôi bông xoàn 3000 p. quí bà hãy đến tiệm BA QUAN số 58 đường Vannier (chợ-chè) Saigon mà đặt mài một cặp hạt xoàn mới Đốc-quốc, chỉ có 30p. thôi.

Từ tiền vợ và sự mê khoe léo lẻo đeo nước long lanh đều cho tay chuyên môn cũng không thể phân biệt được. Có chúng tại tiệm để làm bằng cớ.

(Hạt xoàn mới Đốc-quốc, cũng gĩa không mòn; cắt dựng liền, nếu đứt không sao nhất là dùng lâu mấy cũng vẫn tốt tự nhiên có giấy bảo biệt đời đời chắc chắn.)

Không!
Tôi Không
Thế' ăn được!!

Đến bữa ăn mà

ngài không ăn được, nghĩa là trong mình ngài không được giời, hoặc tại ngài làm việc quá sức.

Đã làm việc quá sức mà ăn không được ngon để lấy lại sức, thì lần lần ngài sẽ tiêu tụy gây mòn, trên đường đời không thể cạnh tranh phần đấu gì nữa.

Ngài hãy uống CỨU-LONG-HOÀN, một thứ thuốc đứng trên tất cả thuốc bổ ở Viễn-đông. CỨU-LONG-HOÀN vào trong thân thể ngài chừng 15 phút đã làm cho ngài khoẻ khoắn vui vẻ. Huyết mạch vận động mau, bao nhiêu cái lao, cái mệt, cái xấu trong máu và bao nhiêu cái bẩn thân ngơ ngẩn trông mình ngài đều bị đuổi sạch ra ngoài.

Rồi ngài thấy liền ngài muốn ăn, muốn ngủ. Sức lực nhờ đó mà được tăng gia.

Cái hay của CỨU-LONG-HOÀN là ở chỗ đó, ngài chớ nên trì hoãn hãy dùng thử một [m]hoàn xem.

Cứu-Long-Hoàn

của nhà thuốc

VÔ ĐÌNH DÂN

323, rue des Marins -- Cholon
118, rue d'Espagne -- Saigon

4, rue Ohier -- P. Penh
8, rue des Cantonnaires -- Hanoi

TÀ PHẠM GIAN

của **ĐAU-TIỆP**

ĐAU-TIỆP đây không lâu, một tờ báo hàng ngày nọ ở Sài thành có đăng một bài dịch-sử, nói về chuyện Nguyễn-bá-Linh mà người ta hay gọi là tà phạm-gian.

Nhân thuật chuyện ấy, tác - giả bài kia là ông H. C. có nhắc đến một bài thơ chữ Hán mà dịch ra quốc-âm. Nhưng từ câu chuyện thuật lại, cho đến bài thơ dịch ra đều có những chỗ lầm lạc cần phải đính chánh lại.

Theo tôi, chuyện này mặc dầu là chuyện hoang đường không có ghi chép trong sách vở, song nghe biếm-ngiêm truyền lại, và thấy tưởng hát diễn ra ở các làng quê Bắc, thì :

Dưới triều nhà Trần, tại huyện Đông-triều nước ta bấy giờ, một nhà nọ, vợ Nam chồng Khách sanh được một trai, đặt tên là Nguyễn-bá-Linh.

Đứa con ấy khôn lớn lên, về Tàu học tập, thi đỗ tiến - sĩ, làm quan với nhà Nguyên. Nhưng vốn tánh dâm-dục, lại có lắm kỹ thuật, hễ thường dùng phép tàng - hình đêm đêm lén vào trong cung quấy phá các phi-tần. Nhà vua biết được lấy làm giận lắm, nhưng làm sao mà bắt được hắn ? Chỉ có cách là nhờ ông thầy truyền phép lạ cho hắn ngày trước bắt cho. Ông thầy ấy bày cho các cung nữ khi thấy hắn đến, cứ để yên cho hắn lại gần, bấy giờ sẽ dùng chỉ ngũ sắc trạ thể mà trói hắn lại, là xong. người ta làm theo lời nói ấy. Quả nhiên Bá-Linh bị mắc vào dây. Hắn tự biết không thể nào biến được, liền hóa ra con gián cánh, bay vào trốn trong hộc xà, nhưng mấy sợi dây xanh đỏ vẫn còn lỏng thông ở ngoài phát phờ trước con mắt muốn người. Năm mấy sợi dây xanh đỏ ấy kéo ra, người ta bắt Bá-Linh nhốt vào ngục để đợi ngày dẫn ra trước pháp-trường.

Trong lúc ấy thì Nguyễn-Chúa luôn luôn tiếp được tin thất trận ở phương Nam gửi về. Cổ nhiên đó là những trận quân Mông-cô đã giao phong với ta ở cửa Hàm-tải và do Chương-dương, bị Hưng-đạo Đại-vương đánh cho tan rã, đến đòi tướng Tàu là Toa-Đô hối-hoảng bỏ chạy mà rơi đầu lại giữa chiến-trường, không biết.

Việc bại-nhục ấy bay đến kinh-đô, vua Nguyên dùng-dùng nổi giận, liền sai Ô-mã-Nhi kéo binh qua phạt thù. Song Ô-mã-Nhi tự biết không thể nào dùng binh hùng tướng mạnh mà chọi lại quân ta, họa chăng có tà-thuật gì lạ lùng mới mong làm gì nổi.

Lúc đó Nguyễn-bá-Linh ở rù ngồi trong ngục tối bỗng được có người nghĩ đến. Ô-trưởng-quân liền lâu xin cho hắn đại-tội lập-công.

Thế là Nguyễn-bá-Linh theo Ô-mã-Nhi sang đánh nước ta (1287).

Ái dè lại bị nước ta đánh cho !

Trên sông Bạch-dăng, Ô-mã-Nhi bị lọt vào tay Đỗ-Hành, mà Nguyễn-bá-Linh phép-thuật tài-tinh cũng không thoát khỏi mấy sợi chỉ 5 ngón của Trần-hưng-Đạo.

Khi bị quân ta dẫn ra hành-bình Bá - Linh vẫn điềm nhiên như

không có việc gì hết. Đầu này đứt hẳn lại cho đầu khác mọc ra, cứ như thế đã 9 lần. Đức-thánh-Trần (Hưng-Đạo) nổi nhòa, phải thân hành rút thanh-bảo-kiếm cũ ngai đem ra.

Bấy giờ thì Bá-Linh tự biết khờ lòng mà thoát khỏi tay thần chề nữa rồi ! Hắn hết sức van lơn với ngài, xin cho đem hắn về quê mẹ (Đông-triều) sẽ chém. Ngài trước khi hất ra chém hãy cho hắn ăn gì với đã. Ngài nổi giận mà mắng :
— Cho mày ăn máu để !
Ái dè chết rồi, hắn cứ đồ dơ ấy mà xơi. quấy rầy biết bao nhiêu đàn bà con gái !

Dân quê ở vùng Hà-nam thấy vậy, thường lập đàn cúng-quái cho nó. Nó coi họ như đệ-tử, như tín-đồ, đánh đồng lên, bảo cho nữ-giới miền ấy phải và một vương vãi xanh nhò-nhò ở đây quần làm đầu cho hắn biết là « bà con » để đừng xâm phạm đến. Còn những ai ở ngoài « đất bảo hộ » của nó, thì hết sức xôn xao lo ngại. Đàn bà con gái không dám giặt quần phơi yếm ban đêm, không dám tắm sông đi núi một mình, vì họ bảo rằng trước kia thấy hắn bị phân ra làm ba : « phần thả giang-hà, phần bêu mũi mác, phần vớt vào rừng-rú cho cầm thú nó ăn », mà hễ chỗ nào có giọt máu của hắn nhỏ xuống là chỗ đã hắn thường hiển-linh.

Trị được nó, lẽ dĩ nhiên đã có đức thánh Trần ! Ngày nay số-dĩ nhiều thầy phù-thủy hay thờ ngài, chính vì có đó. Song trước kia lúc người ta chưa biết ngóng-trông ở uy linh của ngài, thì mỗi lần người nào không khéo gìn-giữ để nó rơi vào, sẽ thấy càng ngứa da càng xanh-xao vàng-vọt, người một ốm yếu gầy-lơ mà chết, không có phương pháp gì cứu được.

Hồi đó, một cô gái con một, của hai vợ chồng nhà quan nọ mắc phải bệnh ấy, hết sức thuốc thang chạy chữa, cũng chẳng thấy hiệu nghiệm gì. Ông bà đương lấy làm lo lắng buồn rầu thì bỗng có người bạn già đến chơi. Ông bạn vốn là chỗ đồng song đồng tịch với quan ông ngày xưa, văn - chương có tài mà công danh vô phận, bạc đầu vẫn còn mang tiếng bạch đình. Nhưng tình bạn hữu, không luận ở chỗ sang hèn, quan ông vẫn coi bạn bè như khách sang, tiếp đãi rất mực trọng - hậu thân - mật. Lễ thường quen nhau, gặp nhau thường hỏi về con cái. Nghe bạn hỏi đến con mình, quan ông ứa lệ, kể rõ bệnh tình của tiểu thơ ngây cấp là đường nào. Nhà dật-sĩ lắng nghe đoán chắc là tại thần, Bá-Linh sinh sự, tự nghĩ : Bá-Linh vốn là người có học, tất có biết si-nhục nếu mình biết kêu gọi ra : bèn gặt đầu mấy cái, nảy ra một thiên Đường luật, bảo đem dán ở ngoài cửa phòng tiểu-thơ, may chi Bá-Linh trong thấy, mắc cỡ mà bỏ đi chăng ?

Chơi cái công nghệ như vậy nào dè có kết quả tốt ? Sau mấy ngày tiểu thơ bỗng trở lại lành mạnh, đó da thắm thịt như thường.

Các bạn, nếu muốn viết một

bài khảo cứu về hiệu lực của văn-chương, không được bỏ qua câu chuyện nào nhé !

Ái ngờ văn-chương lại có sức cảm hóa được ma - quỷ, trừ khử lực bịnh tật ?

Bài thơ của nhà dật-sĩ kia, văn-chương thế nào mà có ảnh hưởng lớn lao làm vậy ?

Chắc độc-giả muốn biết bài thơ ấy. Trong tờ báo nọ, ông H.C. trích ra như vậy :

Nhữ Bá-Linh hề, nhữ Bá-Linh
Ô danh thiên cổ chiếu quang thân
Thống dâm khuê các can vương cấm
Thất sả Đẳng giang tán ngã quân
Sinh phách ký ở Hưng-đạo kiếm
Tả hồn da luyện phụ nhân tình
Chỉ kim như đẳng tồn di xú
Vạn kiếp nan hồi mạc kiến xinh

Trước hết tôi xin nói : Ông H. C. trích bài thơ ấy ra mà trong bài ký không nói gì đến chuyện Bá-Linh thâu cung thì khi đọc đến câu thơ « thông dâm khuê - các can vương cấm » còn ai hiểu vì sao thi-sĩ lại viết như thế ?

Còn bài thơ ấy trích ra, có nhiều chỗ lầm lộn thế nào, như « chiếu quang thân », hử « thần » xuất vạn cũng như chữ « quân » vậy (chắc là chữ bình), thế mà ông H. C. (xin dẫu tên) không thêm để một lời nghi-vấn, khiến bạn đọc nhiều người bảo rằng ông không biết gì trong bài thơ ấy cả. Sự ông không hiểu biết ấy, người ta càng đoán quyết, khi ấy ông đem mấy vần Đường luật kia dịch lại như vậy :

Này Bá-Linh ơi, hỡi Bá-Linh
Danh-dơ muôn thuở nhiễm vào mình
Thông dâm cung cấm lòn oai chúa
Thất trận sông Đàng chết sạch linh
Phách-sống đã do Hưng-đạo kiếm
Hồn thiêng còn luyện phụ nhontinh
Đến nay bạn già còn bia xúu
Muôn kiếp đừng trông thấy sắc xinh

Xem mấy câu ấy của ông H. C., tôi đoán chắc rằng một anh thợ hoặc một người đàn bà Bắc nào đã đọc cho ông chép bài chữ và giải nghĩa cho ông dịch bài nôm. Bởi là người Bắc, nên « mặc khiến sinh » mới đọc ra « mặc kiến xinh » khiến ông H.C. cũng viết xinh như tiếng đọc. Mà người Bắc ấy cũng chỉ là hạng người học lõm, nên khi ông H.C. nhờ giải nghĩa câu kết trong bài chữ, thì người giảng liền là muôn kiếp đừng trông thấy sắc xinh » như ông H. C. đã dịch. Ông bạn H.C. của tôi thiệt tệ thi thời ! Trước khi ông muốn đăng lên báo cái gì, thì ông phải hiểu biết cho rõ-ràng cái ấy đã

Muốn khỏi hư da mặt và được trẻ
lưng luôn, qui bà qui cô nên dùng

LAIT INNOXA

ĐỀ RỬA MẶT TRƯỚC KHI ĐI NGỦ,

MOUSSE INNOXA

TRƯỚC KHI ĐÁNH PHẤN,

POUDRE INNOXA

CHO DA MẶT MỊN MÀNG TƯƠI ĐẸP.

BÁN TẠI CÁC CỬA HÀNG LỚN

VÀ TẠI TỔNG ĐẠI-LÝ NAM-KY

Ets BICHMAC

9 rue Carabelli : Saigon

Mua bán có giá riêng

chữ. Bởi nhà viết báo đâu phải Bá-Linh mấy hồi ngẫm vào thân như đứa học trò mới tập làm luận, Hồi-hám nghìn thu tiếng giữa trần, cứ viết sao thì viết, đã có ông thầy (ung cảm-chui-lòn chúng phệp chùa chực sẵn bên cạnh để sửa-chữa) cho ? Trái lại, nhà viết báo là ông Cứng đầu (1) khéo bần gươm thầy của đám quần-chúng thiếu học kia mà !

Ta không bắt buộc nhà Viết (hớ thấy ai sinh, ngồi ngáp-nghe báo phải có thiên tài, bởi thiên-tài không phải ai ai cũng có được, Bền Hán-văn câu « chỉ kim song phải có một cái học đầu như-đẳng tồn di xú » trùng ý với không rộng-rãi cũng phải đầy-dủ. câu « Ô danh thiên cổ » nên tôi

Bài này đáng lẽ viết đến đây là không dịch lại, để dịch cho rõ dư hết, song vì thấy còn dư giấy, nên ý của tác giả e có phần hơn. xin chép luôn bài tôi tập dịch mấy vần thơ chữ trên kia, gọi là món ĐAU-TIỆP Ghém đầu này, Bá-Linh lại mọc đầu khác qua tặng riêng các bạn quen biết, nên nói thế.

Ecole "LE COMMERCE MODERNE"

83-85, rue Boresse - Saigon

TÉLÉPHONE : 20.982

Trường chuyên môn dạy các khoa thương mại, do một nhóm thanh-niên du học các trường Cao-đẳng ngoại-quốc và nhiều giáo-sư đã nhiều năm kinh nghiệm trong giáo giới chủ-trương.

Đã đào tạo biết bao nhiêu nam nữ học-sanh thành tài và dựng các hãng cùng nhà nước thâu dụng.

Dạy các khoa thương mại như :

Dactylographie, Comptabilité commerciale, Sténographie, Anglais, Français pratique, Cantonais v.v.

Thơ hỏi học phải đính có trả lời

TÔI ĐI LỤC-TÍNH VỀ...

Sau khi đi thăm các bạn ở Saigon và Lục-tính nay tôi đã về Hanoi-Bắc kỳ. Vây có lời cảm tạ các bạn đã có lòng tốt tiếp rước tôi nhất là bạn Cao-hôn-Cơ ở Heemon.

Muon phong cươp trôm !

Gồng Trạ-Kha ! đòn đánh không đau !
Búa hổ, dao chém không đứt !

Hơn một năm nay tôi đã dạy bao nhiêu người có Gồng để giữ mình, bằng lối gỏi búa luyện sân hay dạy tận nhà. Chỉ 5 tới là thành tài. Ở gần xin tới tận nhà cam đoan thành tài mới lấy học phí. Ở xa trả trước mandat 5p.. Không có hại, khoẻ mạnh thêm lên ! Kiêng cử ít, chỉ kiêng ăn thịt chó, rắn, lươn, khế. Trừ được là ma. Nhà buôn muốn buôn bán phát tài nên lấy búa chiêu tài, muốn được bạc cá ngựa, lấy búa chiêu tài, chớ hay chơi bời, hút ghiền. Bài bạc céc bà nên lấy búa thương, trai gái thất vọng vì tình nên lấy búa yêu nhân đạo. Mỗi thứ búa 5p.00.

Gởi mandat kèm theo tên tuổi sau 3 hôm sẽ có búa luyện sân không mất thì giờ phiền phức. Sách đã có bán : Sách dạy Gồng Trạ-kha thêm cả võ Nhựt, bài thuốc rẻ tiền. (Sắp hết). Bắp thịt trong 30 ngày của Tino và Vũ On có tựa của M. Abadie Vice-President de Fédération Sportive du Tonkin, Président Boxing Club Hanoi và l'U.S.H.. Sách đã in lại lần thứ hai Giá 5p.25. (Sắp hết).

Saigon Tổng phát hành : hiệu MAI LINH 120 Guynemer (Trước tòa Tân-đảo).
Thơ từ mandat đề : **M. vũ-ôn** Võ-sĩ vô-dịch Quinhon 1939
120, b's Chanceaume Hanoi-Tonkin

ĐẠI - BỔ NINH KHANG HOÀN số 25

CỦA ÔNG NAM-THẢO-BUỒNG BẢO CHẾ BẰNG NHỮNG DƯỢC VỊ HẢO HẠNG VÀ SÂM-NHUNG CHÁNH
HIỆU 100 % LÀ THUỐC TIỀN ĐỀ TRỊ NHỮNG BỆNH ĐAU TIM, BẠI THẬN, KẼM HUYẾT, DI-TÍNH
V. V... XIN HỖI Ở SỐ 59 QUAI DE BELGIQUE - TÉL. : 20.610 (Cầu-ông-lãnh) MỖI HỘP 4 HUỖN : 2p.20

Chung sống với máu, thịt, xương người chết có phải là đặc điểm của thi-nhơn?

(TIẾP THEO VÀ HẾT)

CỦA VU-TRANG

THI-SĨ không còn cảm-hứng để trông thấy, những cảnh tang-dương đáng sợ ấy! Tuy có vì thời-gian, mà biến lần trong hư-ảo, nhưng với thi-sĩ, thời giây phút nào, nó cũng tồn tại hết, tồn tại trong những hồn còn sống và đương sống...

« Cũng như thế, nói xa-xăm trong cõi chết
« Bao cô hồn vẫn sống, tháng ngày qua,

« Tháng ngày qua, vẫn sống với đêm mờ.
« Ta hãy nghe, trong mồ sâu lạnh lẽo,
« Tiếng thịt người nẩy nở trong xương rên
« Ta hãy nghe, mơ màng trong cổ héo,
« Tiếng cô-hồn lạng thoả khi trời đêm
« Ta hãy nghe, trong lòng bao đỉnh Tháp

Ty kiểm duyệt bỏ

(Bóng tối)

Dầu có ai vô ý-thức, nhìn nuan cái hồn thiêng-liêng ấy, cũng chỉ như mọi cái vật-chất khác đã tiêu diệt. Nhưng thi-sĩ vẫn thồn thừ, vẫn quã quyết hồn ấy, vẫn còn, còn mãi, chẳng những trong mồ sâu, dưới cổ héo, ở tận đáy long của đỉnh tháp, hãy ở trong viên gạch nát rơi, mà còn phăng phất ở luôn trong cánh hoa đào, sống luôn trên ngành cây thắm:

« Hãy bảo ta: cánh hoa đào đơn mơn.

Ty kiểm duyệt bỏ

(Xuân về)

Hay cả một chuỗi thế-kỷ gần đưa tới, cái hồn cao cả ấy, luôn luôn vẫn sống mãi trong thiên « trường hận » của thi-nhơn.

Ty kiểm duyệt bỏ

(Lời tựa)

« Có ai không nắm giùm tay ta lại!
« Hay bẻ giùm cán bút của ta đi
« Lời thơ ta đây những điệu sâu bi
« Đây hơi thịt, ý ma, cùng sắc chết,
(Tiết-trình)

« Có không lựa? hãy cỡi phăng mảnh áo!
« Áo cũng không? quàng tuốt cái làn da!
« Tôi mơ rồi, say rồi, điên thầu nào!
« Muốn bay lên vo cả giải Ngân Hà,
(Vo lựa)

« Ta gặp nàng trên một vì sao nhỏ
« Ta hôn Nàng trong bóng núi mờ sao

« Ta ôm nàng trong những nguồn trăng đỏ
« Ta ghi Nàng trong những suối trắng sao.
(Ngủ trong sao)

Chế-lan-Viên, chỉ là một bình ảnh của đau khổ. Càng sống trong những điên cuồng « vô cùng rõ đại » của thi-sĩ, lại dễ nhận thấy cái triết-lý sâu cay:

« Vì vui buồn là những đoá hoa tươi
« Và đau khổ là chiến công rực rỡ.

Bởi vậy, ở tâm hồn thi-sĩ, chỉ còn sống lại những cái U Buồn Đau Thương. Và cứ thế mãi, như cả một số người, một xác chết, một hồn ma, vẫn cùng với thi-sĩ cùng tồn-tại.

« Quên sao được? hỏi loài người ngu-dại

« Quạtim ta là một khối U buồn

« Mạch máu ta là những mối Đau Thương

« Ma quả đất là khối sầu vô hạn

« Mà mỗi người là một lời ta thân

« Cửa Hòa-công reo-rắc xuống trần-ai!

« Cứ khóc đi những cảnh củ xaxôi!

« Cho hồn ta rộng lan vào Dĩ-vàng.

« Cứ than đi những ngày vui cư hạn

« Cho thân ta tàn với hạt châu!

(Đừng quên tên)

Tâm-lý của giống người, đông chỉ tham sống, sợ chết.

Ty kiểm duyệt bỏ

lòn hồn xác của thi-sĩ, thi-sĩ muốn cầu nguyện được trở về sống chung với máu, thịt, xương người chết; đồng-hóa luôn cả với một hồn nước, đã để sót lại, mảnh thân tag của thi-nhơn!

« đem tôi xa lánh cõi trần-gian!

« Muốn cảnh đời chỉ làm tôi chường mắt!

« Muốn vui tươi nhắc mãi về điều-tàn! quý.

Hãy cho tôi một tinh-cầu giá lạnh

« Một vì sao tro-trôi cuối trời xa!

« Để nơi ấy tháng ngày tôi lần tránh

« Những ưu-phiền đau khổ với buồn lo!

(Những sợi tơ lòng)

Rõ-ràng, thi-sĩ đáng quý của ta muốn chết, chết để tìm một hồn nước cao quý, để sống chung với tất cả mọi cô-hồn!

Nhưng, sau khi chết, thi-sĩ còn muốn rớt trong một tinh cầu khác.

Nếu lúc ấy, có ai nhớ thi-sĩ, thương thi-sĩ, tiếc thi-sĩ, thời trước mắt đó, tập thơ nhỏ Điều-tàn, sẽ thay hồn, đổi xác cho thi-sĩ, sẽ vì thi-sĩ mà cùng đứt ruột, nhẩy cao lên, hô to lên, gào thét lên.

Và cũng như thi-sĩ, vừa vô lấy sợ người, vừa ôm lấy bóng ma, lại vừa riết chặt lấy tất cả máu thịt, xương cốt sót lại, để rồi, cũng lại như thi-sĩ, cùng sống lại với tất cả những cái điên cuồng, rõ đại.

Những người được tận-hưởng cái đặc-thứ ấy, lẽ tất nhiên, hầu hết những bạn đọc, giữa lúc thi-sĩ còn sống và sau khi, thực đã chết.

« Đọc tập thơ này xong, nếu lòng anh vẫn đứng-dưng,

« Không có lấy một cơn sóng

« gió, thì xin anh hãy cầu khấn

« tất cả những gì Thiêng

« Liêng, những gì

« Cao Cả tha tội cho phạm-nhơn

« là tôi đây! Nếu,

« Khi sách đọc xong mà cái

« buồn, cái chán, cái hải hùng

« cùng ủa nhau đến học lấy hồn

« anh, làm cho anh phải cười,

« phải gào, phải khóc, thì xin anh

« chớ hẹp hòi gì mà cười cho

« mệnh mang, gào cho vỡ cổ,

« khóc cho há hê, rồi gửi cái

« cười, cái gào, cái khóc ấy cho

« không trung. Tôi nằm ngủ ở

« trong sao nghe được, tung mây

« ngồi dậy, vô lấy cái quã quý báu

« ấy, rồi say sưa, rồi ngây ngất.

« rồi điên cuồng, vô lên đầu sao

« Khuê, sao Đầu, lên cả Nguyệt-cầu

« mà bảo chúng nó rằng: « Ha,

« ha, hay ôi! Loài người thanh

« thi-sĩ như ta cả rồi ».

Ở quan niệm trên, quả thực, Chế-lan-viên, đã mạnh bạo « thi si hóa » tất cả những bạn đọc yêu

Bằng những mỹ quá: Buồn, mặt sự nhìn nhận đó là kẻ điên chán và hải hùng, bức thi-nhơn cuồng như mọi người được. Xét theo khoa-học, như là xét ao ước, trông thấy những người « người » của thi sĩ, theo phân đã được cảm hóa bởi sức mạnh tâm-thuật (Prycha alise) của S. của Điều-Tàn, sẽ trở nên thi-sĩ hết, Freud, ta chưa thể lấy chứng cứ để rồi cười ghê rợn khóc nào nào xác đáng hơn, để liệt thi-sĩ vào hạng người đau bệnh tinh-thần.

Nếu tất cả những thi-sĩ « mới tập sù » ấy đã cùng với Chế-lan-Viên cùng một cảm xúc, một hành động; tất nhiên, trước mặt quần chúng, họ sẽ được thi-sĩ hí hớn,

nhìn nhận là thi-sĩ ngay! Rồi hết thấy loài người, nếu cùng được như thế, thời không còn là loài người nữa, mà đều là thi-sĩ cả!...

— Thế thì thi-sĩ là gì?

— Có phải là hạng người, chỉ biết buồn những cái không đáng buồn, chán những cái không đáng chán, và hải hùng những cái không đáng hải hùng; để rồi cứ thả cửa mà cười, cứ mặc sức mà khóc, hay cứ gàn cổ mà gào.?

Thái độ « kỳ cục » ấy, ở trước mặt nhà duy vật, không khỏi chỉ là những hành động tiêu cực, hoàn toàn sống trong bi-quan, không tưởng. Thi sĩ, nếu thực có như thế, chỉ là hạng người để gào, để cười, để khóc, nếu không thể dùng họ để nói, hay để làm việc như mọi người khác.

Kết án như thế, cũng được đi nhưng nghĩ kỹ lại, chẳng khỏi thiên vị!

Sự thực, thi-sĩ chỉ là hạng người dễ cảm xúc, và hành động những cảm xúc ấy, bằng tất cả mọi cái say sưa, ngây ngất và điên cuồng. Ngoài tiếng cười, tiếng khóc, tiếng gào, ở cửa miệng thi-sĩ, còn tiếng nào mạnh mẽ hơn, thống thiết hơn, và bi-đát hơn?

Ta còn biết nói gì? làm gì? khi mà ta đã phải khoanh tay đứng trước bốn cái giai-đoạn: cả đời sống của mình, để chạy sinh, lão, bệnh, tử của muôn loài?

« Trước mắt... »

Ta còn trông gì thi-sĩ trở nên chiến-sĩ, nếu đầu óc của ta, đầy lòng của ta — cũng như thi-sĩ — đã không đứt tuyệt những liên-tưởng đáng quý vì nhân-sinh, nghệ thuật?

Có đặt mình để khóc theo những chỗ « cười ra nước mắt » ta mới không đáng trách thi-sĩ, đã vô cùng rõ đại, đã quá ư điên cuồng, đã mạnh dạn muốn liệng theo muôn vật, không còn có « trước mắt... »

Ty kiểm duyệt bỏ

Bởi không còn biết, nói sao được, làm gì được, cho nên, ở Điều-Tàn, ta chỉ nghe có tiếng khóc, tiếng cười, tiếng gào của thi-sĩ, cơ hồ, đã như đứt hơi, khản cổ, nghẹt cuồng hòng, mà rồi, quanh mình thi-sĩ, thấy gì khác hơn sợ người, xác chết với hồn ma!

Gợi thiệu Chế-lan-Viên, tôi không muốn đã động tới cái hay cái khéo, cái đặc biệt của câu thơ; trước sau tôi chỉ muốn thấu suốt trong thâm tâm của thi-sĩ, để được nhận thấy một hai quan-niệm của thi-sĩ đối với nhân-sinh nghệ-thuật.

Dầu kuong được rõ tâm, nhưng tôi cũng không thể cả quyết rằng

Tôi cũng có thể tin, thi sĩ đã sống trong ảnh hưởng của « thái-giao » nếu không trải qua những biến cố phi thường.

Ảnh hưởng ấy, dầu có đi nữa, cũng chưa hẳn là hồn thơ của Điều-Tàn được! Theo tôi, cái nguyên nhân phân động cha thi-sĩ, cái căn bệnh tinh-thần của thi-sĩ — nếu thi-sĩ thực có bệnh chỉ là do cái định nghĩa của thơ, cái quan niệm đối với văn nghệ của thi-sĩ, có khác hẳn với một số đông thi-sĩ khác.

Nếu ta đã có quyền tự do gào khóc tất cả những cái gì điều-tàn, gây đổ ở trước mắt ta; có lẽ nào ta lại không được tự do tưởng tượng, tự do cảm xúc tất cả những cái gì đau khổ đã tiêu diệt hẳn, không còn trước mắt ta nữa?

Ta còn trông gì thi-sĩ hoạt động, bởi thi-sĩ đáng mến của ta, đã kiệt sức vì gào khóc, nếu tưởng tượng với cảm xúc, không hẳn là mãnh-lực duy nhất của thi-nhơn?

Ta còn trông gì thi-sĩ trở nên chiến-sĩ, nếu đầu óc của ta, đầy lòng của ta — cũng như thi-sĩ — đã không đứt tuyệt những liên-tưởng đáng quý vì nhân-sinh, nghệ thuật?

Có đặt mình để khóc theo những chỗ « cười ra nước mắt » ta mới không đáng trách thi-sĩ, đã vô cùng rõ đại, đã quá ư điên cuồng, đã mạnh dạn muốn liệng theo muôn vật, không còn có « trước mắt... »

Ty kiểm duyệt bỏ

« Đứng chót vót trên gò cao, nguy nga giữa cánh đồng nội,

« Mà nay cô đơn ủ-rủ, đầy với sương nắng gió mưa

« Đền đã lán tàn đổ nát như da mang nhiều ác tội!

« Những đền miếu ấy, một đàn tộc tôn trọng các linh-thần.

« Đã dùng tài nghệ-thuật và lòng tín ngưỡng mà kiến - thiết,

« Tưởng phải vững bền cao đẹp mãi mai dưới vùng trời xanh,

« Dẫn dẫn những đêm lạnh lẽo hoặc những trưa nắng của hè,

« Một miếng gạch tự nhiên rơi mặt tương, rơi « ùm » trên cổ i

« Tiếng rơi vang kêu, mà trời đất vẫn điềm tĩnh không nghe.

ĐỀN-ĐỒ rút trong « Tập

Ty kiểm-duyệt bỏ một đoạn dài

VU-TRANG

95% thiếu nữ đều ái-ngại những ngày hành-Kinh.

Ngày hành-kinh cô khó chịu lắm thì phải? Đau có hơi nhức, bụng ngấm đau, đã-dưới trợn ngày, cô không làm gì được. Cô hơi khó tánh, và không được vui vẻ như thường. Kinh đều còn dễ. Mấy kỳ kinh trời hay sục hoặc đầy đưa la mấy ngày cô khó chịu nhất. Hết 95% phụ nữ đều ngày hành-kinh đều bị như cô.

Hồi trước phải chịu vậy. Nhưng bây giờ không còn như thế nữa: đã có sẵn BACH-YEN-HOAN giúp cô thoát khỏi cái nạn ấy. Mỗi tháng cô chỉ uống 1 hộp thôi, chẳng những kinh sẽ đúng, mà mấy ngày hành-kinh không đau vật nữa, cô vui vẻ luôn.

Đa cô sẽ hồng hào, trông cô đẹp hơn trước. Cô nhất thuốc cách này cũng uống được BACH-YEN-HOAN.

VÔ-ĐÌNH-DẪN

25, Marins Cholon — 11c, Espagne Saigon
4, Olier P. Penh — 8 Cantonais Hanoi và các đại-ý.

BACH-YEN-HOAN

Là cứu tinh của bạn gái.

HOP 8 HOAN 1P

VỢ TÔI

CỦA DONG-CHI

Tặng TỬ - TRÂM - A

TÔI đương còn mơ màng trong giấc ngủ mỗi một thế oải, thì bỗng thấy có người đánh thức gọi dậy :

— Minh ! Minh ! dậy, trưa rồi !
Tôi mắt nhắm mắt mở gắt lên :
— Mấy giờ rồi mà dậy ! Dậy đi đâu giờ này ?...

Vợ tôi vẫn nằn nặc, lay tôi với một giọng tự nhiên :

— Minh ! minh ! Dậy ! Dậy em mới chuyện cho mà nghe.

Tôi không để nên được sự tức giận :

— Chuyện ! Chuyện ! Chuyện quái gì ? Đố phải gió đâu ! Giờ này mà không đi người ta ngủ ngáy gì hết à ?

Vợ tôi vẫn tự nhiên, lại hôn vào má tôi đánh chọt một cái. Đến lúc này, tôi ngấm nghĩ :

— Khi đầu ! Hôm nay trở chứng thế nào giờ người ta đương ngủ ngon giấc lại đánh thức dậy. Ngày thường thì ít nhứt cũng chín, mười giờ mới dậy.

Tôi xây lại hỏi :

— Dậy làm gì ?
— Dậy sớm cho quen, đã khoẻ người mà lại khỏi bị bệnh phòng tích.

— Nhưng tôi đã quen ngủ dậy trưa rồi.

— Minh cứ dậy rồi em có việc này nói mình nghe, việc quan hệ lắm.

Nghe đến tiếng việc quan hệ lắm, tôi như cái máy tung chân ngồi dậy, trợn mắt hỏi :

— Việc gì mà quan hệ ?

Vợ tôi cười không đáp. Một điều càng làm cho tôi ngạc nhiên hơn nữa không hiểu sao hôm nay lại khác hơn hôm trước, trang điểm vào trông đẹp ghê đi ! Tôi nghĩ thầm : « Biết đâu lại chẳng có một chuyện gì vừa xảy ra thuộc về tâm - lý, nhưng người đàn bà sâu sắc chưa nói cho mình hay, mà đây, chỉ là một kẻ đánh lừa chớ gì ? » Tôi không ngủ nữa, ngồi dậy đi vào phòng, rửa mặt chải đầu ; đi vào bàn ăn thì tách cà-phê vừa pha xong hơi nóng bốc lên nghi ngút, mấy chiếc « săng-uych » để trong đĩa lặn trắng non, ngon lành đợi tôi.

Đào, vợ tôi, nhìn tôi với một vẻ mặt âu yếm nồng nàn như người vợ « vừa » cưới nín tôi ngồi xuống ghế, nâng tách cà-phê lên miệng cho tôi uống, xé chiếc bánh « Săng-uych » cho tôi ăn : Chưa bao giờ tôi lại thấy vợ tôi chiều chuộng và yêu tôi đến thế !

Tách cà phê, và mấy chiếc bánh vừa nuốt vào cuồn hống. Vợ tôi ngả vào lòng tôi nũng nịu, ngáy thờn thờn kỳ còn trắng mặt. Nhìn tôi say đắm :

— Minh ơi ! minh có yêu em không ?

— Không yêu mình thì còn yêu ai nữa !

— Minh yêu em, sao ngủ dậy mình không hôn em ?

Tôi để cặp môi vào trán vợ tôi ới tất cả sự nghi ngờ, khó hiểu.

— Minh à !

— Cái gì ?

— Em buồn lắm !

Ồ hôm nay, mình trở chứng thế nào ấy.

— Thiết đấy mình à ! Em buồn lắm !

— Buồn thế nào ?

— Minh có cho phép, em mới dám nói.

— Uả, thì phải nói đi đã chớ !

— Em yêu mình lắm !

Tôi không để nên được sự gắt gỏng :

— Tưởng gì chớ yêu chồng là bổn phận của người vợ. Thế mà cũng buồn với bực.

— Không, em buồn việc khác kia, em muốn nói với mình, nhưng chỉ sợ...

— Thì cứ nói đi, tôi đã yêu mình, thì bất kỳ một chuyện gì tôi cũng sẵn lòng hết.

Tuy nhiên tôi nói vậy, nhưng chỉ sợ vợ tôi trở chứng đòi đổi chiếc xe hơi H-e-k-y khác, hoặc cái thêm cái Villa ở Nước-Ngọt nữa thì cũng phiền cho tôi đấy thực. Nhứt là tháng trước đây vợ tôi lại rên rỉ ở Saigon mãi buồn bực, chán nản muốn đi đến một xứ lạ nào đổi phong cảnh cho là mát để giải buồn. Rồi vợ tôi đòi đi Thượng Hải, tôi đã cắt nghĩa là bên Tàu hiện nay giặc giả lung tung, mà ở Thượng-Hải thì trộm cướp như rươi lở ra có xây chuyện gì bất trắc thì nguy ; vợ tôi lại nằn nặc đòi đi « Sanh-ga-bô ».

Tôi lại không bằng lòng, chỉ sợ nặng quá, vợ tôi không chịu được mà nhuộm bệnh ở bên thì còn một cho tôi hơn nữa. Mãi sau tôi nói nằng nặc người như các chú « Hắc quây », san bên ta, vợ tôi mới tin.

Nay lại đến một cuộc yêu sách khác, tôi chưa hiểu việc gì, nhưng thấy tình thế nghiêm trọng thế này không phải khinh thường được. Nhứt là thấy vợ tôi đã trang điểm và sẵn sàng sự ăn uống điểm tâm buổi sáng, như thể tôi lại càng khó hiểu hơn nữa.

Giữa lúc tôi đương phân vân, nghĩ ngợi, thì vợ tôi đi lại máy radio vặn nút cho tôi nghe tin tức thế-giới mỗi buổi sáng như thường lệ. Giữa lúc tôi vừa tiếp được mấy truyền thanh cho biết bên kia Luân - đôn giá bột gà bỗng cao vọt lên 1 đồng một hộp thì vợ tôi không nói gì tắt ngang máy rồi lại mở tủ kiến, lấy bộ âu phục hàng nhứt đưa cho tôi, lấy giày, nón và kiến trắng, portefeuille cho tôi sẵn sàng, đoạn đi lại hôn vào cổ tôi một cái rồi kêu rồi nói :

— Nếu mình thiết lòng yêu em thì phải bận áo xống vào, rồi em hảo việc này. Đã hứa với nàng, không lẽ tôi tiếc gì, không ngần ngại gì tôi như cái máy, chỉ trong năm phút là vận xong áo xống. Tôi ngoan ngoan đi lại ngồi vào di-văn, đợi lệnh.

Quả thiệt vợ tôi đòi thế thũ ra thế công, cắt lời giỡn giặc như quan tòa, nói luôn một giây :

— Em lấy mình đã hai năm nay, tuy con cái chưa có, nhưng tình nghĩa vợ chồng gần bó như keo sơn, xa nhau thì nhớ, vắng nhau thì trông, một phút không

rời nhau. Nghĩa chung tình em quyết kết chắc giải đồng tâm, sống cùng sống, chết chôn một huyệt. Nhưng em sợ mình rồi đây tại trai làm nên năm thế, bảy thiếp... gái chính chuyên em chỉ được một chồng. Nay, em chỉ muốn xin mình một điều...

Nàng nói đến đây, nghĩ một hơi không nói nữa, tôi thấy tình thế đã đến lúc nguy ngập, mồ hôi toát ra. Nhìn vợ tôi cầm động, và thấy mình như bị dồn ép trong sự hồi hộp, lo ngại tôi khổ sở cung kính :

— Đã biết tình nghĩa vợ - chồng sống thời giờ nặc thác gối - xương yêu nhau một ngày nên nghĩa trăm năm. Nay-em muốn gì anh đều bằng lòng hết.

Được lời như cỡi tắc lông, vợ tôi ngả vào lòng tôi dầy dựa, sung sướng như đứa trẻ ngã vào lòng mẹ, nằng nặc chặt tôi vào lòng cất giọng vừa nhỏ nhẹ như phân giải :

— Đã lâu, em chỉ muốn nói với mình một câu chuyện...

— Mình muốn gì bây giờ ! Anh vui lòng nhận lời tất cả.

— Em muốn mình đến đình Đốc-ly làm phép cưới cho em.

Trời đất ôi ! Tôi như tỉnh chiêm bao quá thực lời đoán không sai. Nhìn vợ tôi cầm động, thương hại quá chừng, tôi chỉ thốt lên được mấy lời :

— Anh tưởng việc gì quan hệ chứ việc làm phép cưới thì anh tiếc gì với em.

Thế là vợ tôi sung sướng nhảy lên như một con điên.

Chiếc xe hơi đã chực sẵn ngoài cửa, tôi cùng vợ tôi để huê cấp tay nhau lên xe hơi trịnh trọng như vợ chồng quan Đại-sứ đi thương nghị hoà-ước, hoặc dự một bữa tiệc linh đình của một quốc-trưởng nào thết đãi.

Ngồi trên xe hơi, tôi mới nghĩ ra vợ nghĩa : « Ô ! thì có gì là đầu Hóm trước đây, trong bữa cơm tôi nói đùa, là làm bạn với Đào, vợ tôi đã hai năm nay mà không có con cái gì để hồng sau nối tiếp lấy sự nghiệp to tác này, và để lo phụng sự hương khói sớm hôm nết tôi có thiệt phận đi sớm. Tôi tỏ ý buồn, và muốn cưới vợ hầu, không ngờ ý ấy đã in sâu vào tâm trí vợ tôi, nay nàng suy nghĩ chỉ có cách là buộc tôi làm phép cưới để đầu thế nào nàng cũng giữ Tôi đã nằn nị là xong việc thì người ta đòi ngay nhưng vợ tôi

Hôm ấy, không hiểu nàng suy nghĩ thế nào mà trả lời với tôi một cách ác hại rằng : « Con cái làm cái gì, sự nghiệp này làm quái gì ?

Ty kiểm duyệt bô

« Tôi biết nàng có cái ý không muốn tôi có con, mà lại có cái tâm-địa ich-kỷ là chỉ muốn một mình nàng làm vợ tôi mãi thôi. Nhưng vì sao nàng lại lo sợ như thế ? Sự thật không có gì lạ, là do cuộc gây dựng vợ - chồng giữa tôi và nàng, không có cưới hỏi gì hết, chỉ gặp nhau, yêu nhau, lấy nhau, thế rồi nay nàng phòng xa, nên phải kiếm cách buộc tôi làm phép cưới để khỏi lo về sau đây thôi.

Đến đình Đốc-ly, các ngài có hiểu thế nào không ? tôi không ngờ ông Đốc-ly vì tình quen biết với tôi lại tiếp đãi tôi một cách ân cần, niềm nở đến thế được. Ngài mời vợ chồng tôi vào phòng salon để tiếp các vị vị thượng khách. Sau khi ngó ý là tôi muốn làm phép cưới với vợ tôi. Ông đốc lý trịnh trọng, lấy giấy mực biên, lấy tên tuổi lý-lịch vợ tôi và tôi, đoạn ngài dạy phải đóng một số tiền để công bố lên « công báo » « và dán yết thị cho thiên hạ biết, đúng như lệ lâu nay đã định. Làm xong cái việc mà tôi cho là đã trút bớt được gánh nặng cho vợ tôi, và ông đốc lý đã tỏ hết lòng trong chốc quen biết với tôi. Đến khi ra về ông đốc lý còn tiễn chân vợ - chồng tôi ra khỏi cửa, bắt tay và cầu chúc cho tôi với vợ tôi được : « loan phượng hoà minh » « bách niên giai lão » Ngài lại hẹn sau hai tuần nữa trở lại là cuộc hôn nhân hoàn thành.

Ra về, vợ tôi sung sướng và tre thêm lên mười phần, cứ xem nụ cười luôn luôn nở trên môi, nhìn tôi một cách âu yếm lạ lùng, một tiếng mình, một tiếng em ngọt xớt. Lúc đi ngang hàng Charner vợ tôi lại bảo « sộp-phơ » ghé lại mua một ít đồ dùng về trang điểm. Đi lên lầu, lại giáng hàng mây âu phục, tôi thấy một thứ hàng bên Pháp mới sang, rất đẹp, ưng ý hết sức, nhưng giá hơi mắc, là những 150 đồng một bộ. Thấy tôi rất bằng lòng, vợ tôi liền ngó ý may để bận trong dịp lễ thành hôn một thế. Lúc này không lẽ từ chối nên tôi nói :

— Áo quần ở nhà nhiều quá rồi, nhưng may thêm một bộ để làm lễ cưới cũng không sao.

Thế là, khi đi ra khỏi nhà hàng, mỗi người đều có một ý nghĩ riêng vừa sung sướng, vừa hồi hộp, bởi một sự đã xảy ra giữa vợ - chồng tôi gần như một vỡ kịch.

Hơn hai tuần rồi, trên đình Đốc-ly vẫn chưa đem giày xuống cho tôi biết. Vợ tôi nong ruột quay cuồng lên thúc dục tôi mấy lần báo lên hỏi ông Đốc-ly cho được Tôi đã nằn nị là xong việc thì người ta đòi ngay nhưng vợ tôi

vẫn dầy này người, đứng ngồi không yên.

Hôm ấy, có việc ruộng đất lỗi thời ở Ba-liêu tôi phải đi, hẹn với nàng chỉ trong hai hôm trở về ngay.

Tôi xuống Ba-liêu được ba hôm buổi chiều ấy tôi toan về Saigon, thì tiếp được giấy thép của nàng chỉ vắng tất mấy lời là báo tôi về gấp, việc nhà rối rắm lắm. Quả thiệt, tôi phải mượn máy bay của câu Ba, bận tôi về kịp. Ngồi trên máy bay gan ruột tôi như thiêu đốt, tôi không hiểu việc gì đã xảy ra.

Xe hơi chực sẵn ở Tân-sơn-Nhứt, tôi đồng tuốt một mạch về đến nhà đã tối, bật đèn lên, chạy lên lầu, thấy Đào đi đâu vắng, gọi người nhà hỏi thì nói sáng nay nàng vừa bị đòi lên sở Mật-thám rồi không thấy về nữa. Chuyện gì lại khó hiểu như thế ? Người ta bắt mất vợ tôi hay sao ?

Tôi như điên phóng xe lên sở Mật-thám, thì lại hết giờ làm, ông Chánh đã về rồi, có người lính ca lại nói ngọng cả làm cả cặp tôi phát gắt lên, đồng thẳng đến nhà ông Chánh Mật-thám hỏi thì ông trả lời một cách lạnh lùng rằng :

— Anh lại ông Đốc-ly mà hỏi.

Tôi phải cực nhọc một lần nữa phóng xe lên Phú-Nhuật, tìm vào nhà riêng của ông Đốc-ly, vừa vào gặp lúc ông bà đương uống giải khát bên cạnh một bồn hồng, dưới bóng trăng trong mắt dịu.

Trái với cuộc tiếp đón miên mơn, ân cần hôm trước. Ông Đốc-ly không bắt tay tôi, với bộ mặt khinh khỉnh, ơ thờ, kiêu ngạo, nhìn tôi bằng nửa con mắt với giọng nói đồng đặc như quan tòa, truyền cho tôi biết rằng :

— Anh muốn tìm cô Đào, vợ anh ấy à ? tôi đã cho lính san dầm giải ra Hanoi, theo chuyến tàu 5 giờ chiều này rồi. Anh có biết vợ anh thế nào không ? Vợ anh đã có một đời chồng và đã có một đứa con ở Hanoi rồi. Nhưng nửa chừng bỏ chồng trốn theo trai lại đáng cấp cả đồ nữ-trang, hiện nay đang bị tòa truy tố. Sau lại làm vũ nữ cho một tiệm nhẩy, cũng đánh xoáy của chủ nhà các đồ nữ-trang rồi trốn vào Saigon. Nay tòa án tổng giải về Hanoi để đợi trả lời những câu hỏi ấy. Anh đã nghe rõ chưa ?

DONG-CHI

Savon TRÁI-THO'M

HIỆU THÁI-PHONG

72% dầu - 186 Quai de Belgique - Saigon

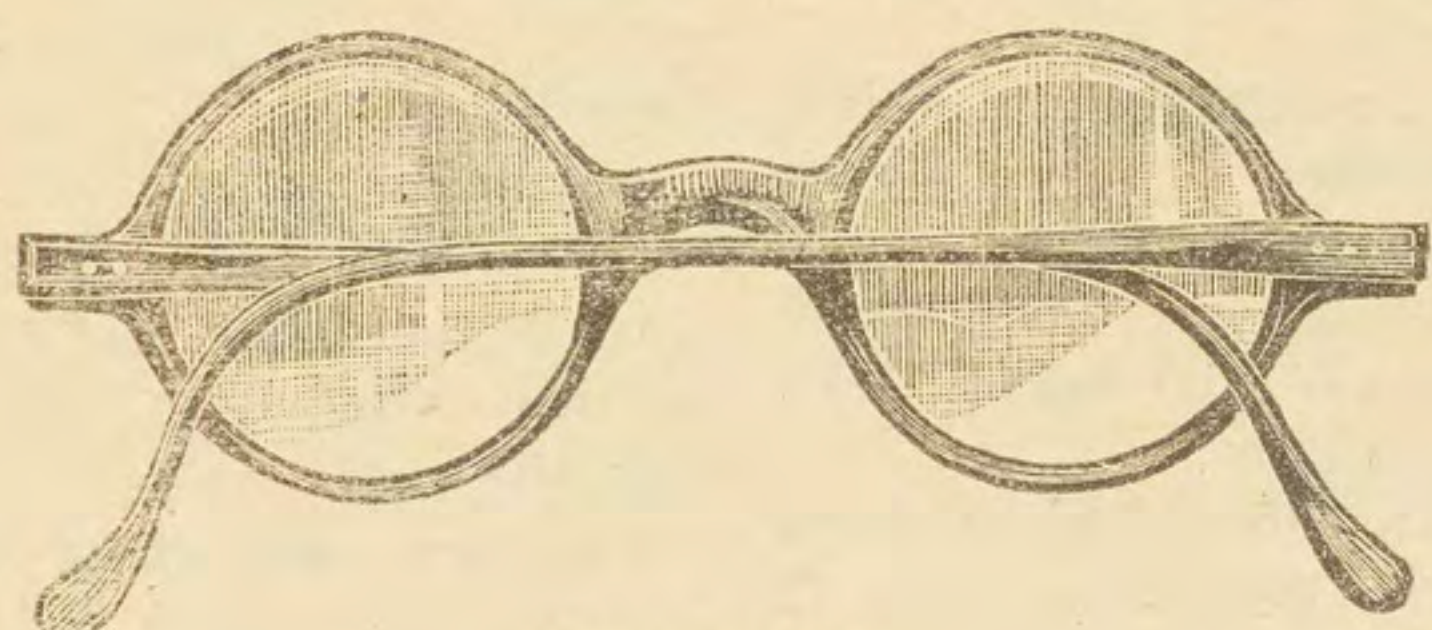
Cho được một cặp kiếng đeo mắt thật tốt

Các ngài nên tới lựa mua tại tiệm: MY-KHOUAN, N° 227
Marins, Cholon. Nơi này có thợ thiện-nghệ, coi mắt lựa kiếng
kỹ lưỡng, sửa kiếng, thay gọng cẩn thận. Kiếng đủ hiệu,
đủ hạng, giá rẻ không đâu bằng.

Nhà chuyên môn đóng găng và đồ phụ tùng máy xay lúa gạo

Quý ông chủ máy xay, muốn sắm món đồ vừa ý, thì cần phải
chọn lựa một tay thiện nghệ, mới khỏi thất công, lo ngại, mà
đặng bền bỉ, chắc chắn, món đồ ấy nó sẽ làm cho tâm tánh quý
ông trở nên vui vẻ hân hân và vừa lòng như là mau lẹ, và giấy
bảo kiết lâu dài. Vậy quý ông muốn lập nhà máy mới, hoặc đã có
muốn dời, sửa sang, ráp, hay đóng đồ mới như: bàn găng từ 15-
18-24-36 đến 45 độ, bù đai, xa gió, xa hút, bàn đảo v.v... Đặc cốt
trắng, cối lức, piston, chemise, bigue segment, sửa ráp, mua, bán,
đủ hiệu máy mazout, vapeur à gaz v.v...

Tous articles pour Rizerie, prix concurrence
Etablissements **PHAN-VĂN-GIÃO**
N° 200, rue de Tho-Ky Binh-tây — Cholon

N° 1.117

Gió bụi và ánh sáng độc không
đám tới gần cặp mắt của quý
ngài, là nhờ có cặp kiếng hiệu

LUNA

TRÚ BÁN TẠI TIỆM

TRẦN-NGUYỄN-CÁT

81, Boulevard Charner — Saigon — Tél. : 21.289

và bán lẻ tại Bazar LÊ-CHÍ-BỬU n° 88
rue Amiral Pétain Svray-Rieng (Cambodge)

Phòng kiểm xét

LAO-ĐỘNG Ở CHOLON ĐẸP
Phòng kiểm xét lao-lộng ở
đường Charles Thomson trong
Cholon tạm đẹp từ đây.

Những nhà thương-mắt, kỹ-
nghệ ở Cholon và các nhơn-công
từ rày nếu có cần hỏi biết gì về
việc thi hành luật xã-hội thì hãy
hỏi nơi sở Thanh-tra Lao-động ở
số 124 đường Mac-Mahon trong
Saigon.
THÔNG-CÁO

Người Pháp đề ý đến Phan-Kha

Ông Trimaille là Phó chủ hảng
Viên-đồng-lập-đồn (La Séquanais)
nói rằng: « Với tài năng coi tay
của Phan-Khá, không có sự gì bí
mật mà giấu được ». Ông hết sức
lấy làm lạ thấy Phan-Khá nói
trúng việc đã qua và tánh tình
hiện tại của ông, nên ông không
ngần ngại cho Phan-Khá giấy
chứng nhận, nguyên văn như dưới
đây:

« La chiromancie ne semble pas
« avoir de secret pour Monsieur
« Phan-Kha qui m'a vivement
« étonné par ses précisions sur
« mon passé et mon caractère. En
« ce qui concerne l'avenir, il me
« reste à vérifier ses dires. »

Saigon le 16 Aout 1939

Signé: TRIMAILLE

68 Bd Charner — Saigon.

MÁCH GIÚP

BÌNH

« Phong tình »

Lậu, Giang, Hạ cam, Cốt
khí, nặng, nhẹ, lâu, mới...
Chớ do dự, hãy gửi mandat
2p.00 lấy thuốc uống đúng 6
ngày, eam đoạn lành bệnh.

BÁC-ÁI

100, Tổng-đốc-phương
CHOLON

Thay đổi cả số mạng con người

Các thứ bói Dịch, bói Sám-ký, các số Tử-vi, số Hà-lạc, các phép coi tay, coi
tướng, các phép Triết-tự, phép chiêm-tinh có thể nói rõ ràng số mạng người ta
xấu tốt hay dở thế nào. Nhưng phép tu luyện mẫu nhiệm của ĐỨC NANG
HÀN PHÁP có thể cải đổi được hẳn số mạng cho đang xấu hóa nên tốt, và
cho người ta biết hết bí ẩn của đời để cải tạo lại đời mình. Vậy muốn hưởng
mọi điều hạnh phúc, muốn lập sự nghiệp, công danh, vợ con, muốn giải quyết
mọi nỗi khổ tâm về tình ái, sanh tử, tai nạn, cuộc đời mình sẽ đi tới đâu. Xin
mau mau gửi tên, tuổi, chữ ký, hoặc ngày sáo tháng để về lấy phép tu luyện
ĐỨC NANG THÂN PHÁP lấy bảo vật hộ thân và sách tu luyện. Vậy các
những phép nhân học, thời miên-miền, thân giao cách cảm.

Chú ý — Bảo-vật hộ thân (talisman) và sách tu luyện còn ít thôi, nên gửi ngay
về lấy kéo mắt cơ hội. Gửi mandat 1p.20 hoặc 20 có 6 xu về cho

M. Trần-đức-Năng n° 92, Boulevard
Carreau — HANOI

Công hiệu rất chắc chắn

Quý Ngài có muốn cơ-thể đặng thơ thới nhẹ
nhàng và tẩy trừ bá-bệnh thì hãy dùng một cây:

Thuốc - Xổ - Ngọt

của ông Đặng văn-Dân chủ nhà thuốc Đông-Phương Batri (Bentre) là một môn
thuốc đã được toàn-thể quốc-dân tin dụng, mặc dầu chưa bao giờ làm quảng-cáo, vì
chất thuốc ngọt, xê êm, tẩy nhiều đàm, trục sền lầy, khử cửu ăn, chính là món kẹo
của trẻ em và giúp cho các bà đặng khí huyết điều hòa kinh-kỳ hết trời sụt.
Có bán khắp nơi, cần thêm đại-lý, Saigon bán nhiều nhất tại:

BACH-LOAN KIM-TIEN
VÀ DÉPÔT
191-193 Rue Frères-Louis Saigon — Téléphone 21.486.

Ông Trần-quang-Minh

CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH

HỒ LAO VÀ ĐAU TIM

Những thơ từ khắp nơi gửi đến ngợi khen thuốc hồ lao và đau tim,
từ quan chí dân rất nhiều. Nhiều cao đến đôi, chúng tôi không có thể
nào đăng lên báo hết, chỉ để in ra thành sách mà thôi. Thậm chí đến
người Ấn-độ, người Pháp và China cũng thường có đăng lên tờ báo
« MAI » này mà ngợi khen chúng tôi nữa. Gần đây các báo như Dân-
Nam, Phong-Sự và Đông-Dương cũng thành thật giới-thiệu. Bà con xa
gần có đọc báo lâu nay đều thấy rõ. Điều cần nhất là lâu nay chúng tôi
không có gửi thuốc cho đại-lý nào bán cả. Ai có bệnh phải tới nhà hay
là viết thơ mua thuốc. Vậy trong lúc-châu chực-quần, ai có bệnh hồ lao,
đau tim, ho ra máu, khạc ra máu, thốn ngực, nặng ngực, yếu hô hấp,
đam và nhớt nhiều, mặt chón thỉ, đàm xanh, đàm vàng. Thôi nên mau
viết thơ kể rõ chứng bệnh, hay là đến tận nhà mua thuốc về uống,
chúng tôi dám chắc dầu cho bệnh nặng nhẹ thế nào cũng phải dứt
tuyệt, vì thuốc này đã trị hết cả trăm, ngàn người rồi. Thơ từ hồi về
thuốc men thì đề tên TRẦN-QUANG-MINH, còn mandat mua thuốc
xin đề tên em tôi cho đề lãnh.

CHÂU-VĂN-TẠO 45 bis Route Communale n° 21
(Gần Ngã tư Cây-quéo) Giadinh

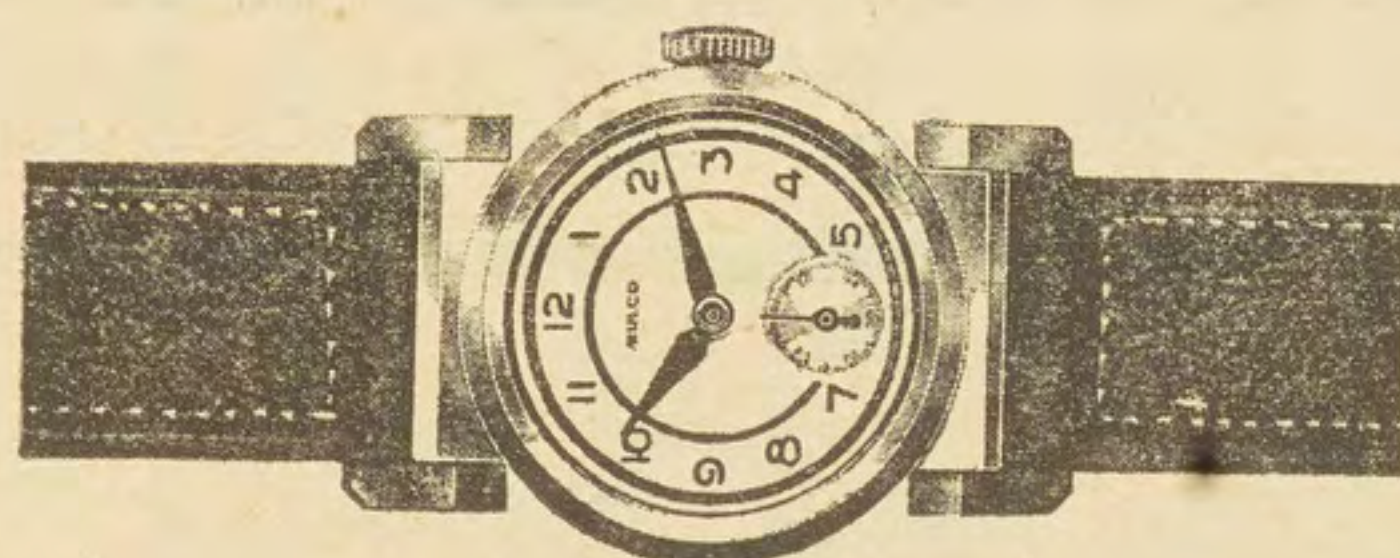
NGAY GIO' LA TIEN BAC

trẻ một phút mất bạc, trẻ một giờ mất vàng

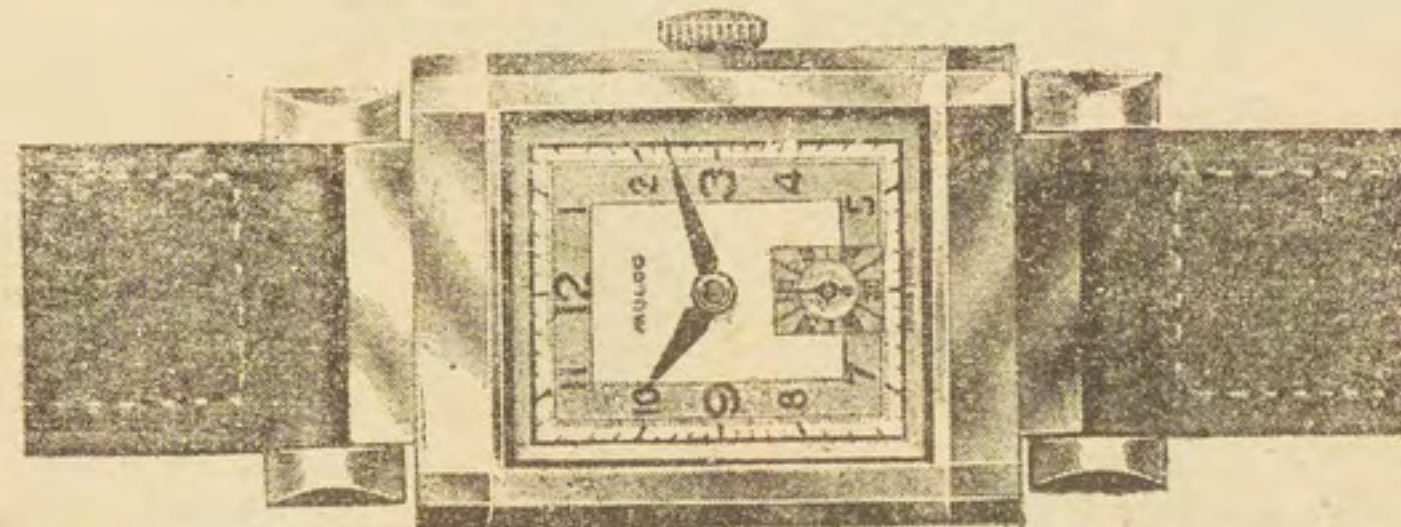
ĐỒNG HỒ ĐÀN ÔNG

Võ kiểu Sport tròn, rectan-
gle, cong theo cườm tay
convexe, fond acier inoxy-
dable, mouvement ancre
15 rubis, garanti sur facture
giấy da heo, mịn, thiết lịch
sự, máy chạy êm (silen-
cieux) giá từ: 18p. đến 120p.

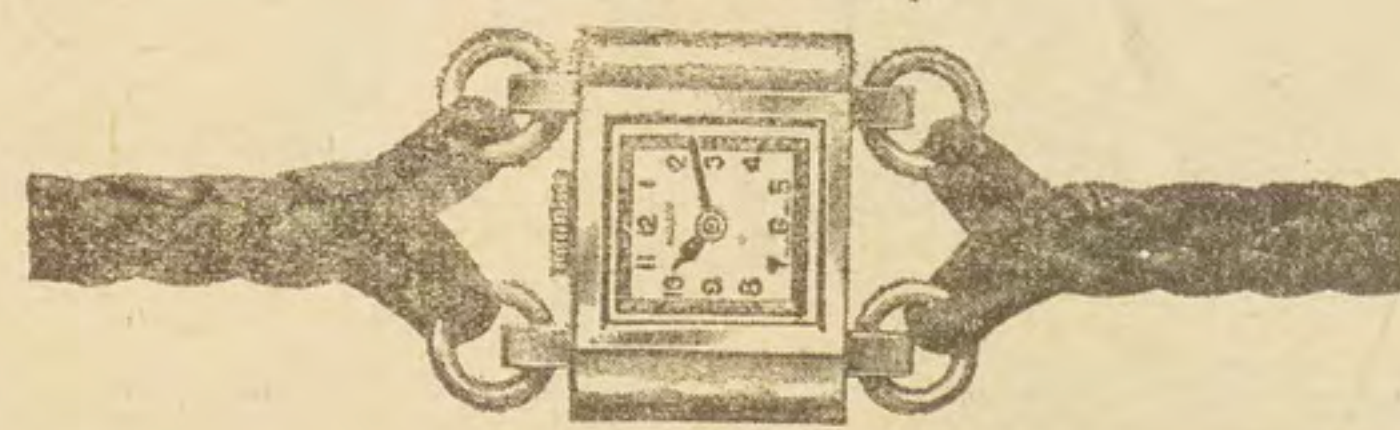
MULCO suisse
CORTÉBERT
MIDO suisse

B H. 14 — 23p.00

B H. 12 — 23p.

B D. 17 — 35p.

ĐỒNG HỒ ĐÀN BÀ

Đủ võ tân-thời bằng fond
acier inoxydable, mouve-
ment ancre 15 rubis, garanti sur
facture, giấy da tròn, đẹp
thất (tressé) tùy theo kiểu
cadran và số chỉ giờ đẹp
lắm. Chạy đúng giờ, bảo
kiết không trễ. Giá bán
tháng Aout mỗi cái giá từ:
23p.50 đến 120p.

MULCO suisse
CORTÉBERT

QUAN CHUA

21 Rue Amiral Courbet Saigon — Sắp mở lớn ra một gian
hàng bán đồng hồ treo Westminster — carillon — régulateur.

NGƯỜI DÀN-BÀ

NGƯỜI VIẾT: PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 101)

Một hôm thầy Tịnh có việc đi xa, thằng Khô ở nhà không ai chơi giỡn hoặc dạy nó học, buồn ý nhớ đến thằng Cu. Có tư muốn chiu ý con nên biểu anh Mười đi kêu thằng Cu ra chơi với nó.

Từ bữa dắt thằng Khô đi «kiếm ăn», qua vài bữa sau thằng Cu với cả bọn bỏ câu bị lính kiểm rượt bắt. Nó thoát chạy khỏi được nhưng lại sợ, không dám trở về Bàn-cờ, nó đi luôn về Bà-diêm ở với một người chú. Vì vậy mà từ lúc thầy Tịnh về Bàn-cờ đến nay thầy không gặp nó.

Thằng Cu không về xóm Bàn-cờ một thời gian khá lâu mà ở xóm đó không ai để ý đến, thậm chí câu chuyện cũng không hề nhắc đến. Vì bọn sống như thằng Cu rất hoang đường có a. để nó làm chi. Trên xóm Bàn-cờ, tuy nó có câu chuyện «nuôi» mà cái tiếng nuôi này có ý nghĩa rằng thằng Cu không phải là trại lử đồng họ thời, chứ nó không hề ăn nhà câu mợ nó một bữa cơm nào. Ngày tối thả rêu theo chợ. Muốn về nhà ngủ thì về không thì ngủ xó chợ góc đường. Vì vậy nên xóm đó vẫn mặt nó bao lâu cũng không ai biết đến.

Anh Mười về Bàn-cờ kiếm nó. Cũng mai, hôm đó nó cũng bắt bộ trên Bà-diêm xuống cũng vừa về đến nhà. Anh Mười rủ nó đi xuống chơi với thằng Khô, nó đi liền vì lòng nó đã sẵn sàng thương thằng Khô.

Thằng Cu với thằng Khô hai đứa gặp nhau mừng lắm. Xem chừng như hai đứa nó thương mến nhau như anh em ruột. Thằng Khô lấy bánh ra cho bạn nó ăn, lấy đồ chơi ra khoe. Chơi giỡn cười nói, kể chuyện liêu lằng. Đứa thì khoe đứa thì tỏch mạch muốn biết, thằng Khô nói thằng Cu lên lầu coi chỗ này chỗ nọ rồi xuống phòng khách, chỗ có tư ngồi mai, coi bạn ghe, coi sơn thủy, coi hình. Thằng Cu thấy một tấm hình hai người đàn bà, coi hai con voi lớn. Mặt mũi phương phi, đầu đội mào, mình mặc áo rồng. Tay cầm dao lưng đeo gươm, coi oai phương lắm liệt. Có quân lính che tàng cầm lọng, cầm đao đứng hầu hai bên. Nó hỏi thằng Khô:

— Hình gì mà coi tốt quá vậy! mày Khô?

Thằng Khô đáp:

— Má tao nói hình của bà Trưng-Trắc, Trưng Nhị.

— Ngộ quá! Giống hình hát bội hả?

Thằng Cu lại xuýt qua coi hình chụp lọng kiến trong khuôn đề đứng trên bàn giữa, nó chỉ một tấm hình hồi thằng Khô:

— Hình này do phải không?

Thằng Khô gật đầu miệng mỉm cười đắc chí. Rồi chỉ cái hình cô tư thằng Cu hồi nữa:

— Hình này của má mày đây nè phải không?

Thằng Khô khen:

— Hay! anh Cu biết hồi giờ quá! — lấy tấm hình của thầy Tịnh đưa ngang mặt thằng Cu,

thằng Khô hỏi gắt — Anh có giới thì nói thử coi hình ai đây, anh biết không?

Nhìn sững vào tấm hình một lát, thằng Cu nói:

— Biết! Tao biết hình này...

— Hình này của ai?

Ngập ngừng một chút thằng Cu nói:

— Hình này của... hình của...

Thằng Khô cướp lời:

— Của ba tôi! Hình của ba tôi.

Thằng Cu trẻ mới:

— Sic! Ba mày!! Không phải.

— Người này tao biết mà!

Cô tư ngồi mai gần ó thấy

thằng Cu cái mà lộ về không tin.

Cô vừa muốn nói cho nó tin lời

theo con thì nghe nó nói tiếp với

thằng Khô.

— Mày đừng nói láo. Tao nhớ

rồi hình này của người mà hồi

đó cho tao với mấy ăn bánh bao

mà. Bộ tao không biết hay sao. À

phải, người này cũng có đặc tạo

với mấy lên xá tây đồng ba tăng

cho má mày đó.

Nghe nói, thằng Khô mặc dầu

không hiểu, nó cũng khựng lại để

nhớ. Cũng như con cô Tư dục

minh. Từ khi cô được trúng số, cô

thường nhắc với chồng người

nghĩa hiệp đã đóng thuế chuộc

gánh chè của cô và ước ao biết

người đó là ai để đền ơn đáp

nghĩa. giờ nghe thằng Cu nhắc đến

lại chỉ ngay cái hình của thầy

Tịnh mà nói, cô lấy làm lạ. Cô

hỏi gần lại.

— Mày nói ai cho mày ăn bánh

dắc mây lên xá tây đồng thuế?

Chỉ hình của thầy Tịnh, thằng

Cu đáp:

— Người này đây. Tôi nhớ chắc.

Thấy thằng Cu nói quả quyết

cô muốn tin nhưng xét lại lúc ấy

chồng mình nghèo khổ quá làm

gi có tiền cho bọn trẻ này ăn bánh

cho tiền đóng thuế. Cô muốn nói

với thằng Cu rằng nó nhìn lầm.

Nhưng một ý nghĩ thoáng qua trí

khôn. Cô nhớ lại cử chỉ của thầy

Tịnh từ hôm trúng số đến giờ.

Rương tráp của thầy chờ về

nó nói rằng mới mua nhưng

hình dáng lại cũ. Quần áo có đủ thứ mà có bộ lại thấy hình như giặt ủi vài lần rồi. Giầy có đôi còn mới, có đôi lại gót có hơi mòn. Cô để ý ngó, cô có hỏi. Thầy có nói đồ cũ thì mua rẻ đồ mới thì mắc hơn. Thầy muốn đồ tốt nên mua hai thứ. Nhớ đến đó cái sự nghi ngờ tăng lên gấp bội. Có một lần cô tỏ ý muốn cùng nhau vợ chồng dắt con về xứ thăm bà con anh em. Có lúc thầy hứa lời định ngày rồi sau lại kiếm đủ thói thoát hên lại.

Cô tư nghĩ hằng là có một chuyện mờ ám gì đây chứ chẳng không. Cô định cho chuyện này anh mười biết, nhưng cả hai người toa rập nhau mà đầu nhem. Nghĩ vậy cô hèn kêu anh Mười lên.

Nghiêm nét mặt cô tư nói:

— Công chuyện như vậy mà từ

hồi đó đến giờ anh lại đầu tôi.

Anh Mười làm mặt tỉnh đáp:

— Thưa cô, tôi có dám đầu

chỉ đầu. Dạ, mà có hồi chuyện gì,

tôi không hiểu.

Cô Tư cười gằn:

— Anh sao khéo thôi da! Ba

thằng Khô đã nói cho tôi nghe

rào. Tôi muốn hỏi anh lại coi

phải thiệt như vậy không mà!

Anh Mười nhăn mặt, gầy đầu,

anh nói:

— Thưa cô, chuyện đó là tại

thầy hai dám đầu cô.

— Phải. Ba thằng Khô có nói.

Chuyện đó nhờ anh làm phải

không. Đầu anh thuật đầu đuôi

công chuyện nghe lại coi.

Nghe khen anh Mười lấy làm

khỏi chí, anh kể lại hết từ lúc

thầy Tịnh đứng rình ngoài hàng

rào, lúc bỏ tiền vô trả chè, lúc giả

đau. Lại phê bình tâm ý của thầy

Tịnh, khen thầy là một người

thương vợ thương con đạo đức.

Anh đứng nói một hơi mà quên

ngó cô tư. Chừng kể xong, ngó lại

thầy cô ngồi nghe mà nước mắt

ràng rụa chảy. Anh nhận thấy

rằng anh đã mắc mưu, anh liền

cả trong lòng, anh nói:

— Trời ơi! Cô gạt tôi nói hết

công chuyện cho cô nghe. Rồi đây

thầy hai về, chắc tôi bị đuổi quá!

□

Thằng Khô chơi trong hàng ba,

thằng Cu đứng ngoài sân coi hờn

non với hồ cá.

Ngoài cửa thầy Tịnh bước vô.

Nghe tiếng giày, thằng Cu ngược

mặt lên thấy thầy Tịnh nó vội to

tiếng kêu thằng Khô:

— Khô ơi! Có thầy hồi đó cho

tao với mấy ăn bánh bao đây nè!

Thằng Khô chạy ra đón, rồi

mừng rỡ chạy ra ôm chơn thầy

mà kêu ba. Nghe thằng Cu nói,

thầy Tịnh biết nó nhớ mặt mình,

lòng anh một sự thống khổ không

nghe nó kêu thằng Khô, thầy khoát

sao nói dặng.

Phụ-nữ cần biết: Bà phủ Nguyễn - thanh - Vân có một phương thuốc gia truyền trị bệnh bạch-dái, tử-cung, đau hư huyết gây ốm, xanh xao thật linh nghiệm. Những bà, cô nào lỡ mang bệnh ấy mà đã chạy đủ thầy tây, nam, uống nhiều thứ thuốc mà không dứt tuyệt nên hồi mua nơi cô

MARIE ở số 420 đường Paul Blanchy l'andinh — Saigon

Mỗi tề gồm có 2 thứ thuốc uống, giá 3p.20. (Uống đặn nhiều ngày). Ở xa mua bằng cách lãnh hóa giao ngân.

DỪNG HAY THUỐC mạnh

AI mà không công nhận thuốc MẠNH của nhà thuốc

ĐẠI-QUANG

Khí huyết đầy đủ thì thân thể mới mạnh mẽ, tâm thần mới thông minh.

Huyết Trung Bửu Đại-Quang

là thứ thuốc Bổ Huyết rất tài.

Ăn ngũ cốc được, tinh-thần đã dượi, thân thể gầy ốm, da mặt xanh xao, uống HUYẾT TRUNG BỬU ĐẠI-QUANG 7 ngày sẽ kiến hiệu ngay.

TRƯỞNG VÀ BÁN TẠI:

N° 27 Boulevard Tổng-Đốc-Phương Cholon. Tél : 30.055

N° 231 Rue d'Espagne Saigon. Tél : 21.816

N° 23 Rue des Cantonnais Tél : 805.

tay lia lia ra dấu biểu nín, nhưng nó không thấy.

Ngó quanh quất, không thấy có tư lồi đó thầy có hơi vững dạ một chút. Thầy hỏi nhỏ thằng Khô:

— Má con đâu!

Thằng Khô trở tay chỉ vô phòng khách. Thầy Tịnh xăng bước đi vô thì chỉ thấy rờ mây còn đó thôi. Thầy đi thẳng lên lầu, vô buồn thấy cô tư nằm úp mặt trên gối khóc. Thầy biết những chuyện đời của thầy đã bề.

Thở ra một hơi dài, gượng gạo hỏi vợ:

— Có chuyện chi mà em buồn khóc vậy!

Cô tư không đáp. Tịnh ngồi xuống cạnh giường đỡ cô day mặt ra. Thầy ôn tồn nói:

— Em! chuyện gì em buồn!

Hãy nói cho anh nghe. Em nên

biết rằng, anh sống và biết được

đời sống là vui bởi nhờ nơi em

tha thứ tội lỗi của anh.

Bởi vậy những lúc nào miệng

em có nụ cười, mặt em có sắc vui,

chính là lúc đó lòng của anh

đương chạng chứa một sự tho

thời không xiết tởa. Những khi

thấy em có một đôi giọt nước

mắt chính là lúc tâm can của

anh phải bào lột. Em biết không!

Em buồn, em khóc là em gieo vào

lòng anh một sự thống khổ không

sao nói dặng.

Cô tư nói:

— Anh gạt em, anh vẫn dối em.

— Anh nào muốn gạt em. Bởi

anh biết tánh tình của em cũng

cỏi nếu nói thật ra nào em có

nhìn nhận.

Anh dám chắc rằng, nếu nói

thật với em thì ngày nay biết vợ

chồng ta có được ở trong cảnh

này không. Anh bao giờ cũng vẫn

nhìn nhận rằng anh rất có trọng

lối với em. Dầu rằng đến ngày

hôm nay đây cũng vậy, tuy mua

chuộc được cái tình thương của

em rồi nhưng lòng anh vẫn còn

nặng lòng sợ, sợ cái ngày mà em

biết, như hôm nay.

Lặng lẽ, cô tư nhìn chồng, ta

để ý nghe lời sấm hối của chồng

mà trí hình như đương nghĩ ngợi

rằng sống ở đời, từ tuổi niên thiếu

đến tuổi già khi chết xuống mồ

rồi, có ai tránh khỏi một đời

lầm lỗi không? Không. Chẳng có

một ai được trọn. Thì lợc ra, phần

biệt lại, những người lầm lỗi mà

sớm biết nhìn nhận cái lầm, biết

án năn cái lỗi thì đâu phải là một

người không đáng kính trọng.

Đề vợ dựa đầu trên bắp vế,

Tịnh thở thê đem cả nỗi niềm tâm

sự bấy lâu rót vào tai vợ.

Cô tư vẫn khóc sụt sùi.

(Còn nữa)

HỘ 6 HOAN LP

Nhưng phải qua - quyết tìm lại cái

hanh-phúc đã bị mất. — Ngai nghe người ta đồn CÔ-TINH-ICH-THO PHỤC-HUNG trị khỏi được Di-tinh. Ngai không tin. Đến bây giờ Ngai được các bạn thân giới thiệu thứ thuốc ấy cho Ngai, và hết sức khen ngợi.

Vậy Ngai còn ngần ngại chi?

Ngai bèn quyết dùng CÔ-TINH-ICH-THO mà trị cho dứt bệnh Di-tinh của Ngai, để tìm lại hanh-phúc đã mất.

Ngai hãy dùng thử 1 hộp xem. Mua một hộp thôi. Có mua nhiều đâu mà ngại. Chúng tôi ын chắc uống hết 1 hộp, Ngai sẽ cười và bảo rằng:

— Không hề thuốc ấy uống coi coi coi ma khả thật. Chừng ấy Ngai

mua dùng tiếp cũng không muộn. Nếu bị bệnh Mộng-tinh, Di-tinh nhẹ. Ngai

uống 2 hộp là đủ. Bệnh nặng đến Huyết-tinh, lâu 5-7 năm. Ngai ráng uống cho

được 5 hộp thì thể nào cũng dứt bệnh.

Vô-dinh-Dân

323, Marins Cholon — 118 Espagne Saigon, 4, Ohier P. Penh — 8, Cantonnais Hanoi, và các đại-lý.

CÔ-TINH-ICH-THO
trị mộng-tinh di-tinh huyết-tinh

Nhà thuốc

TRẦN-VĂN-LUÂN

71-73-75 rue Colonel Grimaud angle rue Bourdais 186 -:- Saigon

Bào-chế-sư Đại-học-Đường Montpellier

Chính tay bào-chế-sư chế toa rất kỹ lưỡng

Thuốc rất đủ — Thuốc rất mới — Thuốc rất tinh khiết

TIẾP ĐAI VUI VẺ, MAU MÃN

BÌNH LẬU RẤT DỄ CHỮA

Đồ ngay, khỏi hẳn. Thuốc hay dị kỳ. Mua thuốc cấp giấy cam đoan, không khỏi trả lại tiền

Thuốc hay nức tiếng, được hết thầy các giới tín-nhiệm và hoan nghinh nhà thuốc sắp mở chi điểm tại Haiphong, Thanh-hóa, Vinh. Đây công kinh nghiệm nhà thuốc chế ra nhiều thứ thuốc, lậu khác nhau, hợp với các biến chứng và thời kỳ bệnh nên dùng thuốc sau 5, 6 giờ đã thấy bệnh chuyển. Thuốc lậu số 1 chữa bệnh mới mắc, mủ trắng đặc hay loãng, dai gắt, buốt, rớt lại giọt máu loãng mỗi lọ 0p.60. Thuốc lậu số 2 chữa bệnh đã 15, 20 ngày, trở lên mà chưa khỏi, dai thông cương dương đau, có nhiều mủ xanh, vàng, lọ to 1p.20, nhỏ 0p.60. Thuốc lậu số 3 chữa bệnh kinh niên, phải đi, phải lại, nhiều mủ hay chỉ ướt quai đầu, nặn mạnh có giọt mủ đặc xanh, miệng dai vít chặt, dai nóng, đỏ, thỉnh thoảng như nước gạo, lọ to 1p.50, nhỏ 0p.60. Thuốc lậu số 4 chữa bệnh lậu kinh niên, ngày sạch như thường sáng dậy nặn mạnh có tý chút mủ trắng, dai có nhiều vẩn và bệnh lậu kém rất tài tình chỉ 2, 3 lọ khỏi dứt, mỗi lọ 1p.00. Thuốc tuyệt trùng lậu số 5. Thuốc hay nức tiếng trị tận gốc uống sau 3, 4 giờ đại tiện tiện có mùi thuốc, lau mỗ hôi ngửi thấy mùi thuốc. Kết luận thuốc ngấm khắp các cơ thể, trị được tuyệt nọc mỗi lọ 1p.20. Bệnh giang mai (tim la), bạch soài, hạ cam sang dùng thuốc AN-HOA nhẹ chỉ 2, 3 ngày lên vẩn thành sẹo.

Cai á-phiện Ghiền nặng, hàm kẹo, nước nóng cũng nhứt định 5, 7 ngày bỏ hẳn, thuốc dễ uống, không vật, không sinh bạch chứng, khỏi rồi ngửi thấy mùi á-phiện là ghê kinh, buồn nôn ọc nên bỏ được hẳn mãi, lạng bẹp không dùng thuốc Cai AN HOA nhứt định không bỏ được bệnh ghiền. 1p.50 một chai nặng lắm chỉ 6, 8 chai. Có nhận chữa khoán.

Phong tê phù thấp Mặc chứng bệnh thấp xinh phù bắp chon, sưng đầu gối, mắt cá, chốc bần chon, xương thịt nhứt nhối, buồn mỗi phải dùng thuốc AN HOA mới khỏi hẳn được. Lọ to 1p.20, phong nhỏ 0p.30. Tê bì, da khô, cứt ít đau, tê khoèo phải dùng thuốc ngâm rượu mỗi chai 1p.00. Mặc các chứng thấp không dùng thuốc AN HOA nhứt định không khỏi hẳn được.

Bạch đới, khí hư. — Các cụ, các bà, các cô mắc bệnh Bạch đới hay khí hư dùng thuốc AN HOA nhẹ chỉ 4 ngày tới tuần lễ, nặng 2, 3 tuần khỏi dứt. Mỗi hộp 1p.20. Tê uống khỏi dứt 6p.00. Ở xa gửi lãnh hóa giao ngân.

Hội tại nhà thuốc **AN-HÒA** 20 Hàng Than (rue de Charbon) Hanoi và Đại-lý Mai-Linh Haiphong - Quý Lợi A Tonq.

HAY DÙNG THỦ

SAVON

Savonnerie de l'Indochine

129 à 131 bis

quai des Jonques Cholon

Tél. 30.252

Ho. Bình ho

Bất kỳ ho lâu mau, ho lao, ho có đàm trắng, xanh, vàng, đàm lộn máu, ra máu. Bệnh đã dùng đủ thuốc Tây Nam mà không mạnh. Mau mua thuốc gia truyền chuyên môn hay lắm, vì thuốc đã cứu được cả muôn người rồi.

Thuốc thượng hạng lựa toàn vị qui giá 10 đồng.

Thuốc hạng nhứt giá 5 đồng. Ngừa lao và bổ phổi 3p.80.

Viết thư kèm mandat cho M. Trịnh-văn-Tú Ancien Instituteur à Hiệp-dức Mytho.

Số 1, đường Carabelli, góc Catinat:-Saigon — Tél : 21.312

DOCTEUR

DẶNG-VĂN-CHÍN

de la Faculté de Médecine de Paris

Trị các chứng bệnh phong tinh và bệnh ngoài da.

Chuyên môn bệnh đàn bà

Diplômes de Vénérologie, de dermatologie, de gynécologie...

Mai : 8 giờ tới 12 giờ — Chiều : 3 giờ tới 7 giờ.

AI MUỐN?

Trở lại tuần trắng mặt, khỏi thất vọng về phòng sự?

Bồi bổ nguyên khí, và thêm sức mạnh?

Vui vẻ trẻ trung hoài, hãy dùng ngay:

Mạnh-hồ-hoàn mỗi hộp 4 hoàn : 1p.80

của nhà thuốc

VĂN-LINH

2-4 rue Martin des Pallières Saigon (Trước ga Dakao)

là một món thuốc dùng cơ-quan sanh-dục của loài vật (hormone) chế luyện với Sâm nhung thiết tốt nên uống vào thuốc dần ngay xuống cơ-quan sanh-dục của người làm cho cơ-quan đó mạnh lên, trẻ lại, không khác gì phương pháp tiếp hạch của Bác-sĩ Voronoff. Sức thuốc rất mạnh lại nhờ sự bào chế tinh vi cho nên Mạnh-hồ-Hoàn cam đoan trị tuyệt bệnh liệt dương bất kỳ một nguyên nhân nào, giúp cho sự giao hợp lâu, bền, được theo ý muốn.

Ở xa mua hai hộp trở lên thơ và mandat đề cho M. Lénégrec-Huê 2-4, rue Martin des Pallières Dakao:- Saigon

Thuốc trữ bán và gửi lãnh hóa giao ngân tại 191-193, rue Frère Louis Saigon - Tél. : 21.486

dépôt KIM TIẾN

Nota. — Nhà thuốc chuyên môn chữa hết các thứ bệnh phong-tinh, có giấy bảo kiết : Phong-tinh được cục 4, Martin des Pallières Dakao — 191-193, Frères Louis Saigon -:- Téléphone : 21 436

